

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 100

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 17. aprīlis

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Tiesa		
2010/C 100/01	Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī OV C 80, 27.3.2010.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2010/C 100/02	Lieta C-172/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio</i> (Vide — Direktīva 1999/31/EK — 10. pants — Īpašs nodoklis par cieto atkritumu apglabāšanu — Poligona apsaimniekotāja pienākums maksāt šo nodokli — Poligona apsaimniekošanas izmaksas — Direktīva 2000/35/EK — Kavējuma nauda)	2

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 100/03	Lieta C-310/08: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 23. februāra spriedums (<i>Court of Appeal</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>London Borough of Harrow/Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department</i> (Personu brīva pārvietošanās — Trešās valsts pilsoņa, kas ir dalībvalsts pilsoņa laulātais, un viņu bērnu, kas ir dalībvalsts pilsoņi, uzturēšanās tiesības — Dalībvalsts pilsoņa nodarbinātības izbeigšanās ar tai sekojošu izbraukšanu no uzņēmamās dalībvalsts — Bērnu uzņemšana skolā — Iztikas līdzekļu neesamība — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Direktīva 2004/38/EK)	3
2010/C 100/04	Lieta C-337/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën</i> (EKL 43. un 48. pants — Nodokļu tiesību akti — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Vienība aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām, ko veido mātes sabiedrība rezidente un viena vai vairākas meitas sabiedrības rezidentes — Peļņas aplikšana ar nodokļiem mātes sabiedrībā — Meitas sabiedrību nerezidentu izslēgšana)	3
2010/C 100/05	Lieta C-381/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Car Trim GmbH/KeySafety Systems Srl</i> (Jurisdikcija civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Saistību izpildes vietas noteikšana — Atšķirības starp preču pirkumu un pakalpojumu sniegšanu kritēriji)	4
2010/C 100/06	Lieta C-386/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen</i> (EK un Izraēlas asociācijas nolīgums — Teritoriālā piemērojamība — EK un PAO asociācijas nolīgums — Atteikums piemērot Izraēlas izcelsmes precēm piešķirto preferenciāla tarifa režīmu precēm no Jordānas Rietumkrasta — Šaubas par preču izcelsmi — Apstiprināts eksportētājs — Faktūras deklarācijas vēlāka pārbaude, ko veic importētājvalsts muitas iestādes — Vīnes Konvencija par starptautiskajām līgumtiesībām — Līgumu relatīvās iedarbības princips)	4
2010/C 100/07	Lieta C-408/08 P: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — <i>Lancôme parfums et beauté & Cie SNC/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>CMS Hasche Sigle</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 55. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Interese iesniegt pieteikumu par preču zīmes spēkā neesamību, kas balstīts uz absolūtu spēkā neesamības pamatu — Advokātu birojs — Vārdiskā apzīmējums "COLOR EDITION" — Vārdiskas preču zīmes, ko veido aprakstoši elementi, aprakstošs raksturs)	5
2010/C 100/08	Lieta C-480/08: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 23. februāra spriedums (<i>Court of Appeal</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Maria Teixeira/London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department</i> (Personu brīva pārvietošanās — Uzturēšanās tiesības — Vienas dalībvalsts pilsoņi, kura ir strādājusi citā dalībvalstī un palikusi tajā pēc profesionālās darbības izbeigšanas — Bērns, kurš uzņemamajā dalībvalstī iegūst arodizglītību — Savu iztikas līdzekļu neesamība — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Direktīva 2004/38/EK)	6

2010/C 100/09	Lieta C-562/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Müller Fleisch GmbH/Land Baden-Württemberg</i> (Govju sūkļveida encefalopātijas uzraudzības sistēma — Regula (EK) Nr. 999/2001 — Liellopi, kas vecāki par 30 mēnešiem — Nokaušana parastā veidā — Lietošanai pārtikā paredzēta gaļa — Obligāta pārbaude — Valsts tiesiskais regulējums — Pārbaudes veikšanas pienākums — Paplašināšana — Liellopi, kas vecāki par 24 mēnešiem)	7
2010/C 100/10	Lieta C-25/09: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve</i> (Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 2201/96 — Augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgā organizācija — Regula (EK) Nr. 1535/2003 — Atbalsta shēma augļu un dārzeņu pārstrādes nozarē — Pārstrādātie produkti — Persiki sīrupā un/vai dabiskā augļu sulā — Galaprodukti)	7
2010/C 100/11	Lieta C-170/09: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/60/EK — Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	8
2010/C 100/12	Lieta C-209/09: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsākusi <i>Lahti Energia Oy</i> (Direktīva 2000/76/EK — Atkritumu sadedzināšana — Sadedzināšanas iekārta — Līdzsadedzināšanas iekārta — Komplekss, ko veido gazifikācijas iekārta un spēkstacija — Neattīrītas gāzes, kas radusies atkritumu termiskās apstrādes rezultātā gazifikācijas iekārtā, sadedzināšana spēkstacijā)	9
2010/C 100/13	Lieta C-295/09: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/43/EK — Sabiedrību tiesības — Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	9
2010/C 100/14	Lieta C-330/09: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/43/EK — Sabiedrību tiesības — Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātā revīzija — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2010/C 100/15	Apvienotās lietas C-403/08 un C-429/08: Tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums (<i>High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen</i> (C-403/08), <i>Karen Murphy/Media Protection Services Ltd</i> (C-429/08) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieteikums par iestāšanos lietā — Noraidīšana)	10

2010/C 100/16	Lieta C-513/08 P: Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>Luigi Marcuccio</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Pieteikuma, ar kuru lūgts 100 % ampērā atmaksāt atsevišķus ierēdņim radušos medicīniskos izdevumus, tiešs noraidījums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 11	11
2010/C 100/17	Lieta C-528/08 P: Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>Luigi Marcuccio</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Pieteikuma, ar kuru lūgts 100 % ampērā atmaksāt atsevišķus ierēdņim radušos medicīniskos izdevumus, netiešs noraidījums — Civildienesta tiesas rīkojums par attiešanos izskatīt lietu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 11	11
2010/C 100/18	Lieta C-579/08 P: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 15. janvāra rīkojums — <i>Messer Group GmbH/Air Products and Chemicals Inc.</i> , Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Reglamenta 119. pants — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskās preču zīmes “Ferromix”, “Inomix” un “Alumix” — Agrākas preču zīmes “FERROMAXX”, “INOMAXX” un “ALUMAXX” — Īpašnieka iebildumi — Konkrētā sabiedrības daļa — Līdzības pakāpe — Agrākas preču zīmes vāja atšķirtspēja — Sajaukšanas iespēja) 12	12
2010/C 100/19	Lieta C-69/09 P: Tiesas 2010. gada 22. janvāra rīkojums — <i>Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl</i> /Eiropas Komisija (Paātrinātais process) 12	12
2010/C 100/20	Apvienotās lietas C-292/09 un C-293/09: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 13. janvāra rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Parma</i> (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Isabella Calestani</i> (C-292/09), <i>Paolo Lunardi</i> (C-293/09)/ <i>Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama nepieņemamība) 13	13
2010/C 100/21	Lieta C-449/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 18. novembrī iesniedza <i>Sofiyski gradski sad</i> (Bulgārija) — <i>Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD</i> 13	13
2010/C 100/22	Lieta C-547/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 28. decembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Innsbruck</i> (Austrija) — <i>Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab</i> 14	14
2010/C 100/23	Lieta C-17/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza <i>Krajský soud v Brně</i> (Čehijas Republika) — <i>Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA/Úřad pro ochranu hospodářské soutěže</i> 14	14
2010/C 100/24	Lieta C-23/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika ... 15	15

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 100/25	Lieta C-25/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. janvārī iesniedza <i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) — <i>Missionswerk Werner Heukelbach e.V./État belge</i> — <i>Service Public Fédéral Finances</i>	17
2010/C 100/26	Lieta C-30/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Linköpings tingsrätt</i> (Zviedrija) 2010. gada 19. janvāra rīkojumu — <i>Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten</i>	17
2010/C 100/27	Lieta C-31/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. janvārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Minerva Kulturreisen GmbH/Finanzamt Freital</i>	18
2010/C 100/28	Lieta C-32/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. janvārī iesniedza <i>Varhoven Kasatsionen sad</i> (Bulgārija) — <i>Toni Georgiev Semerdzhiev/Del-Pi-Krasimira Mancheva</i>	18
2010/C 100/29	Lieta C-34/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. janvārī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Prof. Dr. Oliver Brüstle/Greenpeace e.V.</i>	19
2010/C 100/30	Lieta C-37/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. janvārī iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) — <i>Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen/BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH</i>	20
2010/C 100/31	Lieta C-42/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. janvārī iesniedza <i>Raad van State</i> (Beļģija) — 1. <i>Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW</i> , 2. <i>Marc Janssens/Belgische Staat</i> , persona, kas iestājusies lietā: <i>Luk Vangheluwe</i>	20
2010/C 100/32	Lieta C-43/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. janvārī iesniedza <i>Symvoulío tis Epikrateias</i> (Grieķija) — <i>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias</i> un citi, <i>Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias</i> un citi, <i>Pankosmio tameio gia tin fysi</i> — <i>WWF Ellas/Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici</i> un citi	20
2010/C 100/33	Lieta C-44/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika ...	23
2010/C 100/34	Lieta C-45/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza <i>Raad van State</i> (Beļģija) — 1. <i>Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW</i> , 2. <i>Marc Janssens/Belgische Staat</i>	23
2010/C 100/35	Lieta C-48/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	24
2010/C 100/36	Lieta C-50/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	24

2010/C 100/37	Lieta C-52/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 1. februārī iesniedza <i>Symvoulío tis Epikrateias</i> (Grieķija) — <i>Eleftheri Tileorasi A.E. ("Alter Channel") un Konstantinos Giannikos/Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis un Ethniko Symvoulío Radiotileorasis</i> 25
2010/C 100/38	Lieta C-57/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza <i>Raad van State</i> (Beļģija) — <i>Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW/Belgische Staat</i> 25
2010/C 100/39	Lieta C-58/10, Lieta C-59/10, Lieta C-60/10, Lieta C-61/10, Lieta C-62/10, Lieta C-63/10, Lieta C-64/10, Lieta C-65/10, Lieta C-66/10, Lieta C-67/10, Lieta C-68/10: Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Conseil d'État (Francija) 2010. gada 3. februārī iesniedza lietās — <i>Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maisadour Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche</i> 26
2010/C 100/40	Lieta C-69/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. februārī iesniedza <i>Tribunal administratif</i> (Luksemburga) — <i>Brahim Samba Diouf/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration</i> 27
2010/C 100/41	Lieta C-72/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza <i>Corte Suprema di Cassazione</i> (Itālija) — kriminālprocess pret <i>Marcello Costa</i> 27
2010/C 100/42	Lieta C-77/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza <i>Corte Suprema di Cassazione</i> (Itālija) — <i>Ugo Cifone/Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani</i> 28
2010/C 100/43	Lieta C-80/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. februārī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika ... 28
2010/C 100/44	Lieta C-84/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2009. gada 9. decembra spriedumu lietā T-484/08 <i>Longevity Health Products, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Merck KGaA</i> , 2010. gada 12. februārī iesniedza <i>Longevity Health Products, Inc.</i> 29
2010/C 100/45	Lieta C-87/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza <i>Tribunale Ordinario di Vicenza</i> — <i>Sezione distaccata di Schio</i> (Itālija) — <i>Edil Centro SpA/Electrosteel Europe sa</i> 30

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 100/46	Lieta C-88/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza Tribunale di Palermo (Itālija) — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa	30
2010/C 100/47	Lieta C-94/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza Vestre Landsret (Dānija) — Danfos A/S un Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet	32
2010/C 100/48	Lieta C-105/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza Korkein oikeus (Somija) — Staatsanwaltschaft/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva	32
2010/C 100/49	Lieta C-525/08: Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH	34
2010/C 100/50	Lieta C-313/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika	34
2010/C 100/51	Lieta C-328/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 18. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	34

Vispārējā tiesa

2010/C 100/52	Lieta T-16/04: Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — Arcelor/Parlaments un Padome (Vide — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesas un individuālas ietekmes neesamība — Prasība atlīdzināt zaudējumus — Pieņemamība — Augstāka juridiska spēka tiesību normas, ar ko piešķir tiesības privātpersonām, pietiekami būtisks pārkāpums — Īpašumtiesības — Brīvība veikt profesionālu darbību — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiesiskā drošība)	35
2010/C 100/53	Lieta T-70/05: Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — Evropaiki Dynamiki/EMSA (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — EMSA konkursa procedūras — Informātikas pakalpojumu sniegšana — Piedāvājuma noraidījums — Prasība atcelt tiesību aktu — Vispārējās tiesas kompetence — Piedāvājuma neatbilstība — Vienlīdzīga attieksme — Līguma dokumentos vai paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu noteikto piešķiršanas kritēriju ievērošana — Apakškritēriju noteikšana piešķiršanas kritērijiem — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)	35
2010/C 100/54	Lieta T-163/05: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — Bundesverband deutscher Banken/Komisija (Valsts atbalsti — Publisko aktīvu nodošana Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Lēmums, kurā atbalsts ir atzīts par daļēji nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzlikts pienākums to atgūt — Privātā ieguldītāja kritērijs — Pienākums norādīt pamatojumu)	36

2010/C 100/55	Lieta T-429/05: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — <i>Artegoda/Komisija</i> (Ārpuslīgumiskā atbildība — Cilvēkiem paredzētas zāles — Lēmums, kurā noteikts atsaukt tirdzniecības atļaujas — Lēmuma atcelšana ar Vispārējās tiesas spriedumu — Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības) 36	36
2010/C 100/56	Lieta T-36/06: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — <i>Bundesverband deutscher Banken/Komisija</i> (Valsts atbalsts — Publisko aktīvu nodošana Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Lēmums, kurā atzīts, ka paziņotais pasākums nav uzskatāms par atbalstu — Privātā ieguldītāja kritērijs — Pienākums norādīt pamatojumu — Nopietnas grūtības) 37	37
2010/C 100/57	Apvienotās lietas T-102/07 un T-120/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — <i>Freistaat Sachsen u.c./Komisija</i> (Valsts atbalsts — Vācijas piešķirts atbalsts ieguldījumu un galvojumu aizdevumiem veidā — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Vispārēja atbalsta programma, ko apstiprinājusi Komisija — Jēdziens “grūtībās nonācis uzņēmums” — Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Atbalsta summa — Pienākums norādīt pamatojumu) 37	37
2010/C 100/58	Lieta T-321/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — <i>Lufthansa AirPlus Servicekarten/ITSB — Applus Servicios Tecnológicos (“A+”)</i> (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “A+” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “AirPlus International” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, 73., 74. un 79. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, 75., 76. un 83. pants)) 38	38
2010/C 100/59	Lieta T-248/08 P: Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — <i>Doktor/Padome</i> (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks — Pārbaudes laika pagarināšana — Ziņojums par pārbaudes laiku — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Civildienesta noteikumu 34. pants — Faktu un pierādījumu sagrozīšana — Civildienesta tiesas pienākums norādīt pamatojumu) 38	38
2010/C 100/60	Lieta T-11/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 23. februāra spriedums — <i>Özdemir/ITSB — Aktieselskabet af 21. november 2001 (“James Jones”)</i> (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “James Jones” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “JACK & JONES” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) .. 39	39
2010/C 100/61	Lieta T-408/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 4. februāra rīkojums — <i>Crunch Fitness International/ITSB — ILG (“CRUNCH”)</i> (Kopienas preču zīme — Atcelšana — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 39	39

2010/C 100/62	Lieta T-456/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 12. februāra rīkojums — Komisija/CdT (Prasība atcelt tiesību aktu — Kopienų pensiju shēma — CdT pienākums veikt iemaksas par 1998.-2005. finanšu gadu — Nepārsūdzams akts — Akts bez juridiskas iedarbības uz trešām personām — Acīmredzama nepieņemamība) 40	40
2010/C 100/63	Lieta T-481/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 8. februāra rīkojums — Alisei/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Ārējās darbības un EAF — Revīzijas noslēgšana un galīgā ziņojuma pieņemšana — Līgumiska rakstura pasākumi — Kompetences neesamība — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Acīmredzama nepieņemamība) 40	40
2010/C 100/64	Lieta T-18/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. janvārī — Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome 41	41
2010/C 100/65	Lieta T-21/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Vācija/Komisija 42	42
2010/C 100/66	Lieta T-22/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Esprit International/ITSB — Marc O'Polo International (uz bikšu kabatas izvietotā "e" burta attēls) 42	42
2010/C 100/67	Lieta T-24/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — CECA/Komisija 43	43
2010/C 100/68	Lieta T-25/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — BASF Specialty Chemicals un BASF Lampertheim/Komisija 44	44
2010/C 100/69	Lieta T-26/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Alibaba Group/ITSB — allpay.net ("ALIPAY") 45	45
2010/C 100/70	Lieta T-27/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — AC-Treuhand/Komisija 45	45
2010/C 100/71	Lieta T-34/10: Prasība, kas celta 2010. gada 26. janvārī — Hairdreams/ITSB — Bartmann ("MAGIC LIGHT") 46	46
2010/C 100/72	Lieta T-35/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Bank Melli Iran/Padome 47	47
2010/C 100/73	Lieta T-36/10: Prasība, kas celta 2010. gada 1. februārī — Internationaler Hilfsfonds/Komisija 48	48
2010/C 100/74	Lieta T-39/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — El Corte Inglés/ITSB — Pucci International ("PUCCI") 49	49
2010/C 100/75	Lieta T-40/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Elf Aquitaine/Komisija 49	49

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 100/76	Lieta T-41/10: Prasība, kas celta 2010. gada 2. februārī — SIMS — <i>Ecole de ski internationale</i> /ITSB — SNMSF (“ <i>esf école du ski français</i> ”)	50
2010/C 100/77	Lieta T-43/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — <i>Elementis u.c./Komisija</i>	51
2010/C 100/78	Lieta T-45/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — <i>GEA Group/Komisija</i>	52
2010/C 100/79	Lieta T-46/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — <i>Faci/Komisija</i>	53
2010/C 100/80	Lieta T-47/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — <i>Akzo Nobel u.c./Komisija</i>	54
2010/C 100/81	Lieta T-48/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra spriedumu lietā F-17/09 <i>Meister</i> /ITSB 2010. gada 2. februārī iesniedza <i>Herbert Meister</i>	55
2010/C 100/82	Lieta T-49/10: Prasība, kas celta 2010. gada 5. februārī — <i>Footwear</i> /ITSB — <i>Reno Schuhcentrum</i> (“ <i>swiss cross FOOTWEAR</i> ”)	56
2010/C 100/83	Lieta T-53/10: Prasība, kas celta 2010. gada 5. februārī — <i>Reisenthel</i> /ITSB — <i>Dynamic Promotion</i> (kastes un kārbas)	56
2010/C 100/84	Lieta T-59/10: Prasība, kas celta 2010. gada 9. februārī — <i>Geemarc Telecom</i> /ITSB — <i>Audioline</i> (“ <i>AMPLIDECT</i> ”)	57
2010/C 100/85	Lieta T-60/10: Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — <i>Jackson International</i> /ITSB — <i>Royal Shakespeare</i> (“ <i>ROYAL SHAKESPEARE</i> ”)	57
2010/C 100/86	Lieta T-61/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. februārī — <i>Victoria Sánchez</i> /Parlaments un Komisija	58
2010/C 100/87	Lieta T-65/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. februārī — Spānija/Komisija	59
2010/C 100/88	Lieta T-67/10: Prasība, kas celta 2010. gada 17. februārī — Spānija/Komisija	60
2010/C 100/89	Lieta T-68/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. februārī — <i>Sphere Time</i> /ITSB — <i>Punch</i> (pulksteņi)	60
2010/C 100/90	Lieta T-69/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — <i>IRO</i> /Komisija	61

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

TIESA

(2010/C 100/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 80, 27.3.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 63, 13.3.2010.

OV C 51, 27.2.2010.

OV C 37, 13.2.2010.

OV C 24, 30.1.2010.

OV C 11, 16.1.2010.

OV C 312, 19.12.2009.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums
(*Commissione tributaria provinciale di Roma* (Itālija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Pontina Ambiente Srl/*
Regione Lazio

(Lieta C-172/08) ⁽¹⁾

(Vide — Direktīva 1999/31/EK — 10. pants — Īpašs
nodoklis par cieto atkritumu apglabāšanu — Poligona
apsaimniekotāja pienākums maksāt šo nodokli — Poligona
apsaimniekošanas izmaksas — Direktīva 2000/35/EK —
Kavējuma nauda)

(2010/C 100/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Pontina Ambiente Srl*Atbildētājs: *Regione Lazio*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Commissione tributaria provinciale di Roma* — Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.) 10. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 200, 35. lpp.) un EKL 12., 14., 43. un 46. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir noteikts īpašs maksājums par cieto atkritumu apglabāšanu poligonos un pienākums atkritumu poligona apsaimniekotājam veikt nodokļa priekšapmaksu, kas tiek aprēķināta atkarībā no apglabāšanai nodoto atkritumu daudzuma un kuru ir jāmaksā par personai, kas nodod atkritumus apglabāšanai

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, saskaņā ar kuru atkritumu poligona apsaimniekotājam ir jāmaksā nodoklis, kuru viņam pēc tam atmaksā pašvaldības iestāde, kas nodevusi atkritumus apglabāšanai, un kas paredz piemērot naudas sodu šim apsaimniekotājam novēlotas minētā nodokļa samaksas gadījumā, tomēr ar nosacījumu, ka šis tiesiskais regulējums vienlaikus paredz arī pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka minētais nodoklis tiek faktiski atmaksāts, atmaksa notiek īsā termiņā un ka visas izmaksas, kas saistītas ar atmaksu, it īpaši izmaksas sakarā ar novēlotu summu, kas pašvaldības iestādei ir jāmaksā apsaimniekotājam, samaksu, tai skaitā iespējamās soda naudas, ko apsaimniekotājam var piemērot par samaksas kavējumu, tiek iekļautas cenā, kāda pašvaldības iestādei ir jāmaksā minētajam apsaimniekotājam. Valsts tiesas pienākums ir pārbaudīt, vai šie nosacījumi ir izpildīti;

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 1. pants, 2. panta 1. punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka summas, kādas pašvaldības iestādei, kas nodevusi atkritumus apglabāšanai, ir jāmaksā atkritumu poligona apsaimniekotājam, piemēram, summas sakarā ar nodokļa atmaksu, ietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā un ka dalībvalstīm līdz ar to saskaņā ar minētās direktīvas 3. pantu ir jānodrošina, ka šī pašvaldības iestāde par novēlotu minēto summu maksājumu samaksā apsaimniekotājam arī procentus.

(¹) OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 23. februāra spriedums (Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — London Borough of Harrow/Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

(Lieta C-310/08) ⁽¹⁾

(Personu brīva pārvietošanās — Trešās valsts pilsoņa, kas ir dalībvalsts pilsoņa laulātais, un viņu bērnu, kas ir dalībvalsts pilsoņi, uzturēšanās tiesības — Dalībvalsts pilsoņa nodarbinātības izbeigšanās ar tai sekojošu izbraukšanu no uzņemošās dalībvalsts — Bērnu uzņemšana skolā — Iztikas līdzekļu neesamība — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Direktīva 2004/38/EK)

(2010/C 100/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: London Borough of Harrow

Atbildētāji: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 77. lpp.) un Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 12. panta interpretācija — Laulātā — trešās valsts valstspiederīgā — un viņas bērni, kuri ir dalībvalsts pilsoņi, kas kopā ar viņas laulāto, kas ir šīs dalībvalsts pilsonis, ieradušies Apvienotajā Karalistē, kur viņš strādāja algotu darbu — Laulātās un viņas bērnu uzturēšanās tiesības pēc tam, kad laulātais ir zaudējis savu darba ņēmēja statusu un atstājis Apvienoto Karalisti

Rezolutīvā daļa:

tādos apstākļos, kā pamata lietā esošie, dalībvalsts pilsoņa, kurš strādā vai strādāja uzņemošajā dalībvalstī, bērni, kā arī vecāks, kura faktiskajā aizgādībā ir bērni, var šajā pēdējā minētajā valstī atsaukties uz uzturēšanās tiesībām, pamatojoties tikai uz Padomes 1968. gada

15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā, kas grozīta ar Padomes 1992. gada 27. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2434/92, 12. pantu, šīm tiesībām neesot atkarīgām no nosacījuma, ka tiem šajā valstī ir pietiekami līdzekļi un visaptverošs veselības apdrošināšanas segums.

⁽¹⁾ OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-337/08) ⁽¹⁾

(EKL 43. un 48. pants — Nodokļu tiesību akti — Sabiedrību ienākuma nodoklis — Vienība aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām, ko veido mātes sabiedrība rezidente un viena vai vairākas meitas sabiedrības rezidentes — Peļņas aplikšana ar nodokļiem mātes sabiedrībā — Meitas sabiedrību nerezidentu izslēgšana)

(2010/C 100/04)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: X Holding B.V.

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — EKL 43. un 48. panta interpretācija — Regulējums, ar kuru mātes sabiedrībām — rezidentēm ir piešķirta iespēja veidot vienību aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām ar vienu vai vairākām to meitas sabiedrībām — rezidentēm, šādas vienības peļņu aplikot ar nodokļiem mātes sabiedrībā — Meitas sabiedrību — nerezidentu izslēgšana no šī mehānisma

Rezolutīvā daļa:

Ar EKL 43. un 48. pantu netiek aizliegts dalībvalsts regulējums, atbilstoši kuram mātes sabiedrībai ir piešķirta iespēja veidot vienību aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām ar tās meitas sabiedrību — rezidenti, bet šādu vienību nav ļauts veidot ar meitas sabiedrību — nerezidenti, jo tās peļņa nav pakļauta šīs dalībvalsts nodokļu tiesībām.

(¹) OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Car Trim GmbH/KeySafety Systems Srl

(Lieta C-381/08) (¹)

(Jurisdikcija civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Saistību izpildes vietas noteikšana — Atšķirības starp preču pirkumu un pakalpojumu sniegšanu kritēriji)

(2010/C 100/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Car Trim GmbH

Atbildētāja: KeySafety Systems Srl

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija — Līgumi par izgatavojamu vai ražojamu preču piegādi, ietverot noteiktas pasūtītāja norādes par izgatavojamo priekšmetu iegādi, apstrādi un piegādi, tostarp par ražošanas kvalitātes garantijām, piegādes drošību un raitu pasūtījuma izpildes administratīvo procedūru — Preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas nošķiršanas kritēriji — Saisību izpildes vietas noteikšana tālpārdošanas gadījumā

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumi, kuru priekšmets ir saražojamu vai izgatavojamu preču piegāde, lai gan pircējs ir izteicis konkrētas prasības par preču iegūvi, apstrādi un piegādi un nav piegādājis materiālus, un piegādātājs ir atbildīgs par preces kvalitāti un atbilstību līgumam, ir jā kvalificē kā "preču pārdevums" šīs regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē;

2) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdevuma ar piegādi gadījumā vieta, kurā saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai tās būtu bijis jāpiegādā, ir jānosaka, pamatojoties uz šī līguma noteikumiem. Ja šādi nav iespējams noteikt piegādes vietu, neat-saucoties uz līgumam piemērojamām materiālajām tiesībām, piegādes vieta ir tā, kurā ir notikusi fiziskā preču nodošana, ar kuru pircējs ir iegūvis vai tam būtu bijis jāiegūst faktiska vara pār šīm precēm pirkuma darījuma galamērķi.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Lieta C-386/08) (¹)

(EK un Izraēlas asociācijas nolīgums — Teritoriālā piemērojamība — EK un PAO asociācijas nolīgums — Atteikums piemērot Izraēlas izcelsmes precēm piešķirto preferenciāla tarifa režīmu precēm no Jordānas Rietumkrasta — Šaubas par preču izcelsmi — Apstiprināts eksportētājs — Faktūras deklarācijas vēlāka pārbaude, ko veic importētājvalsts muitas iestādes — Vīnes Konvencija par starptautiskajām līgumtiesībām — Līgumu relatīvās iedarbības princips)

(2010/C 100/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Firma Brita GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Hamburg* — 1995. gada 20. novembrī Briselē parakstītā Eiropas un Vidusjūras valstu nolīguma, ar ko izveido apvienību starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses (OV L 147, 3. lpp.) un it īpaši tā 32. un 33. panta un 4. protokola interpretācija, kā arī 1997. gada 24. februārī Briselē parakstītā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pagaidu asociācijas nolīguma par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopien, no vienas puses, un Palestīnas atbrīvošanas organizāciju (PAO), kas darbojas Jordānas Rietumkrasta un Gazas sektora Palestīniešu pašpārvaldes vārdā, no otras puses (OV L 187, 3. lpp.) interpretācija — Atteikšanās piemērot Izraēlas izcelsmes produktiem piešķirto preferenču režīmu produktiem, kuru izcelsme ir Jordānas Rietumu krastā — Valsts muitas iestāžu pilnvaras kontrolēt importa licences vēlāk, ja nav cita veida šaubu par attiecīgo preču izcelsmi, izņemot šaubas, kuras izriet no EK-Izraēlas apvienības nolīgumā minētā jēdziena “Izraēlas Valsts teritorija” atšķirīgās interpretācijas un ja nav piemērota strīdu atrisināšanas procedūra, kas paredzēta minētā nolīguma 4. protokola 33. pantā

Rezolutīvā daļa:

- 1) importētājdalībvalsts muitas iestādes var atteikties piešķirt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, kas parakstīts Briselē 1995. gada 20. novembrī, paredzēto atvieglojumu režīmu, ja attiecīgajām precēm ir Jordānas Rietumkrasta izcelsme. Turklāt importētājdalībvalsts muitas iestādes nevar uzsākt kvalifikāciju konkursu, atstājot neatbildētu jautājumu par to, kurš no apskatāmajiem nolīgumiem, proti, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pagaidu asociācijas nolīgums par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopien, no vienas puses, un Palestīnas atbrīvošanas organizāciju (PAO), kas darbojas Jordānas Rietumkrasta un Gazas joslas Palestīniešu pašpārvaldes vārdā, no otras puses, kas parakstīts Briselē 1997. gada 24. februārī, šajā gadījumā ir piemērojams un vai izcelsmes pierādījums ir jāizsniedz Izraēlas, vai Palestīnas iestādēm;
- 2) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, pielikumā pievienotā 4. protokola 32. pantā paredzētās procedūras ietvaros importētājvalsts muitas iestādēm nav saistoši eksportētājvalsts muitas iestāžu iesniegtie izcelsmes pierādījumi un to atbilde, ja minētā atbilde

neietver pietiekamu informāciju šā protokola 32. panta 6. punkta izpratnē, lai noteiktu preču patieso izcelsmi. Turklāt importētājvalsts muitas iestādēm nav pienākuma vērsties Muitas sadarbības komitejā, kas izveidota ar minētā protokola 39. pantu, lai atrisinātu strīdu par minētā nolīguma teritoriālās piemērošanas jomas interpretāciju.

(¹) OV C 285, 08.11.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), CMS Hasche Sigle*

(Lieta C-408/08 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 55. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Interese iesniegt pieteikumu par preču zīmes spēkā neesamību, kas balstīts uz absolūtu spēkā neesamības pamatu — Advokātu birojs — Vārdisks apzīmējums “COLOR EDITION” — Vārdiskas preču zīmes, ko veido aprakstoši elementi, aprakstošs raksturs)

(2010/C 100/07)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC* (pārstāvis — A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral, agent), *CMS Hasche Sigle*

Priekšmets:

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2008. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-160/07 *Lancôme/ITSB — CMS Hasche Sigle*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību, ko prasītāja bija iesniegusi par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 26. februāra lēmumu, ar kuru preču zīmes “COLOR EDITION” attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem reģistrācija atzīta par spēkā neesošu — Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 55. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums — Interese celt prasību par preču

zīmes atzīšanu par spēkā neesošu — Advokātu birojs — Privātu ekonomisku interešu prasīt atzīt par spēkā neesošu preču zīmi attiecībā uz kosmētiku neesamība — Uztverama atšķirība starp asociāciju, ko veido vārdi, kas ierosināti preču zīmes reģistrācijai, un valodu, ko ikdienā izmanto mērķauditorija, lai apzīmētu attiecīgās preces vai pakalpojumus vai to būtiskas iezīmes

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus

(¹) OV C 6, 10.01.2009.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 23. februāra spriedums (Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Maria Teixeira/London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

(Lieta C-480/08) (¹)

(Personu brīva pārvietošanās — Uzturēšanās tiesības — Vienas dalībvalsts pilsones, kura ir strādājusi citā dalībvalstī un palikusi tajā pēc profesionālās darbības izbeigšanas — Bērns, kurš uzņemošajā dalībvalstī iegūst arodizglītību — Savu iztikas līdzekļu neesamība — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Direktīva 2004/38/EK)

(2010/C 100/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maria Teixeira

Atbildētāji: London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 77. lpp.) un Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 12. panta interpretācija — Uzturēšanās tiesības Apvienotajā Karalistē Eiropas Savienības pilsonim, kuram vairs nav darba ņēmēja statusa un pamatojuma uzturēšanās tiesībām saskaņā ar darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesību normām — Šāda pilsoņa bērna tiesības palikt Apvienotajā Karalistē līdz profesionālās izglītības apmācības beigām — Mātes tiesības palikt kopā ar bērnu aizgādnes statusā

Rezolutīvā daļa:

- 1) tādos apstākļos kā pamata lietā esošie dalībvalsts pilsonis, kurš bijis nodarbināts citā dalībvalstī, kurā viņa bērns turpina mācīties, var kā vecāks, kura faktiskā aizgādībā bērns ir, atsaukties uz uzturēšanās tiesībām uzņemošajā dalībvalstī, pamatojoties tikai uz Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā, kas grozīta ar Padomes 1992. gada 27. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2434/92, 12. pantu, nepastāvot pienākumam ievērot nosacījumus, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par [Eiropas] Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK;
- 2) uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī, kas ir vecākam, kura faktiskā aizgādībā ir bērns, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1612/68 12. pantu izmanto tiesības turpināt mācības, nav atkarīgas no tā, vai šim vecākam ir pietiekami līdzekļi, lai uzturēšanās laikā neklātu par apgrūtinājumu šīs dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, kā arī visaptverošs veselības apdrošināšanas segums tajā;
- 3) uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī, kas ir vecākam, kura faktiskā aizgādībā ir migrējoša darba ņēmēja bērns, kamēr viņš turpina mācības šajā valstī, nav atkarīgas no tā, vai laikā, kad šis bērns uzsāka mācības, viens no bērna vecākiem minētajā dalībvalstī veica profesionālu darbību kā migrējošs darba ņēmējs;

- 4) vecāka, kura faktiskā aizgādībā ir migrējoša darba ņēmēja bērns, kamēr viņš turpina mācības šajā valstī, uzturēšanās tiesības uzņemtajā dalībvalstī beidzas, bērnam kļūstot pilngadīgam, izņemot gadījumu, ja bērnam, lai varētu turpināt un pabeigt mācības, vēl aizvien ir nepieciešama šī vecāka klātbūtne un aprūpe.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Müller Fleisch GmbH/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-562/08) (¹)

(Govju sūkļveida encefalopātijas uzraudzības sistēma — Regula (EK) Nr. 999/2001 — Liellopi, kas vecāki par 30 mēnešiem — Nokaušana parastā veidā — Lietošanai pārtikā paredzēta gaļa — Obligāta pārbaude — Valsts tiesiskais regulējums — Pārbaudes veikšanas pienākums — Paplašināšana — Liellopi, kas vecāki par 24 mēnešiem)

(2010/C 100/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Müller Fleisch GmbH

Atbildētājs: Land Baden-Württemberg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesverwaltungsgericht — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 1248/2001 (OV L 173, 12. lpp.), 6. panta 1. punkta, skatot to kopā ar III pielikuma A nodaļas I daļu, interpretācija — Pienākuma veikt

GSE pārbaudi attiecināšana uz visiem vairāk nekā 30 mēnešus veciem liellopiem, kas nokauti parastos apstākļos un paredzēti lietošanai pārtikā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā pienākums veikt pārbaudi attiecināts uz visiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem liellopiem

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 1248/2001, 6. panta 1. punkts un III pielikuma A nodaļas I daļa pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru govju sūkļveida encefalopātijas testi ir jāveic attiecībā uz visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (Fővárosi Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Lieta C-25/09) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 2201/96 — Augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgā organizācija — Regula (EK) Nr. 1535/2003 — Atbalsta shēma augļu un dārzeņu pārstrādes nozarē — Pārstrādātie produkti — Persiki sīrupā un/vai dabiskā augļu sulā — Galaprodukti)

(2010/C 100/10)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Sió-Eckes Kft.

Atbildētājs: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Fővárosi Bíróság* (Ungārija) — Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju (OV L 297, 29. lpp.) 2. panta 1. punkta, Komisijas 2003. gada 29. augusta Regulas (EK) Nr. 1535/2003, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/96 attiecībā uz atbalsta programmu augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem (OV L 218, 14. lpp.), 2. panta 1. punkta un Komisijas 1989. gada 28. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2320/89 par obligātajām kvalitātes prasībām persikiem sīrupā un persikiem dabiskā augļu sulā, lai piemērotu ražošanas atbalsta sistēmu (OV L 220, 54. lpp.), 3. panta interpretācija — Augļu un dārzeņu pārstrādes produktu nozares atbalsta sistēmas ietvaros ražots persiku mīkstums — Minētās atbalsta sistēmas piemērojamība persiku produktiem, kuru veids nav paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2320/89, kā arī pusfabrikātiem, kas rodas dažādos ražošanas posmos un ir paredzēti turpmākai pārstrādei

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju, kas grozīta ar Komisijas 2004. gada 1. marta Regulu (EK) Nr. 386/2004, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā noteiktā atbalsta shēma ir paredzēta produktam, uz kuru, pirmkārt, attiecas KN kodi, kas ir izklāstīti šīs grozītās regulas I pielikumā, ieskaitot kodu KN 2008 70 92, un kas, otrkārt, atbilst definīcijai "persiki sīrupā un/vai dabiskā augļu sulā" minētās regulas nozīmē, to skatot kopsakarā ar Komisijas 2003. gada 29. augusta Regulu (EK) Nr. 1535/2003, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/96 attiecībā uz atbalsta programmu augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2004. gada 1. marta Regulu (EK) Nr. 386/2004 un ar to Komisijas 1989. gada 28. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2320/89 par obligātajām kvalitātes prasībām persikiem sīrupā un persikiem dabiskā augļu sulā, lai piemērotu ražošanas atbalsta sistēmu, kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 996/2001;
- 2) produkts, kas iegūts dažādās pārstrādes stadijās, var tikt uzskatīts par gala produktu grozītās Regulas Nr. 2201/96 un grozītās Regulas Nr. 1535/2003 nozīmē ar nosacījumu, ka tam ir īpašības, kuras noteiktas grozītās Regulas Nr. 1535/2003 2. panta 1. punktā.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-170/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/60/EK — Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 100/11)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Peere un P. Dejmek)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un B. Messmer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana vai nepaziņošana noteiktajā termiņā, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 15. lpp.), prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, prasības, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 04.04.2009.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums (*Korkein hallinto-oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsākusi *Lahti Energia Oy*

(Lieta C-209/09) ⁽¹⁾

(Direktīva 2000/76/EK — Atkritumu sadedzināšana — Sadedzināšanas iekārta — Līdzsadedzināšanas iekārta — Komplekss, ko veido gazifikācijas iekārta un spēkstacija — Neattīrītas gāzes, kas radusies atkritumu termiskās apstrādes rezultātā gazifikācijas iekārtā, sadedzināšana spēkstacijā)

(2010/C 100/12)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieks pamata procesā

Lahti Energia Oy

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korkein hallinto-oikeus* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīva 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu (OV L 332, 91. lpp.) 3. panta interpretācija — Komplekss, kas sastāv no atkritumu gazifikācijas iekārtas un sildierīces, kurā tiek sadedzināta gazifikācijas iekārtā atkritumu termiskās apstrādes rezultātā iegūtā gāze — Gāzes enerģijas ražošanas kompleksa sildierīcē sadedzināta neattīrīta, nevis attīrīta, gāze

Rezolutīvā daļa:

spēkstacija, kurā, aizstājot tās ražošanas darbībā pārsvarā izmantojamo fosilo kurināmo, kā papildu kurināmais tiek izmantota gāze, ko iegūst atkritumu termiskās apstrādes rezultātā gazifikācijas iekārtā, kopā ar šo gazifikācijas iekārtu ir jāuzskata par “līdzsadedzināšanas iekārtu” Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīvas 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu 3. panta 5. punkta izpratnē, ja šī gāze nav tikusi attīrīta šajā gazifikācijas iekārtā.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-295/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/43/EK — Sabiedrību tiesības — Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 100/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un E. Adsera Ribera)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu pasākumu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 87. lpp.), prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK, prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 193, 15.08.2009.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 25. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-330/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/43/EK — Sabiedrību tiesības — Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātā revīzija — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 100/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un M. Adam)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — C. Pesendorfer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 87. lpp.), prasības, nepieņemšana vai nepaziņošana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK, prasības, Austrijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 233, 26.09.2009.

Tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums (High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy/Media Protection Services Ltd (C-429/08)

(Apvienotās lietas C-403/08 un C-429/08) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieteikums par iestāšanos lietā — Noraidīšana)

(2010/C 100/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA (C-403/08), Karen Murphy (C-429/08)

Atbildētāji: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Media Protection Services Ltd (C-429/08)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Justice (Chancery Division), Queen's Bench Division (Administrative Court) — EKL 28., 30., 49. un 81. panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. novembra Direktīvas 98/84/EK par tiesisku aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to (OV L 320, 54. lpp.), 2. panta a) un e) punkta, 4. panta a) punkta un 5. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 2. panta, 3. panta un 5. panta 1. punkta, Padomes

1989. gada 3. oktobra Direktīvas 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp.), 1. panta a) un b) punkta un Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīvas 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV L 248, 15. lpp.), interpretācija — Ekskluzīvu tiesību piešķiršana par atlīdzību, lai nodrošinātu futbola spēļu satelītu apraidi — Dekoderu, kas ir likumīgi laisti tirgū citā dalībvalstī un kas ļauj ekrānizēt šādas spēles, tirdzniecība Apvienotajā Karalistē, pārkāpjot piešķirtās ekskluzīvās tiesības

Rezolutīvā daļa:

1) *Union des associations européennes de football (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd, de Setanta Sports Sàrl un The Motion Picture Association* pieteikumus par iestāšanos lietā noraidīt;

2) nav jālemj par tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — Luigi Marcuccio/Eiropas Komisija

(Lieta C-513/08 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Pieteikuma, ar kuru lūgts 100 % apmērā atmaksāt atsevišķus ierēdņiem radušos medicīniskos izdevumus, tiešs noraidījums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2010/C 100/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (pārstāvis — G. Cipressa)

Pretējā puse procesā: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall, C. Berardis-Kayser, pārstāvji, A. dal Ferro, avvocato)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kura iesniegta par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 9. septembra rīkojumu lietā T-143/08 *Marcuccio/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt Eiropas Kopienų Vienotās

veselības apdrošināšanas shēmas norēķinu biroja lēmumus, ar ko atteikts, pirmkārt, atmaksāt 100 % apmērā atsevišķus apelācijas sūdzības iesniedzējam radušos medicīniskos izdevumus un, otrkārt, atmaksāt ārsta konsultācijas izmaksas saskaņā ar noteikumiem, kuri piemērojami konsultācijām ar medicīnas korifejiem, kā arī prasību piespriest Komisijai atmaksāt atsevišķus medicīniskos izdevumus

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *L. Marcuccio atlīdzina apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — Luigi Marcuccio/Eiropas Komisija

(Lieta C-528/08 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Pieteikuma, ar kuru lūgts 100 % apmērā atmaksāt atsevišķus ierēdņiem radušos medicīniskos izdevumus, netiešs noraidījums — Civildienesta tiesas rīkojums par attieksanos izskatīt lietu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2010/C 100/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Pretējā puse procesā: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un C. Berardis-Kayse un A. dal Ferro, avvocato)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 9. septembra rīkojumu lietā T-144/08 *Marcuccio/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgums 100 % apmērā atmaksāt atsevišķus medicīniskos izdevumus, un prasību piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam EUR 89,56 kā papildu viņa medicīnisko izdevumu atlīdzinājumu vai kā kaitējuma atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) M. Marcuccio atlīdzina apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 15. janvāra rīkojums — Messer Group GmbH/Air Products and Chemicals Inc., Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-579/08 P) (¹)

(Apelācija — Reglamenta 119. pants — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskās preču zīmes “Ferromix”, “Inomix” un “Alumix” — Agrākas preču zīmes “FERROMAXX”, “INOMAXX” un “ALUMAXX” — Īpašnieka iebildumi — Konkrētā sabiedrības daļa — Līdzības pakāpe — Agrākas preču zīmes vāja atšķirtspēja — Sajaukšanas iespēja)

(2010/C 100/18)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Messer Group GmbH (pārstāvji — W. Graf v. Schwerin un J. Schmidt, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Air Products and Chemicals Inc. (pārstāve — S. Heurung, Rechtsanwältin), Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 15. oktobra spriedumu apvienotajās lietās no T-605/06 līdz T-307/06 Air Products and Chemicals/ITSB, ar ko Pirmās instances tiesa ir atcēlusi Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2006. gada 12. septembra lēmumus, ar kuriem noraidītas apelācijas sūdzības, ko iesniedzis Kopienas vārdisku preču zīmju “FERROMAXX”, “INOMAXX” un “ALUMAXX” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1. klasē, īpašnieks par Anulēšanas nodaļas lēmumiem, ar kuriem daļēji noraidīti iebildumi pret vārdisku preču zīmju

“FERROMAXX”, “INOMAXX” un “ALUMAXX” reģistrācijas pieteikumiem attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1. un 4. klasē

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Messer Group GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Air Products and Chemicals Inc. tiesāšanās izdevumus;
- 3) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 55, 07.03.2009.

Tiesas 2010. gada 22. janvāra rīkojums — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl/Eiropas Komisija

(Lieta C-69/09 P) (¹)

(Paātrinātais process)

(2010/C 100/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — N.B. Rasmussen un L. Parpala)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2008. gada 26. novembra rīkojumu lietā T-393/06 Makhteshim-Agan Holding u.c./Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa par nepieņemamu ir atzinusi prasību atcelt Komisijas lēmumu neiesniegt priekšlikumu aktīvās vielas azinfosmetila iekļaušanai Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) I pielikumā, kas, iespējams, iekļauts 2006. gada 12. oktobra vēstulē (D/531125) — Pārsūdzams akts

Rezolutīvā daļa:

1) *Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl un Magan Italia Srl lūgumu lietu C-69/09 P izskatīt paātrinātajā procesā noraaidīt;*

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 13. janvāra rīkojums (*Commissione tributaria provinciale di Parma* (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Isabella Calestani* (C-292/09), *Paolo Lunardi* (C-293/09)/*Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma*

(Apvienotās lietas C-292/09 un C-293/09) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Acīmredzama nepieņemamība*)

(2010/C 100/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Parma

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Isabella Calestani* (C-292/09), *Paolo Lunardi* (C-293/09)

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Commissione tributaria provinciale di Parma* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 13. panta B daļas c) apakšpunkta interpretācija — Tādu preču piegādes atbrīvošana no nodokļa, kuras pilnībā izmanto darbībai, kura ir atbrīvota no nodokļa samaksas, vai attiecībā uz kuru nav paredzētas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem nav paredzēts piešķirt atbrīvojumu no nodokļiem

Rezolutīvā daļa:

Commissione tributaria provinciale di Parma (Itālija) ar 2009. gada 9. un 17. jūnija lēmumiem iesniegtie lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemami.

⁽¹⁾ OV C 233, 26.09.2009.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 18. novembrī iesniedza *Sofiyski gradski sad* (Bulgārija) — *Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD*

(Lieta C-449/09)

(2010/C 100/21)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad (Bulgārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Canon Kabushiki Kaisha*

Atbildētāja: *IPN Bulgaria OOD*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Pirmās direktīvas 89/104/EEK ⁽¹⁾ 5. pants tiktāl, ciktāl tajā preču zīmes īpašniekam ir paredzētas izņēmuma tiesības aizliegt trešām personām bez tā piekrišanas izmantot komercdarbībā apzīmējumu, kas ir vienāds ar preču zīmi, piemēram, ievest vai izvest preces ar šādu apzīmējumu, ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašnieka tiesībās ietilpst tiesības aizliegt izmantot preču zīmi bez tā piekrišanas oriģinālu preču ieviešanā, ja preču zīmes īpašnieka tiesības nav beigušās direktīvas 7. panta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 28. decembrī iesniedza Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab

(Lieta C-547/09)

(2010/C 100/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Innsbruck

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pensionsversicherungsanstalt

Atbildētāja: Andrea Schwab

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 76/207/EEK 2. panta 2. punkta pirmais ievilkums un 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Direktīvas 2002/73/EK ⁽¹⁾ redakcijā, kā arī Direktīvas 2006/54/EK ⁽²⁾ 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka ir iespējams attaisnot publiska pensijas apdrošinātāja veiktu tiešu diskrimināciju dzimuma dēļ (uzteikums/nodarbinātas ārstes atlaišana no darba)?
- 2) Vai Direktīvas 97/80/EEK ⁽³⁾ 4. panta 1. punkts un Direktīvas 2006/54/EK 19. panta 1. punkts, un katrā ziņā Direktīvas 76/207/EEK 2. panta 2. punkta otrais ievilkums Direktīvas 2002/73/EK redakcijā un Direktīvas 2006/54/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts vai Direktīvas 2000/78/EK ⁽⁴⁾ 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts kopā ar 6. panta 1. punktu ir interpretējami tādējādi, ka tajos nav atļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā prasību par uzteikuma un atlaišanas no darba apstrīdēšanu sakarā ar diskrimināciju cita starpā dzimuma dēļ gadījumā nav pieļaujama sociālu apsvērumu vai interešu izvērtēšana, bet tikai pierādījumu izvērtēšana par to, vai uzteikuma/atlaišanas no darba galvenais iemesls ir bijusi diskriminācija dzimuma dēļ, nevis kāds cits iemesls, kuru pamatoti izvirza darba devējs?

⁽¹⁾ Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem (OV L 39, 40. lpp.).

- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/80/EK par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu (OV 1998, L 14, 6. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza Krajský soud v Brně (Čehijas Republika) — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA/Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Lieta C-17/10)

(2010/C 100/23)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Brně (Brno apgabaltiesa)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Atbildētāja: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Čehijas Konkurences aizsardzības pārvalde)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EK līguma 81. pants (tagad — Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pants) un Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas ir

jāpiemēro (lietās, kuru izskatīšana sāka pēc 2004. gada 1. maija) attiecībā uz visu karteļa darbības laiku, kas Čehijas Republikā sākās pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai (proti, pirms 2004. gada 1. maija), turpinājās un beidzās pēc Čehijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai?

- 2) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 11. panta 6. punkts saistībā ar tās 3. panta 1. punktu un preambulas 17. apsvērumu, saistībā ar Komisijas paziņojuma par sadarbību konkurences iestāžu tīklā ⁽²⁾ 51. punktu, saistībā ar *ne bis in idem* principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽³⁾ 50. pantam un saistībā ar Eiropas Savienības vispārējiem tiesību principiem ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Komisija pēc 2004. gada 1. maija ierosina lietu par EKL 81. panta pārkāpumiem un šajā lietā pieņem lēmumu:

- a) no šī brīža dalībvalstu konkurences iestādes tiek automātiski atbrīvotas no kompetences izskatīt šādu rīcību?

- b) dalībvalstu konkurences iestādes tiek atbrīvotas no kompetences piemērot šādai rīcībai valsts tiesību noteikumus, kas ietver EKL 81. pantam (tagad — Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pants) paralēlu tiesisko regulējumu?

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, C 101, 43. lpp.

⁽³⁾ OV 2007, C 303, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 14. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-23/10)

(2010/C 100/24)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — A. Caeiros)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka sakarā ar to, ka Portugāles Republikas muitas iestādes sistemātiski ir pieņēmušas muitas deklarācijas par svaigu banānu laišanu brīvā apgrozībā, lai gan tās zināja vai tām saprātīgi vajadzēja zināt, ka deklarētais svars neatbilst banānu faktiskajam svaram, un sakarā ar Portugāles iestāžu atteikumu nodot [Komisijas] rīcībā pašu resursus, kas atbilstu zaudētajiem ieņēmumiem un nokavējuma procentiem, Portugāles Republika nav izpildījusi Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 68. un turpmākajos pantos, Regulas (EK) Nr. 2454/93 ⁽²⁾ 290.a pantā un tās 38.b pielikumā, kā arī Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 ⁽³⁾ un Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 ⁽⁴⁾ 2., 6., 9., 10. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas Nr. 2454/93 290.a pantā bija noteikts: “Pārbaudot ar KN kodu 0803 00 19 klasificēto ievesto banānu tīrsvaru, gadā pārbauda vismaz 10 % deklarāciju uz vienu muitas iestādi.

Banānus saskaņā ar 38.b pielikuma noteikumiem pārbauda tad, kad tos laiž brīvā apgrozībā.”

38.b pielikumā bija noteikts: “1. Piemērojot 290.a pantu, tās muitas iestādes, kurā iesniegta deklarācija par svaigu banānu laišanu brīvā apgrozībā, muitas dienesti nosaka tīrsvaru, par paraugiem izraugoties pa vienai iepakojuma vienībai no katra iepakojuma veida un no katras izcelsmes vietas.

[...]”.

Ņemot vērā Kopienų tiesisko regulējumu un it īpaši iepriekš minētās Regulas Nr. 2454/93 290.a panta un 38.b pielikuma normas, kas bija piemērojamas attiecīgajā laika periodā, Komisija uzskata, ka nav pieņemami argumenti, kurus Portugāles iestādes izvirza, lai pamatotu to, ka tās nav [Komisijas] rīcībā

nodevušas pašu resursus un atbilstošos nokavējuma procentus saskaņā ar Regulas Nr. 1150/2000 11. pantu, kā arī, ka nav nekādu šaubu par to, ka minētajās tiesību normās pilnīgi skaidri ir noteikts, kāds svars ir jāņem vērā, lai piemērotu muitas nodevas.

Regulas Nr. 2454/93 290.a pantā un 38.b pielikumā skaidri un viennozīmīgi ir paredzēts, ka deklarācijā par banānu laišanu brīvā apgrozībā ir jānorāda banānu "tīrsvars", tas ir, "faktiskais svars", un ka tādējādi šis "faktiskais svars" ir svars, kas jāizmanto muitas nodevu piemērošanai.

Komisijai nebija juridiska pienākuma Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā publicēt paziņojumu importētājiem, lai tie, sagatavojot muitas deklarācijas, neizmanto tu svaru 18,14 kg vai vispārējo vidējo svaru.

Tā kā Regulas Nr. 2454/93 290.a pantā un 38.b pielikumā skaidri ir reglamentēts jautājums par svaru, kas ir jāņem vērā, aprēķinot ievad muitas nodevas, uzņēmēji, kuri parasti darbojas banānu ievešanas nozarē un kuri tādējādi ir informēti par šai darbībai piemērojamo tiesisko regulējumu, var viegli pārliecināties, ka to iesniedzamajā muitas deklarācijā ir jānorāda "tīrsvars", tas ir, banānu faktiskais svars, nevis "komerciālais" svars, kas, kā pierādīts vairumā gadījumu, ir fiktīvs.

Portugāles iestādes nevar atsaukties uz to, ka Komisija neesot izpildījusi it kā pastāvošu pienākumu pēc Itālijas iestāžu sniegtās informācijas brīdināt dalībvalstis. Nav šaubu, ka Portugāles muitas iestādēm ievesto banānu atmuitošanas vietās bija iespējams konstatēt — arī nesapņemot nekādu informāciju no Komisijas — ka muitas deklarācijas neatbilda realitātei, jo vairumā gadījumu faktiskais svars pārsniedz deklarēto "standarta" svaru. Tādējādi tikai Portugāles iestādēm bija pienākums to darbības un pārbaudītu ietvaros pārliecināties par šo deklarāciju atbilstību realitātei.

Kopienas Muitas kodeksa 13. pantā muitas iestādēm piešķirtas tiesības "veikt jebkādu kontroli, ko tās uzskata par nepieciešamu, lai nodrošinātu tiesību aktu muitas jomā pareizu piemērošanu".

Portugāles iestādes zināja, ka uzņēmēji bija izveidojuši praktiski iesniegt muitas deklarācijas par banānu laišanu brīvā apgrozībā, izmantojot par pamatu komerciālo svaru 18,14 kg uz kasti.

Šādos apstākļos šīs iestādes nevar apgalvot, ka iepriekš minētais 290.a pants tām uzlika pienākumu pārbaudīt vienīgi 10 % no deklarācijām par banānu laišanu brīvā apgrozībā.

Muitas iestādēm piešķirtās tiesības veikt papildu pārbaudes attiecībā uz banānu svaru, pārsniedzot minētajā 290.a pantā pieprasītos 10 %, ņemot vērā mērķi efektīvi aizsargāt Kopienas pašu resursus, kļūst par pienākumu to darīt, ja veikto pārbaudītu laikā izrādās, ka pastāv risks, ka tiks pieņemtas nepareizas deklarācijas.

Ja muitas iestādes konstatē, ka deklarētais svars neatbilst faktiskajam svaram un pastāv risks, ka tiks pieņemtas nepareizas deklarācijas, tām ir jāveic svara pārbaudes, pirms atļaut banānu laišanu brīvā apgrozībā, pat ja tās ir veikušas minimālās 10 % deklarāciju uz vienu muitas iestādi gadā pārbaudes.

"Standarta" komerciālā svara deklarēšana pati par sevi ir pietiekams iemesls apšaubīt deklarētā svara atbilstību realitātei, un tādējādi pamato muitas iestāžu pārbaudi faktiskā svara noteikšanai.

Dalībvalstīm saskaņā ar Lēmuma 94/728/EK, Euratom (5), Euratom 8. pantu un to pienākumu iekasēt Kopienas pašu resursus bija pienākums paredzēt tādas infrastruktūras izveidošanu, kas būtu piemērota nepieciešamo pārbaudītu veikšanai, lai brīvā apgrozībā laistie banāni tiktu atmuitoti pareizi, proti, pamatojoties uz to faktisko svaru.

Portugāles iestāžu izveidotā prakse sistemātiski pieņemt muitas deklarācijas, neveicot nekādas pārbaudes, lai gan tās faktiski zināja vai tām saprātīgi vajadzēja zināt, ka deklarētais svars neatbilst banānu patiesajam svaram, un atteikšanās uzņemties

jebkādu atbildību saistībā ar finansiālajām sekām Kopienų budžetam ir pretrunā efektīvas pašu resursu aizsardzības principam un Tiesas judikatūrai.

- (¹) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992 L 302, 1. lpp.).
- (²) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993 L 253, 1. lpp.).
- (³) Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu piemērošanu (OV 1989 L 155, 1. lpp.).
- (⁴) Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom), ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV 2000 L 130, 1. lpp.).
- (⁵) Padomes 1994. gada 31. oktobra Lēmums 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV 1994 L 293, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. janvārī iesniedza Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) — Missionswerk Werner Heukelbach e.V./État belge — Service Public Fédéral Finances

(Lieta C-25/10)

(2010/C 100/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Missionswerk Werner Heukelbach e.V.

Atbildētājs: État belge — Service Public Fédéral Finances

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantu (bijušais EKL 12. pants), 45. pantu (bijušais EKL 39. pants), 49. pantu (bijušais EKL 43. pants) un 54. pantu (bijušais EK līguma 48. pants) jāinterpretē tādējādi, ka tajos aizliegts dalībvalsts likumdevējam pieņemt vai saglabāt noteikumu, kura mērķis ir nodevas samazinātu likmi 7 % apmērā piemērot tikai bezpeļņas apvienībām, kooperatīviem vai kooperatīvu valsts mēroga apvie-

nībām, arodpapvienībām un starptautiskām bezpeļņas apvienībām, privātiem fondiem un sabiedriskā labuma fondiem, kas ir piederīgi dalībvalstij, kurā mantojuma atstājējs — Valonijas iedzīvotājs — savas nāves brīdī faktiski dzīvoja vai kurā atradās viņa darba vieta, vai kurā viņš bija agrāk faktiski dzīvojis vai kurā agrāk bija atradusies viņa darba vieta?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Linköpings tingsrätt (Zviedrija) 2010. gada 19. janvāra rīkojumu — Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Lieta C-30/10)

(2010/C 100/26)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Linköpings tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lotta Andersson

Atbildētājs: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Prejudiciālais jautājums

Vai valsts tiesību norma, kura liedz darbiniekam prioritāras tiesības, pamatojoties uz to, ka viņš pats vai kopā ar viņa tuviem radniekiem mazāk nekā sešus mēnešus pirms pieteikuma par maksātnespējas atzīšanu iesniegšanas, bijis darba devēja uzņēmuma vai komercdarbības būtiskas daļas īpašnieks un viņam ir bijusi ievērojama ietekme uz tā darbībām, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvas 2002/74/EK (¹), ar ko groza Padomes Direktīvu 80/987/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (²), 10. panta c) apakšpunktam?

(¹) OV L 270, 10. lpp.

(²) OV L 283, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. janvārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Minerva Kulturreisen GmbH/Finanzamt Freital

(Lieta C-31/10)

(2010/C 100/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Minerva Kulturreisen GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Freital

Prejudiciālais jautājums

Vai Sestās direktīvas 77/388/EEK (¹) 26. pantā minētais “īpašais režīms ceļojumu aģentiem” ir piemērojams arī ceļojumu aģenta atsevišķai operas biļešu tirdzniecībai, nesniedzot papildu pakalpojumus?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 20. janvārī iesniedza Varhoven Kasatsionen sad (Bulgārija) — Toni Georgiev Semerdzhiev/Del-Pi-Krasimira Mancheva

(Lieta C-32/10)

(2010/C 100/28)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven Kasatsionen sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Toni Georgiev Semerdzhiev

Atbildētājs: ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

ZAD Bulstrad

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai [...] Direktīvas 90/314/EEK (¹) noteikumi ir piemērojami [pamata prāvas gadījumā]?

2) Kā ir interpretējams jēdziens “citi tūrisma pakalpojumi” [...] Direktīvas 90/314/EEK 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un vai tas attiecas arī uz organizatora pienākumu apdrošināt patērētāju?

Kādi riski ir jāsedz apdrošināšanas līgumam, ko patērētāja labā ir noslēdzis organizators un apdrošinātājs?

Kāda veida apdrošināšana ir jāparedz apdrošināšanas līgumā, ko patērētāja labā ir noslēdzis organizators un apdrošinātājs, — visu kompleksā ceļojuma dalībnieku grupas apdrošināšana vai katra kompleksā ceļojuma dalībnieka individuālā apdrošināšana?

3) Vai [...] Direktīvas 90/314/EEK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā iv) daļā paredzētais organizatora pienākums pirms ceļojuma sniegt patērētājam informāciju par fakultatīvu apdrošināšanas polises noslēgšanu repatriācijas izmaksu nelaimes gadījumā segšanai ir interpretējams tādējādi, ka organizatoram ir pienākums noslēgt individuālu līgumu ar patērētāju par repatriācijas izmaksu nelaimes gadījumā segšanu?

4) Vai saskaņā ar [...] Direktīvas 90/314/EEK noteikumiem ceļojuma organizatoram ir pienākums pirms ceļojuma izsniegt patērētājam apdrošināšanas polises oriģinālu?

5) Kā ir interpretējams [...] Direktīvas 90/314/EEK 5. panta 2. punktā minētais termins “zaudējumi” līguma neizpildes vai nepilnīgas izpildes dēļ patērētājam radīto zaudējumu gadījumā?

6) Vai [...] Direktīvas 90/314/EEK 5. panta 2. punktā minētais termins “zaudējumi” — līguma neizpildes vai nepilnīgas izpildes dēļ patērētājam radīto zaudējumu gadījumā — iekļauj arī atbildību par patērētājam radīto nemateriālo kaitējumu?

7) Kā ir interpretējama [...] Direktīvas 90/314/EEK 5. panta 2. punkta trešā un ceturtā daļa, ja miesas bojājumu gadījumā ir celta prasība par nemateriālā kaitējuma atlīdzību līgumā paredzēto pakalpojumu neizpildes vai nepilnīgas izpildes dēļ, ieskaitot apdrošināšanas polises oriģināla neizsniegšanu patērētājam, ja tajā nav paredzēts zaudējumu atlīdzības ierobežojums?

(¹) Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 59. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. janvārī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — Prof. Dr. Oliver Brüstle/*Greenpeace e.V.*

(Lieta C-34/10)

(2010/C 100/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Prof. Dr. Oliver Brüstle

Atbildētājs: *Greenpeace e.V.*

Prejudiciālie jautājumi

1) Kas ir saprotams ar Direktīvas 98/44/EK (¹) 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā norādīto jēdzienu “cilvēka embrijs”?

a) Vai ir iekļautas visas cilvēka dzīvības attīstības stadijas, sākot ar olšūnas apaugļošanu, vai arī jābūt izpildītiem papildu nosacījumiem, tādiem kā, piemēram, noteiktas attīstības stadijas sasniegšana?

b) Vai ir iekļauti šādi organismi:

1) neapaugļotas cilvēka olšūnas, kurās ir ticis transplan-
tēts nobriedušas cilvēka šūnas kodols;

2) neapaugļotas cilvēka olšūnas, kuru dalīšanās un turp-
mākā attīstība tiek veicināta partenogēzes ceļā?

c) Vai ir iekļautas arī cilmes šūnas, kuras ir iegūtas no
cilvēka embrijiem blastocistas stadijā?

2) Kas ir saprotams ar jēdzienu “cilvēka embriju izmantošana rūpnieciskiem vai komerciāliem mērķiem”? Vai šis jēdziens iekļauj arī katru komerciālo izmantošanu direktīvas 6. panta 1. punkta izpratnē un it īpaši izmantošanu zinātniskās pētniecības mērķiem?

3) Vai atbilstoši direktīvas 6. panta 2. punkta c) apakšpunktam tehniskās metodes patentēšana ir aizliegta arī tad, ja ar patentu pieteiktā tehniskā metode cilvēka embriju izmanto-
šanu neaptver, bet šāda izmantošana ir šīs metodes piemē-
rošanas nepieciešamais nosacījums, jo

a) patents attiecas uz izstrādājumu, kura radīšanai ir nepie-
ciešama cilvēka embriju iepriekšēja iznīcināšana, vai

b) patents attiecas uz procesu, kura īstenošanai šāds izstrā-
dājums ir vajadzīgs kā izejas materiāls?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīva 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā, OV L 213, 13. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. janvārī iesniedza Landgericht Berlin (Vācija) — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen/BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Lieta C-37/10)

(2010/C 100/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen

Atbildētāja: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai 5. panta 1. punkta otrais un trešais teikums *Flächenerwerbsverordnung* (Zemes iegūšanas noteikumi), kas ir izdoti, lai izpildītu *Ausgleichsleistungsgesetz* (Likums par kompensācijas maksājumiem) 4. panta 3. punkta 1. apakšpunktu ir pretrunā EKL 87. pantam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. janvārī iesniedza Raad van State (Beļģija) — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens/Belgische Staat, persona, kas iestājusies lietā: Luk Vangheluwe

(Lieta C-42/10)

(2010/C 100/31)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Atbildētāja: Belgische Staat

Persona, kas iestājusies lietā: Luk Vangheluwe

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar 3. panta b) punktu, 4. panta 2. punktu, 5. pantu un 17. panta otro daļu Eiropas Parlamenta un

Padomes 2003. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 998/2003 ⁽¹⁾ par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK, un saskaņā ar Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmuma 2003/803/EK ⁽²⁾, ar ko ievieš pases paraugu suņu, kaķu un balto sesku pārvadāšanai Kopienā, pantiem un pielikumiem ir aizliegts, ka valsts tiesiskajā regulējumā par kaķu un (balto) sesku pasēm daļēji atsaucas uz ar iepriekš minēto Komisijas 2003. gada 26. novembra lēmumu noteikto paraugu un papildprasībām, bet papildus nosaka, ka katrā pasē ir jābūt unikālam numuram no 13 cipariem, proti, Beļģijas ISO kodam "BE", kam seko izdevēja atpazīšanas numurs no diviem cipariem un numurs no 9 cipariem?

2) Vai saskaņā ar 3. panta b) punktu, 4. panta 2. punktu, 5. pantu un 17. panta otro daļu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK, un saskaņā ar Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmuma 2003/803/EK, ar ko ievieš pases paraugu suņu, kaķu un balto sesku pārvadāšanai Kopienā, pantiem un pielikumiem ir aizliegts, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka Eiropas loļojumdzīvnieku pase kā identifikācijas un reģistrācijas pierādījums tiek izmantots arī suņiem, un turklāt tiek paredzēts, ka trešās personas, izmantojot pašlīmējošas uzlīmes, veic izmaiņas attiecībā uz īpašnieka un dzīvnieka identifikāciju pilnvarota veterinārārsta apliecinātas Eiropas loļojumdzīvnieku pases I līdz III daļā, kā rezultātā tiek aizlīmēti iepriekšēji identifikācijas dati?

⁽¹⁾ OV L 146, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. janvārī iesniedza Symvoulis tis Epikrateias (Grieķija) — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias un citi, Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias un citi, Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas/Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici un citi

(Lieta C-43/10)

(2010/C 100/32)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulis tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias un citi, Elliniki Etaireia gia tin Prostaia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias un citi, Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas

Atbildētāji: Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici un citi

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar 13. panta 6. punktu Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327), tiek tikai noteikts galīgais termiņš (2009. gada 22. decembris) ūdens resursu apsaimniekošanas plānu izstrādei, vai arī šis datums ir konkrēts termiņš minētās direktīvas 3., 4., 5., 6., 9., 13. un 15. panta attiecīgo noteikumu transponēšanai?

Ja Eiropas Kopienas Tiesa nospriež, ka konkrētajā direktīvas noteikumā ir tikai noteikts galīgais termiņš ūdens resursu apsaimniekošanas plānu izstrādei, tad papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

- 2) vai valsts tiesiskais regulējums, kurā atļauts novirzīt ūdeni no kāda noteikta upes baseina uz citu, ja vēl nav izstrādāti plāni tiem upju baseinu apgabaliem, kuros atrodas upju baseini, no kuriem un uz kuriem tiks novirzīts ūdens, atbilst Direktīvas 2000/60/EK 2., 3., 4., 5., 6., 9., 13. un 15. panta noteikumiem, it īpaši ņemot vērā to, ka saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 15. punktu galvenā upju baseinu apsaimniekošanas vienība ir upju baseinu apgabals, kam tā pieder?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, tad papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

- 3) vai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 2., 3., 5., 6., 9., 13. un 15. pantu ir atļauts novirzīt ūdeni no viena upju baseinu apgabala uz tuvumā esošo upju baseinu apgabalu? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai šis novirzīšanas mērķis var būt tikai un vienīgi ūdensapgādes nodrošināšana vai to var izmantot arī apūdeņošanai un elektroenerģijas ražošanai? Katrā ziņā, vai saskaņā ar iepriekš minētajiem direktīvas noteikumiem ir vajadzīgs motivēts administratīvs lēmums, kura pamatā ir vajadzīgais zinātniskais pētījums, kurš apliecina, ka konkrētais upju baseinu apgabals ar saviem ūdens

resursiem nespēj nodrošināt vajadzīgo ūdens daudzumu, lai nodrošinātu ūdensapgādi, veiktu apūdeņošanu un īstenotu citus mērķus?

Ja Eiropas Kopienas Tiesa, atbildot uz 1. jautājumu, atzītu, ka Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 6. punktā nav vienīgi noteikts galīgais termiņš (2009. gada 22. decembris) ūdens resursu apsaimniekošanas plānu izstrādei, bet ir noteikts konkrēts termiņš minētās direktīvas 3., 4., 5., 6., 9., 13. un 15. panta attiecīgo noteikumu transponēšanai, papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

- 4) vai valsts tiesiskais regulējums, kas pieņemts iepriekš minētajā konkrētajā transponēšanas termiņā un kurā atļauts novirzīt ūdeni no kāda noteikta upju baseina uz citu, ja vēl nav izstrādāti plāni tiem upju baseinu apgabaliem, kuros atrodas upju baseini, no kuriem un uz kuriem tiks novirzīts ūdens, katrā ziņā apdraud šīs direktīvas lietderīgo iedarbību, vai arī, novērtējot, vai tiek apdraudēta direktīvas lietderīgā iedarbība, jāņem vērā tādi kritēriji kā paredzēto pasākumu mērogs un ūdens novirzīšanas mērķi?
- 5) vai Direktīvas 2000/60/EK 13., 14. un 15. pantam, kas attiecas uz sabiedrības informēšanas, apspriešanās ar to un iesaistīšanas procedūram, atbilst valsts parlamenta pieņemts valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek apstiprināti upju baseinu apsaimniekošanas plāni, ja attiecīgajās valsts tiesību normās nav paredzēts, ka procedūras laikā valsts parlamentā jābūt apspriešanās posmam ar sabiedrību, un ja no lietas materiāliem neizriet, ka būtu ievērota direktīvā paredzētā apspriešanās administratīvajās iestādēs procedūra?
- 6) vai saskaņā ar Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175), kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73), ietekmes uz vidi novērtējums attiecībā uz dambju būvniecību un ūdens novirzīšanu, kas iesniegts apstiprināšanai valsts parlamentā pēc tam, kad ar tiesas nolēmumu ir atcelts akts, ar kuru minētais novērtējums iepriekš bija apstiprināts un attiecībā uz kuru jau tikusi ievērota publiskošanas procedūra, minētās procedūras otrreizējās neizpildes gadījumā atbilst prasībām par sabiedrības informēšanu un iesaistīšanu, kas paredzētas minētās direktīvas 1., 2., 5., 6., 8. un 9. pantā?

7) vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197) piemērošanas jomā ietilpst kādas upes novirzīšanas plāns: a) saskaņā ar kuru tiks būvēti dambji un ūdens tiks novirzīts no viena upes baseina uz citu; b) kurš ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327), piemērošanas jomā; c) kurš attiecas uz būvdarbiem, kas paredzēti Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175), un d) kuram var būt ietekme uz vidi apgabalos, kas minēti Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206)?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, tad papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

8) vai saskaņā ar Direktīvas 2001/42/EK 13. panta 1. punktu var uzskatīt par formāliem sagatavošanas aktiem tos līdz 2004. gada 21. jūlijam pieņemtos aktus — jo tādejādi nebūtu pienākuma izstrādāt stratēģisko vides novērtējumu — kuri attiecas uz apstīdētajiem būvdarbiem un ar tiesas nolēmumiem tika atcelti ar atpakaļejošu spēku?

Ja atbilde uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga, tad papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

9) saskaņā ar Direktīvas 2001/42/EK 11. panta 2. punktu, ja kāds plāns vienlaikus ietilpst gan minētās direktīvas piemērošanas jomā, gan Direktīvas 2000/60/EK un Direktīvas 85/337/EK piemērošanas jomā, kurās arī ir paredzēts attiecīgo būvdarbu ietekmes uz vidi novērtējums, vai ar novērtējumiem, kuri veikti uz Direktīvas 2000/60/EK un Direktīvas 85/337/EK noteikumu pamata, pietiek, lai būtu ievērotas Direktīvas 2001/42/EK prasības, vai tomēr ir jāsaprot neatkarīgs stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums?

10) vai saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206) 3., 4. un 6. pantu apgabali, kas bija iekļauti Kopienas nozīmes teritoriju valstu sarakstos un kas gala rezultātā ir iekļauti Kopienas nozīmes teritoriju

Kopienas sarakstos, ietilpa Direktīvas 92/43/EEK aizsardzības jomā pirms tika publicēts Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmums 2006/613/EK, ar ko pieņem Kopienas nozīmes aizsargājamo teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam?

11) vai saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 3., 4. un 6. pantu ir iespējams, ka kompetentā valsts iestāde izdod atļauju īstenot ūdeņu novirzīšanas plānu, kas nav tieši saistīts vai vajadzīgs, lai saglabātu apgabalu, kas ietilpst īpaši aizsargājamā teritorijā, ja visos lietās materiālos ietvertajos pētījumos attiecībā uz šo plānu ir konstatēts pilnīgs informācijas trūkums vai uzticamu un aktuālu datu par ornitofaunu minētajā apgabalā trūkums?

12) vai saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 3., 4. un 6. pantu iemesli, kuru dēļ ir sākti ūdeņu novirzīšanas plāns un kuri attiecas galvenokārt uz apūdeņošanu un, pakārtoti, uz ūdensapgādi, var būt direktīvā prasītās sevišķi svarīgās sabiedrības intereses, kuru dēļ tiktu atļauts īstenot minēto plānu, neņemot vērā tā negatīvo ietekmi uz minētās direktīvas aizsargātajām teritorijām?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, tad papildus tiek uzdots arī šāds prejudiciālais jautājums:

13) vai saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 3., 4. un 6. pantu, lai noteiktu to kompensācijas pasākumu piemērotību, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu *Natura 2000* tīkla kopējās vienotības aizsardzību kādai teritorijai, kurai kaitēs ūdeņu novirzīšanas plāns, ir jāņem vērā tādi kritēriji kā minētās novirzīšanas apjoms un tai vajadzīgo darbu apjoms?

14) vai saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 3., 4. un 6. pantu, kas interpretēti, ievērojot EK līguma 6. pantā noteikto ilgtspējīgas attīstības principu, valsts kompetentā iestāde var izdot atļauju īstenot kādā *Natura 2000* tīkla teritorijā ūdeņu novirzīšanas plānu, kas nav tieši saistīts vai vajadzīgs minētās teritorijas vienotības saglabāšanai, ja no konkrētā plāna ietekmes uz vidi novērtējuma izriet, ka tā rezultātā dabīgā upju ekosistēma tiks pārveidota cilvēku veidotā upju un ezeru ekosistēmā?

Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-44/10)

(2010/C 100/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi atļauju izsniegšanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (PINK direktīva) ⁽¹⁾ 6. un 8. pantam, ne arī pasākumus, lai nodrošinātu, vajadzības gadījumā pārskatot un atjauninot esošo iekārtu atļaujas, ka, sākot ar 2007. gada 30. oktobri, šīs iekārtas tiek ekspluatētas atbilstoši šīs direktīvas 3., 7., 9., 10. un 13. pantam, 14. pantam a) un b) punktam un 15. panta 2. punktam, Portugāles Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētās prasības;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No PINK direktīvas 4. panta un 5. panta 1. punkta, tos lasot kopsakarā, izriet, ka dalībvalstīm jānodrošina atļauju izsniegšana jaunām vai esošām iekārtām atbilstoši šīs direktīvas 6. un 8. panta noteikumiem. Tāpat tām vajadzības gadījumā jāpārskata un jāatjaunina esošo iekārtu atļauju nosacījumi līdz 2007. gada 31. oktobrim.

Saskaņā ar Portugāles iestāžu sniegtiem 2008. gada datiem par šīm iekārtām, pirmkārt, tām netika pieprasīta attiecīgā atļauja un, otrkārt, no 632 iekārtām 280 tika ekspluatētas bez attiecīgās atļaujas izsniegšanas.

Saskaņā ar atjauninātajiem datiem no 477 iekārtām atļauja ir 481 un 17 pieteikumi atļauju izsniegšanai tiek izskatīti.

⁽¹⁾ OV L 24, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza Raad van State (Beļģija) — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens/Belgische Staat

(Lieta C-45/10)

(2010/C 100/34)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar 3. panta b) punktu, 4. panta 2. punktu, 5. pantu un 17. panta otro daļu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 998/2003 ⁽¹⁾ par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK, un saskaņā ar Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmuma 2003/803/EK ⁽²⁾, ar ko ievieš pases paraugu suņu, kaķu un balto sesku pārvadāšanai Kopienā, pantiem un pielikumiem ir aizliegts valsts tiesiskais regulējums, kas kā suņu identifikācijas un reģistrācijas dokumentu arī izmanto Eiropas lolojumdzīvnieku pasi un tādējādi tajā tiek paredzēts, ka trešās personas ar identifikācijas uzlīmēm, kuras tiek uzlīmētas pa virsu iepriekšējiem identifikācijas datiem, veic izmaiņas īpašnieka un suņa identifikācijā pilnvarota veterinārārsta apliecinātas Eiropas lolojumdzīvnieku pases I un III daļā?

2) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas kā suņu identifikācijas un registrācijas dokumentu arī izmanto Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmuma 2003/803/EK, ar ko ievieš pasēs paraugu suņu, kaķu un balto sesku pārvadāšanai Kopienā, noteikto Eiropas lolojumdzīvnieku pasi un tādējādi tajā tiek paredzēts, ka trešās personas ar identifikācijas uzlīmēm veic izmaiņas īpašnieka un suņa identifikācijā pilnvarota veterinārārsta apliecinātas Eiropas lolojumdzīvnieku pasēs I un III daļā, ir tehniskie noteikumi Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK⁽³⁾, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, 1. panta izpratnē, kuri saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu pirms to ieviešanas ir jā dara zināmi Eiropas Komisijai?

⁽¹⁾ OV L 146, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 37. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-48/10)

(2010/C 100/35)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka iestādes, izsniedzot atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “PINK direktīva”) 6. un 8. pantu vai pienācīgi pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, rūpētos par to, lai vēlākais no 2007. gada 30. oktobra esošās iekārtas tiktu ekspluatētas atbilstoši tās 3., 7., 9., 10., 13. pantā, 14. panta a) un b) punktā un 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, izņemot gadījumus, kad piemērojamas citas speciālās Kopienas tiesību normas, Spānijas Karaliste nav izpildījusi minētās direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2008/1/EK 5. panta 1. punktā noteikts, ka termiņš, kurā bija jāizpilda pienākums pielāgot esošās iekārtas PINK direktīvas prasībām, izsniedzot integrētu vides atļauju, beidzās 2007. gada 30. oktobrī.

Šajā datumā daudzas esošās iekārtas Spānijā joprojām darbojās bez minētās atļaujas. Lai arī kopš procedūras uzsākšanas par šo pārkāpumu vides atļauju izsniegšanas process ir paātrinājies, tomēr šis pārkāpums nav izbeigts nedz motivētajā atzinumā atvēlētajā termiņā, nedz — atbilstoši Komisijas rīcībā esošajām ziņām — līdz šim brīdim. Atbilstoši ziņām, ko valsts iestādes sniegušas atbildē uz motivēto atzinumu, dienā, kad beidzās direktīvas 5. panta 1. punktā paredzēto pienākumu izpildei tajā noteiktais termiņš, 533 esošās iekārtas joprojām darbojās bez obligātās PINK atļaujas.

Šajos apstākļos ir skaidri redzams, ka Spānijas Karaliste joprojām nepilda minētajā tiesību normā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 24, 8. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-50/10)

(2010/C 100/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un C. Zadra)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika, neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas Direktīvas 2008/1/EK 2. panta 4. punkta izpratnē tiek ekspluatētas saskaņā ar šīs direktīvas 3., 7., 9., 10. un 13. pantā, 14. panta a) un b) apakšpunktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, nav izpildījusi šīs direktīvas, 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas, kā uz tām ir norādīts Direktīvas 2008/1/EK 2. panta 4. punktā, tiek ekspluatētas saskaņā ar direktīvā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā līdz 2007. gada 30. oktobrim.

Tomēr 2010. janvārī un it īpaši šī prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī Itālijas valdība vēl jo projam nav izpildījusi Direktīvas 2008/1/EK 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 24, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 1. februārī iesniedza Symvoulis tis Epikrateias (Grieķija) — Eleftheri Tileorasi A.E. (“Alter Channel”) un Konstantinos Giannikos/Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis un Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

(Lieta C-52/10)

(2010/C 100/37)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulis tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Eleftheri Tileorasi A.E. (“Alter Channel”) un Konstantinos Giannikos

Atbildētāji: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis un Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/36/EK (OV L 202) 1. panta c) punktu, 1. panta d) punkts ir interpretējams tādējādi, ka saistībā ar “slēptu reklāmu” samaksa vai cita veida atlīdzība ir konceptuāls elements, kas ir būtisks mērķim veidot reklāmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 28. janvārī iesniedza Raad van State (Beļģija) — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW/Belgische Staat

(Lieta C-57/10)

(2010/C 100/38)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulas (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļojumdzīvnieku komerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK⁽¹⁾, 3. panta b) apakšpunktam, 4. panta otrajai daļai, 5. pantam un 17. panta otrajai daļai, kā arī Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmuma 2003/803/EK par pases parauga noteikšanu suņu, kaķu un balto sesku pārvadāšanai starp dalībvalstīm⁽²⁾ pantiem un pielikumiem valsts nedrīkst

pieņemt tiesību normu, kurā attiecībā uz kaķu un balto sesku pasēm ir norādīts ne tikai uz paraugu un minētajā Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmumā ietvertajām papildu prasībām, bet arī noteikts, ka katrā pasē ir jābūt norādītam 13 ciparu numuram, kas ir veidots no koda "BE", kas ir Beļģijas ISO kods, kā arī divu ciparu izgatavotāja numura un deviņu ciparu sekojoša numura?

(Lieta C-60/10)

(Lieta C-61/10)

(Lieta C-62/10)

(Lieta C-63/10)

(Lieta C-64/10)

(Lieta C-65/10)

(Lieta C-66/10)

(Lieta C-67/10)

(Lieta C-68/10)

- 2) Vai valsts tiesību norma, kurā attiecībā uz kaķu un balto sesku pasēm ir norādīts ne tikai uz paraugu un minētajā Komisijas 2003. gada 26. novembra Lēmumā ietvertajām papildu prasībām, bet arī noteikts, ka katrā pasē ir jābūt norādītam 13 ciparu numuram, kas ir veidots no koda "BE", kas ir Beļģijas ISO kods, kā arī divu ciparu izgatavotāja numura un deviņu ciparu sekojoša numura, ir tehnisks noteikums Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā⁽³⁾, 1. panta izpratnē, par kuru pirms tā pieņemšanas saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu ir jāziņo Komisijai?

(2010/C 100/39)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāji: Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC (C-58/10), Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA (C-59/10), Association générale des producteurs de maïs (AGPM) (C-60/10), SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian (C-61/10), Pioneer Génétique, Pioneer Semences (C-62/10), Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) (C-63/10), Caussade Semences SA (C-64/10), Société Limagrain Verneuil Holding (C-65/10), Société Maïsador Semences (C-66/10), Ragt Semences SA (C-67/10), Euralis Semences SAS, Euralis Coop (C-68/10)

Atbildētājs: Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gadījumā, kad dzīvnieku barība, ko veido ģenētiski modificēti organismi, ir laista tirgū pirms Regulas (EK) Nr. 1829/2003⁽¹⁾ publicēšanas dienas un šī atļauja, piemērojot šīs regulas 20. panta noteikumus, ir palikusi spēkā, attiecīgais produkts laikā pirms ir lemts par lūgumu izsniegt jaunu atļauju, kurš ir jāizsniedz, piemērojot šo regulu, ir jāuzskata par vienu no produktiem, kuri minēti Direktīvas 2001/18/EK⁽²⁾ 12. panta noteikumos, kuri minēti šī nolēmuma pamatojumā, un vai šādā gadījumā uz šo ģenētiski modificēto organismu saistībā ar ārkārtas pasākumiem, kurus var pieņemt pēc atļaujas laistu tirgū izsniegšanas, attiecas vienīgi Regulas (EK) Nr. 1829/2003 34. pants vai, pretēji, šādus pasākumus dalībvalstis var noteikt, pamatojoties ar direktīvas 23. pantu un valsts tiesību aktiem, ar kuriem tas ir transponēts?

⁽¹⁾ OV L 146, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 37. lpp.

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Conseil d'État (Francija) 2010. gada 3. februārī iesniedza lietās — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maïsador Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Lieta C-58/10)

(Lieta C-59/10)

2) Vai gadījumā, ja ārkārtas pasākumus var noteikt tikai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 34. pantu, tādu pasākumu kā apstrīdētajā 2007. gada 5. decembra lēmumā ⁽³⁾ esošais dalībvalsts iestādes varēja noteikt, atsaucoties uz Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁴⁾ 53. pantā minētajiem riskiem, vai ar kādiem nosacījumiem dalībvalsts varēja noteikt aizsargpasākumus, pamatojoties ar šīs regulas 54. pantu?

3) Ciktāl gadījumā, ja dalībvalsts iestādes var iejaukties, pamatojoties ar Direktīvas 2001/18/EK 23. pantu vai Regulas (EK) 1829/2003 34. pantu, vai pamatojoties ar abiem šiem tiesiskajiem pamatiem, ņemot vērā piesardzības principu, ir piemērojamas prasības, proti, direktīvas 23. pantā, saskaņā ar kuru tādu ārkārtas pasākumu noteikšana kā īslaicīgs aizliegums lietot produktu ir atkarīga no apstākļa, vai dalībvalstij ir "sīki izstrādāts pamatojums, lai uzskatītu, ka [...] ĢMO [...] rada risku [...] videi" un regulas 34. pantā, kurā šāda pasākuma noteikšana ir padarīta atkarīga no tā, vai šis produkts, identificējot risku, novērtējot tā iespējamību un tā sekas, "var radīt nopietnu risku [...] videi"?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regula (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 1. lpp.).

⁽³⁾ 2007. gada 5. decembra lēmums lietā C-58/10; 2008. gada 7. februāra lēmums apvienotajās lietās C-59/10 līdz C-68/10, kurš grozīts ar 2008. gada 13. februāra lēmumu.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. februārī iesniedza Tribunal administratif (Luksemburga) — Brahim Samba Diouf/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Lieta C-69/10)

(2010/C 100/40)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Brahim Samba Diouf

Atbildētājs: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2005/84/EK ⁽¹⁾ 39. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts regulējums, kāds ar grozītā 2006. gada 5. maija likuma par patvēruma tiesībām un papildu aizsardzības veidiem 20. panta 5. punktu ir ieviests Luksemburgas Lielhercogistē, kuru piemērojot patvēruma meklētājs nevar pārsūdzēt tiesā administratīvās iestādes lēmumu izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatotību paātrinātā procedūrā?

2) Ja atbilde uz iepriekš minēto jautājumu ir noraidoša, vai vispārējais efektīvas tiesību aizsardzības princips attiecībā uz Kopienas tiesībām, kura pamatā ir 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 13. pants, ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts regulējums, kāds ar grozītā 2006. gada 5. maija likuma par patvēruma tiesībām un papildu aizsardzības veidiem 20. panta 5. punktu ir ieviests Luksemburgas Lielhercogistē, kuru piemērojot patvēruma meklētājs nevar pārsūdzēt tiesā administratīvās iestādes lēmumu izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatotību paātrinātā procedūrā?

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīva 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūram, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) — kriminālprocess pret Marcello Costa

(Lieta C-72/10)

(2010/C 100/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Lietas dalībnieks pamata procesā

Marcello Costa

Prejudiciālais jautājums

Kā interpretēt EKL 43. un 49. pantu saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību ar sporta pasākumiem saistītu derību jomā, lai varētu noteikt, vai iepriekš minētie Līguma noteikumi pieļauj vai nepieļauj tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts valsts monopols un tāda koncesiju un atļauju izsniegšanas sistēma, kas konkrēta skaita koncesiju kontekstā paredz, ka: a) pastāv vispārēja tendence aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesija tika izsniegta iepriekš, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem; b) pastāv noteikumi, kas faktiski garantē to tirdzniecības tiesību saglabāšanu, kuras tika iegūtas, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem (piemēram, aizliegums jauniem koncesionāriem savus kioskus novietot noteiktā attālumā no jau esošajiem kioskiem); c) tiek noteikti gadījumi, kuros koncesionārs zaudē koncesiju un zaudē garantijas depozītu ļoti lielā apmērā, tostarp ja koncesionārs tieši vai netieši rīko tādas pārobežu azartspēles, kas ir pielīdzināmas tām, uz kurām attiecas koncesija?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 9. februārī iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) — Ugo Cifone/Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

(Lieta C-77/10)

(2010/C 100/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ugo Cifone

Prejudiciālais jautājums

Kā interpretēt EKL 43. un 49. pantu saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību ar sporta pasākumiem saistītu derību jomā, lai varētu noteikt, vai iepriekš minētie Līguma noteikumi pieļauj vai nepieļauj tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts valsts monopols un tāda koncesiju un atļauju izsniegšanas sistēma, kas konkrēta skaita

koncesiju kontekstā paredz, ka: a) pastāv vispārēja tendence aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesija tika izsniegta iepriekš, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem; b) pastāv noteikumi, kas faktiski garantē to tirdzniecības tiesību saglabāšanu, kuras tika iegūtas, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem (piemēram, aizliegums jauniem koncesionāriem savus kioskus novietot noteiktā attālumā no jau esošajiem kioskiem); c) tiek noteikti gadījumi, kuros koncesionārs zaudē koncesiju un zaudē garantijas depozītu ļoti lielā apmērā, tostarp ja koncesionārs tieši vai netieši rīko tādas pārobežu azartspēles, kas ir pielīdzināmas tām, uz kurām attiecas koncesija?

Prasība, kas celta 2010. gada 11. februārī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-80/10)

(2010/C 100/43)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Jimeno Fernández un A. Markoulī)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka ar Grieķijas Republikas 2004. gada 25. augusta Ministrijas dekrētā Nr. 552, kā tas tika grozīts un kas bija spēkā 2008. gada 8. septembrī, paredzētajiem tiesību noteikumiem, it īpaši ar šī dekrēta 4. panta 2., 4., 5., 7. punktā un 5. panta 4.–7. punktā un 6. panta 2. punktā, tiek pārkāpti Regulas (EK) Nr. 882/2004 3. panta 1. un 6. punktā, 15. panta 1. punktā, 16. panta 1. un 2. punktā un 18. pantā paredzētie tiesību noteikumi;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka attiecīgais Ministrijas dekrēts par oficiālajām pārbaudēm attiecībā uz labību, kas tiek importēta no trešām valstīm, nav saderīgs ar Regulā (EK) Nr. 882/2004 atsevišķiem īpaši paredzētajiem tiesību noteikumiem.

It īpaši Grieķijas Ministrijas dekrētā ir paredzētas vispārējas tiesību normas, ar kurām attiecībā uz paredzēto biežumu, ar kādu tiek veiktas fiziskās pārbaudes lopbarības un produktu sūtījumiem, kuru izcelsme ir no trešām valstīm, un fiziskām pārbaudēm, kuras veic kompetentās valsts iestādes, nav paredzēts noteikts elastīgums, kas vajadzīgs, lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 882/2004 16. panta 1. un 2. punktā paredzēto sistēmu.

Turklāt dekrētā ir paredzētas vispārējas tiesību normas, pamatojoties uz kurām var oficiāli aizturēt minētos sūtījumus un saskaņā ar kurām ir noteikts, ka to ir jāveic arī regulārās pārbaudēs. Šādu oficiālu pārbaudžu nediferencēta piemērošana sūtījumiem, attiecībā uz kuriem nepastāv aizdomas vai šaubas par to atbilstību, ir pretēja Regulas (EK) Nr. 882/2004 18. pantam. Turklāt saskaņā ar Ministrijas dekrētu un pretēji minētās regulas 18. pantam visi sūtījumi var tikt atbrīvoti pēc septiņām darba dienām, tāpat kā tas ir paredzēts gadījumos, ja ir radušās aizdomas vai šaubas par atbilstību.

Ministrijas dekrētā ir paredzēti īpaši noteikumi attiecībā uz sūtījumu, kuriem ir trešo valstu izcelsme, pārbaudi, kuras mērķis ir pārbaudīt, vai to sastāvā nav aizliegtu ģenētiski modificētu organismu. Attiecībā uz graudiem šādas pārbaudes ir jāveic ar 50 % biežumu un attiecībā uz kukurūzu ar 100 % biežumu. Komisija uzskata, ka šādi procentuālie lielumi ir pārmērīgi lieli un nav saderīgi ar Regulā (EK) Nr. 882/2004, it īpaši tās 16. panta 1. un 2. punktā, paredzēto sistēmu, jo šie procentuāli lielumi ir radušies neatbilstoša riska noteikšanas un nediferencēšanas rezultātā.

Šajā pašā dekrētā ir paredzēts, ka pārbaudes kukurūzas sūtījumiem no Bulgārijas un Rumānijas, kuras piemēro, lai pārliecinātos, ka tajos nav aizliegti ģenētiski modificēti organismi, ir jāveic ar 100 % biežumu. Komisija uzskata, ka tik bieži veiktas pārbaudes ir pretējas Regulā (EK) Nr. 882/2004 paredzētajiem tiesību noteikumiem, saskaņā ar kuriem pārbaudēm, kas tiek veiktas attiecībā uz sūtījumiem no citām dalībvalstīm, ir jābūt pamatotām ar to, ka pastāv risks un tām ir jābūt nediskriminējošām un samērīgām.

Grieķijas Republika nav sniegusi pietiekošus paskaidrojumus un informāciju, kas attaisnotu šādu Ministrijas dekrētā par oficiālajām pārbaudēm labībām, kas tiek importēta no trešām valstīm un citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, paredzēto tiesību noteikumu pieņemšanu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2009. gada 9. decembra spriedumu lietā T-484/08 *Longevity Health Products, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi), otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: *Merck KGaA*, 2010. gada 12. februārī iesniedza *Longevity Health Products, Inc.*

(Lieta C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Longevity Health Products, Inc.* (pārstāvis — J. Korab, Rechtsanwalt)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Merck KGaA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— sabiedrības *Longevity Health Products, Inc.* apelācijas sūdzību atzīt par pieņemamu;

— atcelt Vispārējās tiesas 2009. gada 9. decembra spriedumu lietā T-484/08; un

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru tā ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 28. augusta lēmumu, ar kuru tika noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzējas pieteikums reģistrēt vārdisko preču zīmi "Kids Vits". Ar savu spriedumu Vispārējā tiesa apstiprināja Apelāciju padomes lēmumu, atbilstoši kuram pastāvēt sajaukšanas iespēja ar agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi "VIDS4KIDS".

Kā apelācijas sūdzības pamati ir norādīts procesuāls pārkāpums un Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (turpmāk tekstā — "Preču zīmju regula") 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, jo, pretēji pamatotam apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgumam, tā šai pēdējai minētajai neesot noteikusi termiņu ar replikas rakstu atbildēt uz cita lietas dalībnieka apelācijas sūdzībā tā iebildumu rakstā norādītajiem apsvērumiem. Līdz ar to, pretēji tiesvedībai Vispārējā tiesā un Tiesā piemērojamām Kopienų tiesību normām, esot tikušas ierobežotas prasītājas tiesības tikt uzklautsīti un ietekmēta tās tiesību aizsardzība.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Preču zīmju regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo, novērtējot sajaukšanas iespēju, tā tiesiski kļūdainā veidā neesot veikusi visu nozīmīgu faktoru visaptverošu vērtējumu. Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka konstatētās pretstatīto vārdisko preču zīmju līdzības ir pietiekamas, lai sajaukšanas iespēju preču zīmju tiesību izpratnē uzskatītu par pastāvošu.

It īpaši Vispārējā tiesa neesot pietiekami ievērojusi, ka tiesvedībā aplūkojamo preču zīmju gadījumā runa esot par precēm un pakalpojumiem, kuriem plašākā nozīmē esot sakars ar cilvēku veselību, kādēļ no konkrētās sabiedrības daļas esot jāsaņem paaugstināta uzmanība. Patērētājiem katrā ziņā esot zināms, ka preču zīmju, kuras ir atvasinātas no ķīmiskās nomenklatūras vai ir šādi nomenklatūrai pietuvinātas, gadījumā noteicoša nozīme varot būt jau vismazākajām atšķirībām. Turklāt patērētāju uzmanību vēl pastiprinot tas, ka, preces sajaucot, varot iestāties ļoti nepatīkamas sekas. Jau šis apstāklis vien ļaujot pieņemt, ka tiek izrādīta īpaša uzmanība.

Vispārējā tiesa arī neesot ievērojusi, ka vārdiskās preču zīmes “Kids Vits” un “VIDS4KIDS” viena no otras esot būtiski atšķirīgas, jo preču zīmju nosaukumu fonētiskais skanējums ļaujot uztvert skaidras atšķirības. Atmiņām, kas patērētājam ir attiecībā uz preču zīmi, ļoti būtiska esot tieši preču zīmes nosaukuma izruna, kādēļ sajaukšanas iespēja jau šī iemesla dēļ esot izslēgta. Lai gan pastāvot vizuālā līdzība, tomēr aplūkojamajās preču zīmēs vārdi “Kids” un “Vids” esot norādīti atšķirīgā secībā un apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes gadījumā esot vēl papildināti ar citu simbolu (proti, ciparu “4”, kas angļu valodā noteikti tiek izrunāts kā “for” nozīmē “paredzēts priekš [...]”). Turklāt abas preču zīmes to kopumā atbilstot divām dažādām saliktu jēdzienu veidošanas sistēmām, kas jau pats par sevi esot piemērots lai nodrošinātu, ka tās viena no otras ir atšķirīgas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio (Itālija) — Edil Centro SpA/ Electrosteel Europe sa

(Lieta C-87/10)

(2010/C 100/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Vicenza

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Electrosteel Europe sa

Atbildētāja: Edil Centro SpA

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (EK) Nr. 44/01⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Kopienų tiesības, kurās ir noteikts, ka pienākuma izpildes vieta preču pirkuma-pārdevuma gadījumā ir tā vieta, kurā preces piegādā vai kur tām jātiek piegādātām saskaņā ar līgumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka piegādes vieta nolūkā noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija, saskaņā ar līgumu ir galīgā preču piegādes vieta, vai tādējādi, ka tā ir vieta, kurā pārdevējs atbrīvojas no sava piegādes pienākuma saskaņā ar individuālā gadījumā piemērojamām materiālo tiesību normām, vai arī šī minētā norma ir interpretējama savādākā veidā?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza Tribunale di Palermo (Itālija) — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa

(Lieta C-88/10)

(2010/C 100/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Palermo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'emigrazione della Regione Sicilia*

Atbildētāja: *Seasoft Spa*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā to, ka atbalstu shēma (identificēta ar Nr. NN 91/A/95), ko Sicīlijas reģions ieviesa ar 1991. gada 15. maija Reģionālā likuma Nr. 27 10. pantu, paredzēja piemaksu mehānismu uz minimums diviem līdz maksimums pieciem gadiem (2 gadi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu plus maksimums 3 gadi gadījumā, ja apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgums tika pārveidots līgumā uz nenoteiktu laiku), Eiropas Komisija ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva tās piemērošanu, vēlējās:

— atļaut šādu laika un finansiālo pabalstu modulāciju laikā (2 gadi + 3 gadi) vai turpreti

— uzskatīja par atļautu ekskluzīvi un alternatīvi piešķirt piemaksas pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu (ja tie ir uz diviem gadiem) vai piemaksu piešķiršanu to darbinieku, kas bija pieņemti darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu, kurš vēlāk tika pārveidots līgumā uz nenoteiktu laiku (uz paredzētajiem trīs gadiem no šīs pārveidošanas)?

- 2) Vai 1997. finanšu gada termiņš valsts atbalsta piemērošanai, ko EK minēja 1995. gada 14. novembra Lēmumā Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva ar reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu izveidoto shēmu, ir jāsaprot:

— kā sākotnējā prognoze par izdevumiem attiecībā uz atbalstu, kas katrā ziņā bija paredzēts izsniegšanai turpmākajos gados (atkarībā no dažādām iespējamām atļautā atbalsta interpretācijām, kuras ir minētas iepriekš), vai drīzāk

— [...] kā gala termiņš kompetento reģiona iestāžu veiktajai fiziskai piemaksu izsniegšanai?

- 3) Vai tādējādi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. panta izpratnē, kura notika, piemēram, 1996. gada

1. janvārī un tātad pirms atbalsta piemērošanas perioda, kas tika noteikts ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, beigām, Sicīlijas reģions varēja (un tam vajadzēja) piemērot apskatāmo atbalsta shēmu visiem atļautiem gadiem (proti, 2 + 3), arī tad, kā minētajā piemērā, atļautās shēmas piemērošana nozīmētu piemaksu faktisku izmaksāšanu līdz 2001. gada 31. decembrim (proti, 1996 + 5 gadi = 2001)?

- 4) Vai Eiropas Komisija, 2002. gada 16. oktobra Lēmuma Nr. 2003/195/EK ⁽¹⁾ 1. pantā norādot, ka: "atbalstu shēma, kas ir izveidota ar 1997. gada 27. maija Sicīlijas reģiona Reģionālā likuma Nr. 16 11. panta 1. punktu, ko Itālija gatavoja piešķirt, ir nesaderīga ar kopējo tirgu. Šī iemesla dēļ atbalstu nedrīkst piešķirt", gribēja:

— nedot savu atļauju "jaunajai" atbalsta shēmai, kas tika izveidota ar Reģionālā likuma Nr. 16/97 11. pantu, [...] jo uzskatīja to par "patstāvīgu" sistēmu, kuras mērķis ir pagarināt atbalsta, kas tika ieviests ar Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, piemērošanas periodu pēc 1996. gada 31. decembra termiņa, iekļaujot tajā arī izdevumus par pieņemšanu darbā un/vai līgumu pārveidošanu, kura notika 1997. un 1998. gadā, vai

— turpreti minētā lēmuma mērķis būtībā ir liegt reģionam faktiski nodrošināt finansiālus līdzekļus, lai kavētu valsts atbalsta, kas tika ieviests ar Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, konkrētu izmaksāšanu arī attiecībā uz pieņemšanu darbā un/vai līgumu pārveidošanu līdz 1996. gada 31. decembrim?

- 5) Vai, ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. jautājuma pirmajā gadījumā, šis lēmums ir saderīgs ar Līguma 87. panta interpretāciju, ko Komisija izmantoja, pamatojot analogiskus gadījumus, kuri attiecās uz atbrīvojumiem no sociālā nodrošinājuma iemaksu maksājumiem par apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumiem 1999. gada 11. maija Lēmumā 2000/128/EK ⁽²⁾ (kurš attiecās uz Itālijas valsts tiesisko regulējumu un kurš tika tieši minēts 2002. gada negatīvā lēmuma pamatojumā) un 2003. gada 13. maija Lēmumā 2003/739/EK ⁽³⁾ (kurš attiecās uz Sicīlijas reģiona tiesisko regulējumu)?

- 6) Kā, ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. jautājuma otrajā gadījumā, būtu jāinterpretē iepriekšējais lēmums par atbalsta pasākumu atļauju, ņemot vērā divkārsu nozīmi, kas piemīt apstākļa vārdam "papildu": "papildu attiecībā uz Komisijas lēmumā noteikto budžetu" vai "papildu attiecībā uz finansējumu, ko reģions paredzēja tikai līdz 1996. gada budžetam"?

- 7) Visbeidzot, kāds atbalsts ir jāuzskata par likumīgu un kāds — par nelikumīgu saskaņā ar Komisijas viedokli?
- 8) Kuram no pamata prāvas dalībniekiem (Uzņēmumam vai Administrācijai) ir pienākums pierādīt, ka Komisijas noteiktais budžets nav ticis pārsniegts?
- 9) Vai, nosakot iespējamo budžeta, kurš tika sākotnēji atļauts ar 1995. gada 14. oktobra [novembra] Lēmumu Nr. 95/C 343/11, pārsniegšanu, ir nozīme tam, ka, iespējams, atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem izmaksātie likumiskie procenti tiek atzīti par novēlotu to piemaksu samaksu, kuras ir atzītas par likumīgām un pieļaujamām?
- 10) Gadījumā, ja tam ir nozīme, nosakot budžeta pārsniegšanu, kāds procentu veids būtu jāpiemēro?

(¹) OV L 77, 57. lpp.

(²) OV L 42, 1. lpp.

(³) OV L 267, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza Vestre Landsret (Dānija) — Danfos A/S un Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Lieta C-94/10)

(2010/C 100/47)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Danfos A/S un Sauer-Danfoss ApS

Atbildētāja: Skatteministeriet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības nepieļauj, ka dalībvalsts noraida prasību par atmaksāšanu, ko ir cēlis uzņēmums, uz kuru

tika pārlikts akcīzes nodoklis, kurš tika uzlikts, pārkāpjot direktīvu, ja šāda noraidīšana — tādos apstākļos kā šajā lietā — ir pamatota ar to, ka pats uzņēmums valstij nodokli nemaksāja?

- 2) Vai Savienības tiesības nepieļauj, ka dalībvalsts noraida prasību par atmaksāšanu, ko ir cēlis uzņēmums, uz kuru tika pārlikts akcīzes nodoklis, kurš tika uzlikts, pārkāpjot direktīvu, ja šāda noraidīšana — tādos apstākļos kā šajā lietā — ir pamatota ar dalībvalsts norādītajiem iemesliem (konkrētāk — ka uzņēmumam zaudējumi nav nodarīti tieši un ka nepastāv tieša cēloņsakarība starp jebkādiem zaudējumiem un rīcību, kas rada atbildību)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza Korkein oikeus (Somija) — Staatsanwaltschaft/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Lieta C-105/10)

(2010/C 100/48)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Virallinen syyttäjä (prokuratūra)

Atbildētāji: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā interpretēt saistību starp Direktīvas 2005/85/EK (¹) (Patvēruma direktīva) un Pamatlēmuma 2002/584/TI (²) noteikumiem, ja trešās valsts pilsonis, kura nodošana tiek pieprasīta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, ir pieprasījis patvērumu dalībvalstī, kurai ir jāizpilda orderis, un ja patvēruma pieteikums tiek izskatīts vienlaicīgi ar lietu par apcietināšanas ordera izpildi?

- a) Vai priekšroka dodama direktīvas 7. panta 1. punktā paredzētajām tiesībām palikt dalībvalstī pieteikuma izskatīšanas laikā, vai arī tā paša panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apcietināšanas ordera izpilde ir pamats, kas ir primārs attiecībā pret 1. punktā paredzētajām tiesībām? Vai patvēruma pieteikums izskatīšanas stadijā ļauj atteikt nodošanu Pamatlēmuma nozīmē, lai arī šāds atteikuma pamats nav minēts Pamatlēmuma 3. un 4. pantā?
- b) Vai direktīvas 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas dalībvalstīm piešķir rīcības brīvību noteikt veidu, kādā tās valsts tiesību aktos vēlas reglamentēt a) apakšpunktā minēto jautājumu?
- c) Kā interpretēt direktīvas 7. pantu saistībā ar iepriekš minētajiem jautājumiem īpašā gadījumā, kad persona, kuras nodošana tiek pieprasīta, pamatojoties uz apcietināšanas orderi, ir iesniegusi patvēruma pieteikumu, pamatojoties būtībā uz tādiem pašiem iemesliem, ko tā izvirza, lai iebilstu pret nodošanu?
- d) Ja patvērums tiek piešķirts, vai tas nozīmē, ka izpildes dalībvalstij ir jāatsaka nodošana? Šajā gadījumā turklāt tiek uzdots ceturtais prejudiciālais jautājums (a)–c) apakšpunkts).
- 2) Vai Pamatlēmums, ņemot vērā principu, kas ir noteikts Pamatlēmuma 1. panta 2. punktā, un LES 6. panta 1. punkta noteikumus, kā arī Eiropas Savienības pamattiesību hartas noteikumus, ir jāinterpretē tādējādi, ka papildus Pamatlēmuma 3. un 4. pantā minētajiem atteikuma pamatiem, ņemot vērā Pamatlēmuma preambulas 12. un 13. apsvērumu, nodošanu var arī atteikt citu pamatu dēļ, kas izriet no šajos apsvērumos minētajiem apstākļiem?
- a) Ja Pamatlēmums ir interpretējams šādā nozīmē, uz kādiem pamatiem izpildes dalībvalsts var pamatoties vai tai ir jāpamatojas? Vai dalībvalsts var izmantot interpretācijas principus, kurus saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju Eiropas Cilvēktiesību Tiesa ir izstrādājusi judikatūrā par izdošanu? Vai dalībvalsts var pamatoties arī uz iemesliem, kas paplašina atteikuma pamatus salīdzinājumā ar interpretācijas principiem, kurus ECT noteikusi savā judikatūrā?
- b) Ja Pamatlēmums ir jāinterpretē tādējādi, ka apcietināšanas ordera izpildi var atteikt arī citu pamatu dēļ papildus tiem, kas ir minēti Pamatlēmuma 3. un 4. pantā, vai no tā izriet, ka Pamatlēmums atļauj dalībvalstij atteikt soda izpildei izdota apcietināšanas ordera izpildi arī tādu iemeslu dēļ, kas attiecas uz ordera izsniegšanas valstī taisītā sprieduma saturu vai motivāciju vai arī uz tiesvedības, kurā spriedums taisīts, likumību un kas izraisa vajadzību, lai par šiem aspektiem izvirzītie iebildumi tiktu izvērtēti izpildes dalībvalstī? Ar kādiem nosacījumiem vai kādu precīzu iemeslu dēļ šāda pārbaude ("révision au fond") ir iedomājama?
- c) Vai Pamatlēmums ir jāinterpretē tādējādi, kas tas dalībvalstij ļauj atteikt nodošanu, pamatojoties uz soda izpildei izdotu apcietināšanas orderi, ja ir pamatotas aizdomas, ka tiesvedība, kurā sods ticis piespriests, nav bijusi taisnīga, jo attiecīgās tiesas valsts iestādes bija pakļāvušas apsūdzēto vajāšanai, kas ir izpaudusies kā diskriminējoša apsūdzība?
- 3) Vai Pamatlēmuma noteikumus var interpretēt tādējādi, ka tādā situācijā, kurā nodošanu var atlikt nopietnu humānu iemeslu, piemēram, veselības dēļ Pamatlēmuma 23. panta 4. punkta nozīmē, nodošanu var atteikt galīgi, ja nodošanas nesamērīgumu nevar novērst, atliekot izpildi?
- 4) Ja Pamatlēmums ir jāinterpretē tādējādi, ka apcietināšanas ordera izpildi var atteikt tādu pamatu dēļ, kas nav skaidri minēti pašā Pamatlēmumā, kādi nosacījumi attiecas uz šādu atteikumu, ja it īpaši apcietināšanas orderis ir izdots soda izpildei?
- a) Vai ir attiecīgi jāpiemēro Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta noteikumi? Citiem vārdiem, vai apcietināšanas ordera izpildi var atteikti tikai tad, ja persona, kuras nodošana tiek pieprasīta, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents un šī valsts apņemas sodu vai drošības līdzekli izpildīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem?
- b) Vai atteikumam ir vismaz jāpiemēro nosacījums, ka valsts, kurai tiek prasīta nodošana, pati apņemas izpildīt sodu vai drošības līdzekli saskaņā ar valsts tiesību aktiem?

- c) Ja Pamatlēmums ir jāinterpretē tādējādi, ka dažos gadījumos tas atļauj atteikt soda izpildei izdota apcietināšanas ordera izpildi tādu iemeslu dēļ, kas attiecas uz ordera izsniegšanas valstī taisītā sprieduma saturu vai motivāciju vai arī uz tiesvedības, kurā spriedums taisīts, likumību, vai atteikums ir pieļaujams arī tad, ja nav izpildīti a) vai b) apakšpunktā minētie nosacījumi?
- 5) Kāda nozīme saistībā ar apcietināšanas ordera izpildi ir vai var būt faktam, ka apcietinātā persona, kas ir trešās valsts pilsonis, iebilst pret nodošanu, apgalvodama, ka tai ordera izsniegšanas valstī draud izraidīšana uz trešo valsti?
- a) Kāda nozīme ir šādam iebilduma pamatam, ņemot vērā Pamatlēmuma noteikumus, kā arī pienākumus, kas saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, tostarp Direktīvu 2004/83/EK ⁽³⁾ un Direktīvu 2005/85/EK ordera izsniegšanas dalībvalstij paredzēti attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem?
- b) Vai šajā sakarā nozīme ir Pamatlēmuma 28. panta 4. punktam, saskaņā ar kuru personu, kas nodota uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata, neizdod trešajai valstij bez tās dalībvalsts, kas nodevusi personu, kompetētās iestādes piekrišanas? Vai šis aizliegums papildus nodošanai sakarā ar noziedzīgu nodarījumu attiecas arī uz izsūtīšanu no valsts teritorijas, kā, piemēram, uz izraidīšanu, un ar kādiem nosacījumiem?
- 6) Vai valsts tiesai ir pienākums, ko Tiesa atzinusi 2005. gada 16. jūnija sprieduma lietā C-105/03 *Pupino* 34. un 42.–44. punktā, interpretēt valsts tiesības atbilstoši Pamatlēmumam neatkarīgi no tā, vai šī interpretācija ir labvēlīga vai nelabvēlīga ieinteresētajai personai, ja vien runa nav par šī sprieduma 44. un 45. punktā minētu situāciju?

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīva 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/83/EK par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp.).

Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra rīkojums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-525/08) ⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešā palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-313/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 18. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(lieta C-328/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Tiesvedības valoda — igauņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 297, 05.12.2009.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — Arcelor/Parlaments un Padome

(Lieta T-16/04) ⁽¹⁾

(Vide — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešas un individuālas ietekmes neesamība — Prasība atļūdzināt zaudējumus — Pieņemamība — Augstāka juridiska spēka tiesību normas, ar ko piešķir tiesības privātpersonām, pietiekami būtisks pārkāpums — Īpašumtiesības — Brīvība veikt profesionālu darbību — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiesiskā drošība)

(2010/C 100/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Arcelor SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — sākotnēji W. Deselaers, B. Meyring un B. Schmitt-Rady, pēc tam W. Deselaers un B. Meyring, avocats)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — sākotnēji K. Bradley un M. Moore, pēc tam L. Visaggio un I. Anagnostopoulou) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — sākotnēji B. Hoff-Nielsen un M. Bishop, pēc tam E. Karlsson un A. Westerhof Löfflerova, visbeidzot A. Westerhof Löfflerova un K. Michoel)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Komisija (pārstāvis — U. Wölker)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.), un, otrkārt, atļūdzināt kaitējumu, ko prasītāja ir cietusi saistībā ar minētās direktīvas pieņemšanu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Arcelor SA sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 71, 20.03.2004.

Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — Evropaiki Dynamiki/EMSA

(Lieta T-70/05) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — EMSA konkursa procedūras — Informātikas pakalpojumu sniegšana — Piedāvājuma noraidījums — Prasība atcelt tiesību aktu — Vispārējās tiesas kompetence — Piedāvājuma neatbilstība — Vienlīdzīga attieksme — Līguma dokumentos vai paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu noteikto piešķiršanas kritēriju ievērošana — Apakškritēriju noteikšana piešķiršanas kritērijiem — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 100/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis)

Atbildētāja: Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA) (pārstāvji — W. de Ruiter un J. Menze, pārstāvji, kam palīdz J. Stuyck, avocat)

Priekšmets

Eiropas Jūras drošības aģentūras lēmumu, ar kuriem noraidīti prasītājas piedāvājumi, kas iesniegti konkursā EMSA C-1/01/04 ar nosaukumu "SafeSeaNet apstiprināšana un tālāka attīstīšana" un konkursā EMSA C-2/06/04 ar nosaukumu "Jūras negadījumu datu bāzes, tīkla un vadības sistēmas specifikācija un izveide", kā arī lēmumu, ar kuriem līguma slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendentam, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Jūras drošības aģentūras (EMSA) lēmumu, ar kuru līguma slēgšanas tiesības piešķir konkursa procedūrā "EMSA C-2/06/04" pieņemtajam pretendentam;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 106, 30.04.2005.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums —
Bundesverband deutscher Banken/Komisija**

(Lieta T-163/05) (¹)

(Valsts atbalsti — Publisko aktīvu nodošana Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Lēmums, kurā atbalsts ir atzīts par daļēji nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzlikts pienākums to atgūt — Privātā ieguldītāja kritērijs — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 100/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bundesverband deutscher Banken eV (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — H.-J. Niemeyer, K.-S. Scholz un J.-O. Lenschow, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un T. Scharf)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un C. Schulze-Bahr, kuriem palīdz J. Witting, advokāts); Land Hessen (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji H.-J. Freund un M. Holzhäuser, pēc tam H.-J. Freund un S. Lehr, advokāti) un Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — H.-J. Freund, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumu 2006/742/EK Vācijas atbalstu Landesbank Hessen — Thüringen — Girozentrale (OV 2006, L 307, 159. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) dokumenti, kurus Bundesverband deutscher Banken eV iesniegusi savas replikas 9. un 10. pielikumā, tiek izņemti no lietas materiāliem;
- 2) prasību noraidīt;
- 3) Bundesverband deutscher Banken sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, Land Hessen un Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale tiesāšanās izdevumus;
- 4) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 155, 25.06.2005.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums —
Artegoda/Komisija**

(Lieta T-429/05) (¹)

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Cilvēkiem paredzētas zāles — Lēmums, kurā noteikts atsaukt tirdzniecības atļaujas — Lēmuma atcelšana ar Vispārējās tiesas spriedumu — Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, kas privātpersonām piešķir tiesības)

(2010/C 100/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Artégoda GmbH (Lihova, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji U. Doepner, pēc tam A. Lensing-Kramer un, visbeidzot, U. Reese un A. Sandrock, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un M. Heller)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un U. Forsthoff)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 235. pantu un EKL 288. panta otro daļu, ko prasītāja esot cietusi tāpēc, ka Komisija ir pieņēmusi 2000. gada 9. marta Lēmumu C(2000) 453 par amfepramonu saturošu cilvēkiem paredzētu zāļu tirdzniecības atļauju atsaukšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Artegoda GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) *Vācijas Federatīvā Republika* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 48, 25.02.2006.

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2005. gada 6. septembra Lēmumu C(2005) 3232, galīgā redakcija, par *Hessischer Investitionsfonds* nodošana *Landesbank Hessen-Thüringen* kā pasīvo ieguldījumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Bundesverband deutscher Banken eV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, *Land Hessen* un *Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale* tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 96, 22.04.2006.

Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — *Bundesverband deutscher Banken/Komisija*

(Lieta T-36/06) (¹)

(Valsts atbalsti — Publisko aktīvu nodošana *Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale* — Lēmums, kurā atzīts, ka paziņotais pasākums nav uzskatāms par atbalstu — Privātā ieguldītāja kritērijs — Pienākums norādīt pamatojumu — Nopietnas grūtības)

(2010/C 100/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Bundesverband deutscher Banken eV* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — H.-J. Niemeyer un K.-S. Scholz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un T. Scharf)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: *Land Hessen* (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji H.-J. Freund un M. Holzhauser, pēc tam H.-J. Freund un S. Lehr, advokāti) un *Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — H.-J. Freund, advokāts)

Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — *Freistaat Sachsen u.c./Komisija*

(Apvienotās lietas T-102/07 un T-120/07) (¹)

(Valsts atbalsts — Vācijas piešķirts atbalsts ieguldījumu un galvojumu aizdevumiem veidā — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Vispārēja atbalsta programma, ko apstiprinājusi Komisija — Jēdziens “grūtībās nonācis uzņēmums” — Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušo uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai — Atbalsta summa — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 100/57)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Freistaat Sachsen* (Vācija) (pārstāvji — C. von Donat un G. Quardt, advokāti) (lieta T-102/07); *MB Immobilien Verwaltungs GmbH* (Neukirch, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji G. Brüggem, pēc tam A. Seidl, K. Lengert un W. Sommer, advokāti); un *MB System GmbH & Co. KG* (Nordhausen, Vācija) (pārstāvis — G. Brüggem, advokāt) (lieta T-120/07)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Gross un T. Scharf)

Priekšmets

Par prasību atcelt Komisijas 2007. gada 24. janvāra Lēmumu 2007/492/EK par Vācijas valsts atbalstu C 38/2005 (ex NN 52/2004) par labu Biria grupai (OV L 183, 27. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2007. gada 24. janvāra Lēmumu 2007/492/EK par Vācijas valsts atbalstu C 38/2005 (ex NN 52/2004) par labu Biria grupai;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību lietā T-120/07.

(¹) OV C 129, 09.06.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 3. marta spriedums — *Lufthansa AirPlus Servicekarten/ITSB — Applus Servicios Tecnológicos ("A+")*

(Lieta T-321/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "A+" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "AirPlus International" — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvību — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, 73., 74. un 79. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, 75., 76. un 83. pants))

(2010/C 100/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH* (Neu-Isenburg, Vācija) (pārstāvji — G. Würtenberger, R. Kunze un T. Wittman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Applus Servicios Tecnológicos, SL* (Barcelona, Spānija) (pārstāvis — E. Torner Lasalle, advokāte)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 7. jūnija lēmumu (lieta R 310/2006-2) par iebildumu procesu starp *Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH* un *Applus Servicios Tecnológicos, SL*.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta spriedums — *Doktor/Padome*

(Lieta T-248/08 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks — Pārbaudes laika pagarināšana — Ziņojums par pārbaudes laiku — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Civildienesta noteikumu 34. pants — Faktu un pierādījumu sagrozīšana — Civildienesta tiesas pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 100/59)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Frantisek Doktor* (Bratislava, Slovākija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Vitsentzatos un M. Bauer)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2008. gada 16. aprīļa spriedumu, kas taisīts lietā F-73/07 *Doktor/Padome* (Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru tika noraidīta, pirmkārt, prasība atcelt šo lēmumu un, otrkārt, prasība atlīdzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Frantisek Doktor un Eiropas Savienības Padome* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 23. februāra spriedums — *Özdemir/ITSB — Aktieselskabet af 21. november 2001* (“James Jones”)

(Lieta T-11/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “James Jones” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “JACK & JONES” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 100/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Rahmi Özdemir* (Dreieich, Vācija) (pārstāvji — I. Hoes, M. Heinrich, C. Schröder, K. von Werder un J. Wittenberg, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Bullock)

Cita procesa Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Aktieselskabet af 21. november 2001* (Brande, Dānija) (pārstāvis — C. Barrett Christiansen, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2008. gada 3. novembra lēmumu (lieta R 858/2007-2) par iebildumu procesu starp *Aktieselskabet af 21. november 2001* un *Rahmi Özdemir*

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) *Rahmi Özdemir* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 55, 07.03.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 4. februāra rīkojums — *Crunch Fitness International/ITSB — ILG* (“CRUNCH”)

(Lieta T-408/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Atcelšana — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2010/C 100/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Crunch Fitness International, Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — sākotnēji J. Barry, solīcitor, pēc tam H. Johnson, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — S. Laitinen un D. Botis)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: *ILG Ltd* (Dun Laoghaire, Īrija) (pārstāvis — A. von Mühlendahl, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju ceturtnās padomes 2007. gada 30. augusta lēmumu (lieta R 1168/2005-4) par iebildumu procesu starp *ILG Ltd* un *Crunch Fitness International, Inc.*

Rezolutīvā daļa:

1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;

2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi atbildētājas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 8, 12.01.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 12. februāra rīkojums — Komisija/CdT**(Lieta T-456/07) ⁽¹⁾**

(Prasība atcelt tiesību aktu — Kopienų pensiju shēma — CdT pienākums veikt iemaksas par 1998.-2005. finanšu gadu — Nepārsūdzams akts — Akts bez juridiskas iedarbības uz trešām personām — Acīmredzama nepieņemamība)

(2010/C 100/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J.-F. Pasquier un D. Martin)

Atbildētāja: Eiropas Savienības institūciju tulkošanas centrs (CdT) (pārstāvji — sākotnēji G. Vandersanden, vēlāk — L. Levi, *avocats*)

Priekšmets

Lūgums atcelt lēmumu, kuru, kā tiek apgalvots, pieņēmis CdT un ar kuru CdT atteicās iemaksāt vispārējā budžetā par 1998.-2005. finanšu gadu darba devēja iemaksas, kas veido daļu no Kopienų pensiju shēmas finansējuma

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.08.2006 (iepriekš — lieta C-269/06).

Vispārējās tiesas 2010. gada 8. februāra rīkojums — Alisei/Komisija**(Lieta T-481/08) ⁽¹⁾**

(Prasība atcelt tiesību aktu — Ārējās darbības un EAF — Revīzijas noslēgšana un galīgā ziņojuma pieņemšana — Līgumiska rakstura pasākumi — Kompetences neesamība — Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Acīmredzama nepieņemamība)

(2010/C 100/63)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alisei (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone, S. Gobbato, R. Rio un A. Neri, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un L. Prete)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atcelt lēmumu, kas, iespējams, ir ietverts Komisijas 2008. gada 19. augusta vēstulē par daļēju avansa maksājumu, kas prasītājam tika samaksāti noteiktu Kopienų budžeta vai Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansētu attīstības un humānās palīdzības sadarbības projektu kontekstā, atmaksāšanu, un, otrkārt, zaudējumu, kas prasītājam esot nodarīti Komisijas rīcības dēļ, atlīdzināšana

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Alisei atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 10.01.2009.

Prasība, kas celta 2010. gada 11. janvārī — Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome**(Lieta T-18/10)**

(2010/C 100/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Inuit Tapiriit Kanatami (Otava, Kanāda), Nattivak Hunters & Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanāda), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Kanāda), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq, Kanāda), Allen Kooneeliousie (Qikiqtarjuaq, Kanāda), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanāda), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanāda), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanāda), Efsthios Andreas Agathos (Atēnas, Grieķija), Canadian Seal Marketing Group (Kvebeka, Kanāda), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanāda), Fur Institute of Canada (Otava, Kanāda), NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanāda), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Kanāda), Johannes Egede (Nuuk, Kanāda), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Kanāda) (pārstāvji — J. Bouckaert, M. van der Woude un H. Viaene, lawyers)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Regulu Nr. 1007/2009;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu inuītu tautības roņu mednieki un mednieki, kas izliek slazdus, indivīdi, kuri citā veidā ir iesaistīti citās darbībās saistībā ar izstrādājumiem no roņiem, organizācijas, kas pārstāv inuītu, kā arī citu indivīdu un uzņēmumu, kas nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem apstrādi, intereses, lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem⁽¹⁾, kurā ir noteikti ierobežojumi izstrādājumu no roņiem laišanai Eiropas Savienības tirgū.

Prasītāji savu prasījumu atbalstam izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, prasītāji uzskata, ka Eiropas Parlaments un Padome ir pieļāvuši kļūdu tiesību piemērošanā, izmantojot EKL 95. pantu (šobrīd — LESD 114. pants) kā juridisko pamatu apstrīdētās regulas pieņemšanai. Šajā sakarā prasītāji norāda, ka Eiropas [Savienības] tiesas pastāvīgā judikatūra apstiprina, ka EKL 95. pantā norādīto pasākumu patiesajam mērķim jābūt iekšējā tirgus izveides un darbības apstākļu uzlabošanai un nepietiek vienīgi ar faktu, ka tie attiecas uz iekšējā tirgus izveidi, lai EKL 95. pants būtu piemērojams. Prasītāji uzskata, ka apstrīdētā regula nerada šādu uzlabojumu, kā to pieprasa Eiropas Savienības tiesu judikatūra, bet gan, gluži pretēji, tā noteikti izslēdz jebkādu iespēju pastāvēt izstrādājumu no roņiem, uz kuriem attiecas regula, iekšējam tirgum.

Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka atbildētāji ir pieļāvuši kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot subsidiaritātes principu un samērīguma principu, kuri ir iekļauti LES 5. pantā un sīkāk izstrādāti Protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes [samērīguma] principa piemērošanu. Prasītāji uzskata, ka atbildētāji nepierāda, kādēļ ir nepieciešama iejaukšanās Eiropas Savienības līmenī. Prasītāji norāda, ka vienīgi divas dalībvalstis jau ir noteikušas izstrādājumu no roņiem aizliegumu. Turklāt viņi apgalvo, ka, pat ja darbība Eiropas Savienības līmenī atbilstu subsidiaritātes prasībai, lai sasniegtu regulā noteiktos mērķus, būtu pieticis ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem. Prasītāji iebilst pret to, ka atbildētāji izvēlējas gandrīz pilnīgu izstrādājumu no roņiem aizliegumu tā vietā, lai pieņemtu mazāk ierobežojošas alternatīvas, piemēram, marķēšanas prasības.

Treškārt, prasītāji uzskata, ka apstrīdētā regula nepamatoti ierobežo prasītāju iztikas līdzekļus, samazinot viņu saimniecisko darbību līdz tradicionālām medību metodēm un iztikai. Prasītāji apgalvo, ka, neraugoties uz šo tiešo iejaukšanos viņu ikdienas dzīvē, nedz Padome, nedz Parlaments viņus nekad nav uzklaušījis. Turklāt prasītāji norāda, ka atbildētāji nav līdzsvarojuši inuītu sabiedrības intereses izdzīvot Arktikā ar dažu Savienības pilsoņu morālo pārliecību, un tādējādi ir pārkāpuši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECK) 1. protokola 1. pantu un ECR 8. pantu, lasot to kopsakarā ar ECK 9. un 10. pantu, un, kā tas ir izskaidrots tiesu judikatūrā, arī to pamattiesības tikt uzklautiem.

⁽¹⁾ OV L 289, 36. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Vācija/Komisija**(Lieta T-21/10)**

(2010/C 100/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvi — J. Möller un C. von Donat, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 13. novembra Lēmumu C(2009) 9049, kas prasītājai tika paziņots ar 2009. gada 16. novembra vēstuli, par, pamatojoties uz Komisijas 1997. gada 7. maija Lēmumu C(97) 1123 un 1999. gada 28. decembra Lēmumu C(1999) 4928, piešķirtās Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) naudas summas Vienotajam programmas plānošanas dokumentam (EPPD) 2. mērķa reģionā Zārlande [Saarland] (1997–1999) Vācijas Federatīvajā Republikā samazināšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija samazināja naudas summas, kas no ERAF tika piešķirtas Vienotajam programmas plānošanas dokumentam (1997–1999) Zārlandes 2. mērķa reģionam Vācijas Federatīvajā Republikā.

Pamatojot savu prasību, prasītāja ir norādījusi piecus prasības pamatus.

Prasītāja, pirmkārt, norāda, ka finanšu korekciju atbalsta laikposmā no 1994. līdz 1999. gadam, kura piemērošanas jomā ietilpst Vienotais programmas plānošanas dokuments, vispārīgākai un ekstrapolācijai neesot tiesiskā pamata.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka esot pārkāpts Regulas (EEK) Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ 24. panta 2. punkts, jo nepastāvēt samazināšanas priekšnosacījumi. Šajā sakarā tā it īpaši norāda, ka Komisija esot izdarījusi pieņēmumu par sistemātiskām kļūdām, tā neesot konstatējusi, ka struktūrfondus pārvaldošās valsts iestādes būtu pārkāpušas savus no Regulas Nr. 4253/88 23. panta izrietošos pienākumus. Prasītāja uzskata, ka pieņē-

mumi par pārvaldes un kontroles sistemātiskajām kļūdām turklāt esot pamatoti ar nepareiziem faktu konstatējumiem. Bez tam tā norāda, ka svarīgi lietas apstākļu elementi esot tikuši neatbilstoši konstatēti un novērtēti.

Kā trešo prasības pamatu prasītāja pakārtoti norāda, ka apstrīdētajos lēmumos veiktā samazināšana esot nesamērīga. Šajā sakarā tiek norādīts, ka Komisija neesot izmantojusi tai Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punktā piešķirto rīcības brīvību. Turklāt izmantotās vispārīgās korekcijas pārsniedzot (potenciālo) kaitējumu Kopienu budžetam. Bez tam prasītāja pauž nostāju, ka veiktā kļūdu ekstrapolācija esot nesamērīga, jo specifiskas kļūdas nevarot tikt pārnestas uz nevienmērīgu veselumu.

Kā ceturto prasības pamatu prasītāja norāda, ka esot pārkāptas būtiskas formas prasības. Šajā sakarā tiek iebilsts pret nepietiekamu apstrīdētā lēmuma pamatojumu un atbildētājas rīcību atbalsta laikposma noslēgšanas procesā. Prasītāja norāda, ka no apstrīdētā lēmuma nevarot secināt piemērotās vispārīgās korekcijas apmēra izcelsmi un pamatojumu. Turklāt Komisija esot grozījusi norikoto pārbaudītāju pārbaudes uz vietas konstatējumus, neveicot jaunu pārbaudi, un neesot ņēmusi vērā vai esot tikai nepietiekami ņēmusi vērā Vācijas iestāžu sniegtās norādes par lietas apstākļiem.

Visbeidzot, kā piekto prasības pamatu prasītāja norāda, ka atbildētāja esot pārkāpusi partnerības principu, jo pārvaldes un kontroles sistēmas funkcionēšanas spēju tā sākotnēji esot apstiprinājusi, taču apstrīdēto lēmumu esot balstījusi uz sistemātiskiem pārvaldes un kontroles sistēmas trūkumiem.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88 par Regulas (EEK) Nr. 2052/88 īstenošanu attiecībā uz dažādu struktūrfondu intervencu, no vienas puses, un to un Eiropas Investīciju bankas intervencu un citiem pieejamo finanšu instrumentu, no otras puses, koordinēšanu (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Esprit International/ITSB — Marc O'Polo International (uz bikšu kabatas izvietošanai "e" burta attēls)**(Lieta T-22/10)**

(2010/C 100/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Esprit International LP (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. Treis, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 19. novembra lēmumu lietā R 1666/2008-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā attēlots uz bikšu kabatas izvietots "e" burts, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 089 859)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Marc O'Polo International GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: cita starpā Vācijas grafiskas preču zīmes, kurā attēlots "e" burts, reģistrācija Nr. 30 303 672 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespējas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — CECA/Komisija

(Lieta T-24/10)

(2010/C 100/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CECA SA (La Garenne Colombes, Francija) (pārstāvji — J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmuma C (2009) 8682 galīgā redakcija 1. punkta 1. un 2. apakšpunktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un jebkurā gadījumā, atcelt 1. punkta 1. apakšpunktu tiktāl, ciktāl ar to konstatēts, ka prasītāja ir piedalījusies pārkāpumā alvas stabilizatoru nozarē laika periodā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam;

— atcelt prasītājai 2. punktā noteiktos naudas sodus;

— ja Tiesa pilnībā neatceltu naudas sodus, tos būtiski samazināt saskaņā ar tās neierobežoto kompetenci;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu lietā COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori, ar kuru konstatēts, ka prasītāja piedalījās divos atsevišķos EKL 81. panta (tagad — LESD 101. pants) pārkāpumos — vienā — alvas stabilizatoru nozarē un otrā — ESBO nozarē, un ar kuru noteikts naudas sods par katru precī.

Pamatojot savu prasību, prasītāja izvirza sekojošus pamatus:

Pirmkārt, tiek apgalvots, ka, pareizi piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 25. pantu, Akzo tiesvedība ⁽²⁾ neapturēja termiņu, un Komisijas pilnvarām noteikt naudas sodus esot iestāties noilgums attiecībā uz abiem pārkāpumiem saskaņā ar nosacījumu

par 10 gadu “dubulta noilguma” noteikumu. Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka laika periods, kamēr notika Akzo tiesvedība Tiesā, esot apturējis noilguma termiņa skaitīšanu, un esot nepareizi secinājusi, ka iepriekš minētās Regulas 25. panta 5. punktā paredzētais 10 gadu noilgums varēja tikt pagarināts šajā lietā.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi likumīgas intereses deklarātīvi konstatēt pārkāpumus, attiecībā uz kuriem tai neesot bijušas pilnvaras noteikt naudas sodus. Faktiski prasītāja apgalvo, ka ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 7. pantu Komisijai ir atļauts veikt deklarātīvu konstatējumu par to, ka izdarīts pārkāpums, ja ar to nenosaka naudas sodu, ja ir pierādīts, ka Komisijai bija likumīgas intereses.

Treškārt, un neatkarīgi no pirmajiem diviem pamatiem, prasītāja lūdz Tiesu atcelt apstrīdētā lēmuma 1. punkta 1. apakšpunktā ietvertoto deklarātīvo konstatējumu, pamatojoties uz kuru, tā esot piedalījies pārkāpumā alvas stabilizatoru nozarē laika periodā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam, un apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi likumīgas intereses veikt šādu konstatējumu.

Ceturtkārt, ja Tiesa neatceltu pilnībā naudas sodus, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi [pārkāpumu] ilgumu pēc 1999. gada 23. februāra, un ka līdz ar to par otro aizliegto vienošanos noteiktais naudas sods esot bijis jāsamazina, lai atspoguļotu pārkāpumu mazāku ilgumu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.)

(²) Pirmās instances tiesas 2007. gada 17. septembra spriedums apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals un Akros Chemicals/Komisija*, Krājums, II-3532. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — BASF Specialty Chemicals un BASF Lampertheim/Komisija

(Lieta T-25/10)

(2010/C 100/68)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Bāzele, Šveice), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Vācija) (pārstāvji — F. Montag un T. Wilson, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā red., (lieta COMP/38589 — Siltuma stabilizatori) 1. panta 1. punkta q) apakšpunktu un 1. panta 2. punkta q) apakšpunktu attiecībā uz BASF Specialty Chemicals Holding GmbH un šī lēmuma 1. panta 1. punkta r) apakšpunktu un 1. panta 2. punkta r) apakšpunktu attiecībā uz BASF Lampertheim GmbH, kā arī minētā lēmuma 2. panta 15. un 36. punktu — ciktāl tas skar prasītājas;

— pakārtoti, samērīgi samazināt prasītājām lēmuma 2. panta 15. un 36. punktā uzlikto naudas sodu summas;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas vērsas pret Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā red., lietā COMP/38589 — Siltuma stabilizatori. Ar minēto lēmumu prasītājām un vēl citiem uzņēmumiem sakarā ar EKL 81. panta un — kopš 1994. gada 1. janvāra — EEZ līguma 53. panta pārkāpumu ir uzlikti naudas sodi. Komisija ir norādījusi, ka prasītājas EEZ ietvaros ir piedalījušās vairākās aizliegtās vienošanās un/vai saskaņotās darbībās alvas stabilizatoru un ESBO/esteru tirgos, nosakot cenas, ar piegādes kvotu palīdzību sadalot tirgus, sadalot un piešķirot klientus, kā arī apmainoties ar konfidencialu komercinformāciju, īpaši par klientiem un ražošanas un piegādes daudzumiem.

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza trīs pamatus.

Vispirms tās atsaucas uz Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 25. panta pārkāpumu, jo atbildētājas tiesības piemērot prasītājām naudas sodus esot noilgušas. Prasītājas, pretēji Komisijas viedoklim, uzskata, ka Regulas Nr. 1/2003 25. panta 6. punktā paredzētais noilguma termiņa pārtraukums attiecībā uz tām nav piemērojams.

Otrā prasības pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 101. panta 1. punkts savienojumā ar Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, jo BASF Specialty Chemicals Holding GmbH nevarot vainot pārkāpumu izdarīšanā un tādēļ tai nevarēja uzlikt naudas sodu. Prasītājas šajā sakarā arī norāda uz to, ka Komisija šādā veidā, uzliekot naudas sodu BASF Lampertheim GmbH, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, jo, nosakot naudas soda maksimālo summu 10 % apmērā attiecībā uz laika posmiem, par kuriem BASF Specialty Chemicals Holding GmbH atbildība neesatājas, tā drīkstēja ņemt vērā tikai BASF Lampertheim GmbH kopējo apgrozījumu.

Noslēgumā prasītājas kā trešo prasības pamatu izvirza Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. un 3. punkta savienojumā ar Pamatnostādnēm naudas sodu aprēķināšanai ⁽²⁾ pārkāpumu, jo Komisija neesot pietiekami samazinājusi prasītājām uzliekamās naudas sodus. Prasītājas apgalvo, ka Komisijai bija lielākā mērā jāņem vērā nesamērīgi ilgais process un prasītāju sadarbība Paziņojuma par sadarbību ⁽³⁾ ietvaros. Turklāt prasītāju aktīvo sadarbību ārpus sadarbības regulējuma ietvariem esot vajadzējis ņemt vērā, samazinot naudas sodu apmēru.

-
- (¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).
- (²) Pamatnostādnēs naudas sodu aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV C 210, 2. lpp.).
- (³) Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu kartēļu gadījumos (OV C 45, 3. lpp.)

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Alibaba Group/ITSB — allpay.net (“ALIPAY”)

(Lieta T-26/10)

(2010/C 100/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alibaba Group Holding Limited (Grand Cayman, Kaimanu salas) (pārstāvis — M. Graf, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: allpay.net.Limited (Hereford, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 5. novembra lēmumu lietā R 1790/2008-1 tiktāl, ciktāl ar to noraidīta apelācijas sūdzība, un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ALIPAY” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 36., 38. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “ALLPAY” reģistrācija attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36., 40. un 42. klasē, Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “ALLPAY.NET” reģistrācija attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 36., 38. un 42. klasē, vairākas Apvienotās Karalistes vārdisku preču zīmju, kas ietver vārdu “ALLPAY”, reģistrācijas attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 36., 40. un 42. klasē; agrākas neregistrētas preču zīmes vai apzīmējumi, kas ietver vārdu “ALLPAY” un ko izmanto komercdarbībā Apvienotajā Karalistē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: daļēji noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini konstatējusi, ka ir attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja

Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — AC-Treuhand/ Komisija

(Lieta T-27/10)

(2010/C 100/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AC-Treuhand AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji — C. Steinle un I. Hermeneit, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, (lieta COMP/38589 — siltuma stabilizatori) daļā, kas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, samazināt minētā lēmuma 2. panta 17. un 38. punktā prasītājai uzlikto naudas sodu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, lietā COMP/38589 — siltuma stabilizatori. Apstrīdētajā lēmumā prasītājai un citiem uzņēmumiem tika uzlikti naudas sodi par EKL 81. panta un — kopš 1994. gada 1. janvāra — par EEZ līguma 53. panta pārkāpumiem. Prasītāja, pēc Komisijas uzskata, esot bijusi vairāku vienošanos un/vai saskaņotu darbību alvas stabilizatoru jomā un ESBO/Ester jomā EEZ dalībniece, kurās tika noteiktas cenas, sadalīts tirgus, piešķirtas piegādes kvotas, sadalīti un piešķirti klienti, kā arī notika apmaiņa ar slepenu komercinformāciju, it īpaši par klientiem, ražošanu un piegādēm.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza deviņus prasības pamatus.

Prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka Komisija esot nepamatoti pieņēmusi, ka aizliegtas vienošanās attiecībā uz alvas stabilizatoriem ir pastāvējušas līdz 2000. gada 21. martam un attiecībā uz ESBO/Ester — līdz 2000. gada 26. septembrim. Šajā sakarā tā apgalvo, ka aizliegtā vienošanās esot izbeigta jau 1999. gada vidū.

Kā otro prasības pamatu prasītāja norāda, ka Komisijas tiesības uzlikt naudas sodu ir noilgušas. Tā apgalvo, ka 1999. gada vidū ir iestājies absolūtais noilguma termiņš 10 gadi. Turklāt noilguma termiņš nav ticis pārtraukts tiesvedības apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 Akzo Nobel Chemicals un Akros Chemicals/Komisija laikā.

Treškārt, tiek apgalvots EKL 81. panta un tiesiskuma principa pārkāpums, jo prasītāja kā konsultāciju uzņēmums nevar tikt sodīta atbilstoši EKL 81. pantam. Par minēto prasītāja apgalvo, ka [panta] teksts neattiecas uz tās rīcību un ka katrā ziņā tāda interpretācija nodarījuma izdarīšanas laikā nebija paredzama.

Pakārtoti, ceturtajā, piektajā un sestajā prasības pamatā prasītāja norāda uz Komisijas kļūdu, nosakot naudas sodu. Konkrētāk, tiek apgalvots, ka prasītājai esot drīkstēts uzlikt tikai simbolisku naudas sodu, jo interpretācija, ka EKL 81. pants attiecas arī uz konsultāciju uzņēmumiem, nodarījuma izdarīšanas laikā neesot bijusi paredzama. Tālāk esot arī pārkāptas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai⁽¹⁾, jo naudas sodu nedrīkstēja noteikt pēc vienotas likmes, bet gan esot bijis jāaprēķina, pamatojoties uz honorāru, ko prasītāja ir saņēmusi par sniegtajiem pakalpojumiem. Turklāt, tā kā ir izdarīts tikai viens pārkāpums, Komisija esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽²⁾ 23. panta 2. punkta otrajā teikumā noteikto desmit procentu robežu. Prasītāja šajā sakarā apgalvo arī, ka uzliktais naudas sods apdraudot tās eksistenci un neesot savienojams ar šīs maksimālās robežas jēgu un mērķi.

Pēdējos trīs prasības pamatos prasītāja apgalvo procesuālu kļūdu. Tiek apgalvots atbilstoša procedūras ilguma principa pārkāpums (septītais prasības pamats), nokavēta prasītājas informēšana par pret to notiekošo izmeklēšanas procedūru (astotais prasības pamats) un tas, ka apstrīdētais lēmums neesot likumīgi paziņots prasītājai (devītais prasības pamats).

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 26. janvārī — *Hairdreams/ITSB — Bartmann* ("MAGIC LIGHT")

(Lieta T-34/10)

(2010/C 100/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: "Hairdreams" Haarhandels GmbH (Grāca, Austrija)
(pārstāvis — G. Kresbach, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— grozīt apstrīdēto ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 18. novembra lēmumu lietā R 656/2008-4 tādējādi, ka pilnībā tiktu apmierināta prasītājas 2008. gada 22. aprīļa apelācijas sūdzība, un piespriet atbildētājam apelācijas procesā atļūdzināt prasītājai iebildumu procesā, apelācijas procesā un šajā tiesvedībā radušos izdevumus;

— pakārtoti atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "MAGIC LIGHT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 8., 10., 21., 22., 26. un 44. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 196 597)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Rüdiger Bartmann

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme "MAGIC LIFE" Nr. 30 415 611 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome, novērtējot sajaukšanas iespēju ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Bank Melli Iran/Padome

(Lieta T-35/10)

(2010/C 100/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Melli Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — L. Defalque, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 18. novembra Regulas (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu pielikuma B sadaļas 4. punktu;

— piespriet Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz daļēji atcelt Padomes 2009. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 1100/2009 ⁽¹⁾, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu ⁽²⁾ un atceļ Lēmumu 2008/475/EK ⁽³⁾, tiktāl, ciktāl prasītāja ir iekļauta fizisko un juridisko personu, vienību un organizāciju sarakstā, kuru ekonomiskie līdzekļi tiek iesaldēti saskaņā ar šo tiesību normu.

Prasītāja lūdz atcelt pielikuma B sadaļas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju un izvirza šādus tiesību pamatus savu prasījumu pamatošanai.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula un lēmums tika pieņemti, pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību un it īpaši tās tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo tā netika saņēmusi nekādus pierādījumus vai dokumentus, kas pamatotu Padomes apgalvojumus. Papildus tam prasītāja norāda, ka papildus apgalvojumi, kas sniegti saistībā ar 2008. gada lēmumu, ir izplūduši, neskaidri un prasītājai uz tiem nav iespējams atbildēt, jo tai tika liegtas tiesības tikt uzsklausītai.

Prasītāja arī apgalvo, ka atbildētāja neizpildīja savu pienākumu norādīt pietiekamu pamatojumu.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Padome nenorādīja individuālu un specifisku pamatojumu apstrīdētajiem tiesību aktiem, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktu.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja pieļāva kļūdu, interpretējot 7. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu Regulā Nr. 423/2007, jo, pēc prasītājas domām, Padome netika izskaidrojusi, kādā veidā prasītājas vienkāršās bankas darbības pierāda tās iesaistīšanos vai tiešu saistību ar Irānas kodolattīstības darbībām.

Turklāt prasītāja apstrīd Vispārējās tiesas 2009. gada 14. oktobra sprieduma⁽⁴⁾ tiesiskumu, kurš tika pārsūdzēts Tiesā⁽⁵⁾ un ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja tās prasības pieteikumu, ar kuru tika lūgts atcelt Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/475/EK⁽⁶⁾. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka Regula Nr. 423/2007 un Lēmums 2008/475/EK bija tiesiski pieņemti ar kvalificēto vairākumu un nevis vienbalsīgi. Prasītāja uzskata, ka, tā kā Regula Nr. 423/2007 ir juridiskais pamats regulas un lēmuma, kas tiek apstrīdēts ar šo prasības pieteikumu, pieņemšanai, iepriekš minētā argumentācija ir attiecināma uz šo prasības pieteikumu. Tādēļ prasītāja apgalvo, ka Padome pārkāpa būtisko procesuālo prasību, kas noteikta Līgumā, kas noteikta tiesību normās, kas attiecas uz tā ieviešanu, un kas noteikta Kopējās Nostājas 2007/140/KADP 7. panta 2. punktā⁽⁷⁾.

Turklāt prasītāja apstrīd Vispārējās tiesas spriedumu tiktāl, ciktāl tajā šī tiesa konstatēja, ka Padomes rīcības brīvība, pamatojoties uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, ir autonoma, un tādēļ noraidīja Apvienoto Nāciju Drošības padomes lēmumu nozīmīgumu, tādējādi pārkāpjot samērīguma principu un tiesības uz īpašumu. Prasītāja apgalvo, ka tāda pati argumentācija attiecas uz regulu un lēmumu, kas tiek apstrīdēts šajā lietā, jo Padome netika ņēmusi vērā ANO DP lēmumus un tādējādi pārkāpa samērīguma principu un tiesības uz īpašumu.

⁽¹⁾ OV L 303, 31. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regula (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, OV L 103, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, OV L 163, 29. lpp.

⁽⁴⁾ Spriedums lietā T-390/08 *Bank Mellī Iran*/Padome, vēl nav publicēts.

⁽⁵⁾ Spriedums lietā C-548/09 P *Bank Mellī Iran*/Padome.

⁽⁶⁾ OV L 163, 29. lpp.

⁽⁷⁾ Padomes 2007. gada 27. februāra Kopējā Nostāja 2007/140/KADP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, OV L 61, 49. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 1. februārī — *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija

(Lieta T-36/10)

(2010/C 100/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Internationaler Hilfsfonds e.V.* (Rosbach, Vācija) (pārstāvis — *H. Kaltenecker, Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 9. oktobra un 2009. gada 1. decembra lēmumus tiktāl, ciktāl ar tiem prasītājam ir atteikta piekļuve nepaziņotajiem dokumentiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesvedības un prasītāja izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs vērsas pret Komisijas 2009. gada 9. oktobra lēmumu, ar kuru daļēji ir noraidīts tā pieteikums piekļūt nepaziņotiem dokumentiem lietā attiecībā uz LIEN-līgumu 97–2011, kā arī pret Komisijas 2009. gada 1. decembra vēstuli, kurā prasītājam tika paziņots, ka lēmums par tā otro pieteikumu piekļūt lietas materiāliem lietā LIEN-līgums 97–2011 nevar tikt pieņemts saprātīgā termiņā.

Savas prasības pamatojumā prasītājs būtībā norāda, ka Komisijai neesot tiesības atteikt viņam piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta 3. un 4. punktā paredzētos izņēmuma noteikumus. Šajā sakarā arī tiek norādīts, ka pastāvot primāras publisko interešu apsvērumi vēl nepieejamo dokumentu paziņošanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — *El Corte Inglés*/ITSB — *Pucci International* ("PUCCI")**(Lieta T-39/10)**

(2010/C 100/74)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *El Corte Inglés, S.A.* (Madride, Spānija) (pārstāvji — *M. López Camba, J. Rivas Zurdo* un *E. Seijo Veiguela, lawyers*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Emilio Pucci International B.V.* (Baarn, Nīderlande)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 29. oktobra lēmumu lietā R 173/2009-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- piespriest otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PUCCI" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 18., 25. un 28. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes "Emidio Tucci" reģistrācijas attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 25. un 28. klasē, Spānijas vārdiskas preču zīmes "E. Tucci" reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Kopienas grafiskas preču zīmes "Emidio Tucci" reģistrācijas pieteikums, tostarp attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini konstatējusi, ka nav attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespējas; Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot secinājusi, ka šīs normas piemērošanas nosacījumi ir izpildīti, ņemot vērā, ka agrākajām preču zīmēm ir reputācija Spānijā attiecībā uz modes precēm, un, ja trešā persona izmantotu līdzīgu apzīmējumu, tas kaitētu šādai reputācijai un netaisnīgi gūtu labumu no tās

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — *Elf Aquitaine*/Komisija**(Lieta T-40/10)**

(2010/C 100/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Elf Aquitaine SA* (Courbevoie, Francija) (pārstāvji — *É. Morgan de Rivery, S. Thibault-Liger* un *A. Noël-Baron, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 263. pantu, pilnībā atcelt [Eiropas Komisijas] 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, lietā COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori, tiktāl, ciktāl šis lēmums attiecas uz *Elf Aquitaine*;

- pakārtoti, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt:

- Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 2. panta 11., 13., 28. un 30. punktu tiktāl, ciktāl tajos tiek uzlikti i) divi naudas sodi EUR 3 864 000 un EUR 7 154 000 solidāri un atsevišķi *Arkema France, CECA* un *Elf Aquitaine*, un ii) divi naudas sodi EUR 2 704 800 un EUR 5 007 800 tikai *Elf Aquitaine*, un

- Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 1. panta 1. punkta h) apakšpunktu un 2. punkta h) apakšpunktu tiktāl, ciktāl šajos divos punktos ir konstatēts, ka *Elf Aquitaine* ir pārkāpusi EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu attiecīgi i) alvas stabilizatoru nozarē laikā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam un no 1997. gada 9. septembra līdz 2000. gada 21. martam, kā arī ii) ESBO/esteru nozarē no 1991. gada 11. septembra līdz 2000. gada 26. septembrim;
- tālāk pakārtoti, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 1. panta 1. punkta h) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka *Elf Aquitaine* ir pārkāpusi EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu alvas stabilizatoru nozarē laikā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam,
- un, pamatojoties uz LESD 261. pantu, samazināt:
 - naudas sodus EUR 3 864 000 un EUR 7 154 000, kas solidāri un atsevišķi uzlikti *Arkema France*, *CECA* un *Elf Aquitaine* attiecīgi Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 2. panta 11. un 28. punktā, un
 - naudas sodus EUR 2 704 800 un EUR 5 007 800, kas uzlikti *Elf Aquitaine* attiecīgi Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C(2009) 8682, galīgā redakcija, 2. panta 13. un 30. punktā;
- katrā ziņā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori) attiecībā uz aizliegtām vienošanām alvas stabilizatoru un ESBO/esteru siltuma stabilizatoru tirgū visā EEZ par cenu noteikšanu, tirgu sadali un konfidencialas komercinformācijas apmaiņu vai, pakārtoti, lūdz atcelt vai samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu.

Prasība galvenokārt pamatojas uz diviem visa lēmuma atcelšanas pamatiem. Pirmais pamats izriet no prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpuma. Otrajā pamatā prasītāja uzskata, ka lēmumā ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar tās filiāles *Arkema* un tās apakšfiliāles *CECA* pārkāpumu attiecināmību.

Prasības pamatā vēl ir divi pakārtoti pamati, kā arī divi tālāk pakārtoti pamati. Trešajā (pakārtotajā) pamatā prasītāja apgalvo vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kurām vismaz vajadzētu izraisīt četru naudas sodu, kas tai uzlikti saskaņā ar lēmuma 2. pantu, atcelšanu. Ceturtajā (pakārtotajā) pamatā prasītāja uzskata, ka, ja Vispārējā tiesa apmierinātu trešo pamatu, tai vajadzētu arī atcelt lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju. Piektajā (tālāk pakārtotajā) pamatā prasītāja uzskata, ka, ja Vispārējā tiesa noraidītu trešā pamata pirmo daļu par noilguma noteikumu pārkāpumu, vismaz būtu jāatceļ lēmuma 1. panta 1. punkta h) apakšpunkts tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka prasītāja esot pārkāpusi EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu alvas stabilizatoru tirgū laikā no 1994. gada 16. marta līdz 1996. gada 31. martam. Sestajā (tālāk pakārtotajā) pamatā prasītāja uzskata, ka, ja Vispārējā tiesa noraidītu divus galvenos pamatus un trešo pakārtoti izvirzīto pamatu, prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpuma rezultātā vismaz būtu prasītājai uzliktie četri naudas sodi būtu jāsamazina.

Prasība, kas celta 2010. gada 2. februārī — SIMS — *Ecole de ski internationale*/ITSB — SNMSF (“*esf école du ski français*”)

(Lieta T-41/10)

(2010/C 100/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Syndicat international des moniteurs de ski — Ecole de ski internationale* (SIMS — *Ecole de ski internationale*) (Albertville, Francija) (pārstāvis — L. Raison-Rebufat, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: *Syndicat national des moniteurs du ski français* (SNMSF) (Meylan, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt un pilnībā atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 11. novembra lēmumu attiecībā uz prasītājas prasību atcelt ITSB Anulēšanas nodaļas lēmumu Nr. 2557 C, ar ko noraidīts tās pieteikums par Kopienas preču zīmes Nr. 4 624 987 atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) un g) apakšpunktu;
- atzīt par spēkā neesošu preču zīmi Nr. 4 624 987, pamatojoties uz diviem pamatiem:
- Parīzes Konvencijas 6. b panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta, uz ko tieši izdarīta atsauce Padomes Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 7. panta h) apakšpunktā, pārkāpums;
- Regulas 52. panta, uz ko izdarīta atdauce Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta g) apakšpunktā, pārkāpums;
- atcelt preču zīmes Nr. 4 624 987 tiesības, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 51. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme “esf école du ski français” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 28. un 41. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 4 624 987)

Kopienas preču zīmes īpašniece: *Syndicat international des moniteurs de ski français*

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

ITSB Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

ITSB Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) un g) apakšpunkta, kā arī 51. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — *Elementis u.c./Komisija*

(Lieta T-43/10)

(2010/C 100/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Elementis plc, Elementis Holdings Ltd, Elementis UK Ltd un Elementis Services Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *T. Wessely, A. de Brousse, E. Spinelli, lawyers un A. Woods, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu Nr. C(2009) 8682 lietā COMP/38589 — Siltuma stabilizatori tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājām;
- pakārtoti — atcelt vai būtiski samazināt prasītājām saskaņā ar lēmumu noteikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ietverot prasītāju izdevumus saistībā ar pilnīgu vai daļēju naudas soda samaksu;
- veikt jebkurus citus pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājas lūdz atcelt saskaņā ar LESD 263. pantu Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu Nr. C(2009) 8682 Lietā COMP/38589 — Siltuma stabilizatori, ar kuru vairāki uzņēmumi, ietverot prasītājas, tika atzīti par atbildīgiem par EKL 81. panta (tagad — LESD 101. pants) un EEZ līguma 53. panta pārkāpumiem, piedaloties divās aizliegtās vienošanās, kuras ietekmēja, attiecīgi, alvas stabilizatoru nozari un ESBO/esteru stabilizatoru nozari visā EEZ.

Prasītāju izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir sekojoši:

Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pieņemot lēmumu, ar kuru prasītājām ir noteikti naudas sodi, pārkāpjot Padomes Regulas (EK) 1/2003 (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1/2003”) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (tagad — LESD 101. un 102. pants) ⁽¹⁾, 25. panta 5. punktā un 25. panta 6. punktā ietvertās noilguma normas. Saskaņā ar Regulas 1/2003 25. panta 5. punktu galīgais noilguma termiņš, pēc kura Komisija nevar noteikt naudas sodu par konkurences noteikumu pārkāpumiem, ir 10. gadi no dienas, kad pārkāpums izbeigts. Tādējādi prasītājas norāda, ka lēmums, kas pieņemts vairāk kā 11 gadus pēc prasītāju pārkāpuma izbeigšanās (1998. gada 2. oktobris), ir pieņemts, pārkāpjot minēto normu. Turklāt prasītājas apgalvo, ka Komisijas nostāja par naudas soda likumību, neskatoties uz 10 gadu termiņa izbeigšanos, pamatojas uz Regulas Nr. 1/2003 25. panta 6. punktā paredzētā noilguma termiņa pārtraukšanas interpretāciju *erga omnes*, kas pēc prasītāju domām ir kļūdaina.

Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo pārmērīgi ilga faktisko apstākļu izmeklēšanas stadija kavēja prasītājas efektīvi īstenot to tiesības uz aizstāvību šajā procesā.

Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas, aprēķinot prasītājām noteikto naudas sodu, nepareizi pamatojoties uz naudas sodiem, kas noteikti par i) periodu pirms kopuzņēmuma dibināšanas un par ii) naudas soda preventīvo iedarbību attiecībā uz kopuzņēmuma *Akros* sasniegto apgrozījumu, nevis uz prasītāju sasniegto apgrozījumu. Pēc prasītāju domām naudas sodi būtu jāsamazina par 50 %.

Ceturtkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā un esot pārkāpusi tiesiskās palāvības, personiskās atbildības un samērīguma principu, neprecizējot naudas soda apmēru, kurš (prasītājām noteikts solidāri un atsevišķi) prasītājām ir jāmaksā.

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — GEA Group/Komisija

(Lieta T-45/10)

(2010/C 100/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Bochum, Vācija) (pārstāvji — A. Kallmayer, I. du Mont un G. Schiffers, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tajā tiek atzīts, ka prasītāja ir pārkāpusi LESD 101. panta 1. punktu (agrāk — EKL 81. panta 1. punkts) un EEZ līguma 53. panta 1. punktu;
- atcelt lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tajā prasītājai tiek uzlikts naudas sods;
- pakārtoti, samazināt lēmuma 1. panta 2. punktā konstatēto prasītājas iespējami prettiesiskās rīcības ilgumu un lēmuma 2. pantā prasītājai uzlikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, lietā COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori. Apstrīdētajā lēmumā prasītājai un citiem uzņēmumiem tika uzlikti naudas sodi par EKL 81. panta un — kopš 1994. gada 1. janvāra — par EEZ līguma 53. panta pārkāpumiem. Prasītāja, kā uzskata Komisija, ir bijusi vairāku aizliegtu vienošanos dalībnice un/vai piedalījusies saskaņotās darbībās ESBO/esteru nozarē EEZ, kas izpaudušās kā cenu noteikšana, tirgus sadale atbilstoši piešķirtajām piegādes kvotām, klientu sadale un piešķiršana, kā arī konfidencialas komercinformācijas apmaiņa it īpaši par klientiem, ražošanas un piegādes apjomu. Prasītājai ir noteikta solidāra atbildība ar diviem citiem uzņēmumiem, kas esot tādu uzņēmumu tiesību un pienākumu pārņēmēji, kuri esot piedalījušies konkurencei pretējās vienošanās.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija esot nepamatoti atzinusi prasītājas priekštesces zināmu ietekmi attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot pamatots ar neatbilstošiem faktu konstatējumiem un tiesību normās paredzēto nosacījumu par atbildības attiecināšanu, it īpaši nosacījumu par zināmas ietekmes atzīšanu, nepareizu piemērošanu.

Otrajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisijas pilnvaras uzlikt naudas sodu, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 25. panta 1. un 5. punktu, esot noilgušas. Tā šajā sakarā norāda, ka Komisija neesot pierādījusi attiecīgo uzņēmumu pārkāpumu laikā pēc 1996./1997. gada un katrā ziņā attiecībā uz 1999. un 2000. gadu. Prasītāja arī apgalvo — fakts, ka Komisija bija apturējusi procedūru saistībā ar tiesvedību apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija, neizraisīja noilguma termiņa pārtraukšanu attiecībā uz prasītāju.

Visbeidzot trešā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas viņas tiesības uz aizstāvību. Šajā sakarā prasītāja norāda, ka Komisija bez jebkāda iemesla vairāk nekā četrus gadus bija pārtraukusi izmeklēšanu, kā rezultātā izmeklēšana noritēja aptuveni piecus gadus, iekams par to tika informēta prasītāja, un aptuveni sešus gadus, iekams prasītājai tika nosūtīts paziņojums par iebildumiem. Turklāt Komisija neesot veikusi izmeklēšanu attiecībā uz pārkāpumā iesaistītajām personām un attiecīgajām uzņēmumu vienībām, lai vispusīgi noskaidrotu lietas faktiskos apstākļus. Prasītāja uzskata, ka šo Komisijas kļūdu dēļ tai ir liegta iespēja iegūt attaisnojošus pierādījumus un pienācīgi aizstāvēties.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 28. janvārī — *Faci*/Komisija

(Lieta T-46/10)

(2010/C 100/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Faci SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji — *S. Piccardo*, *S. Crosby* un *S. Santoro*, *lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā konstatēts, ka prasītāja vienojās noteikt cenas, sadalīt tirgus, izmantojot tirdzniecības kvotas, un sadalīt klientus;
- atcelt vai būtiski samazināt prasītajai noteikto naudas sodu;
- atcelt lēmumu, ciktāl ar to piešķirts samazinājums naudas sodam, kas sākotnēji ticis aprēķināts *Bärlocher*, vai būtiski samazināt piešķirto samazinājumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu (Lieta Nr. COMP/38.589 — Termiskie stabilizatori) tiktāl, ciktāl Komisija konstatēja, ka prasītāja ir atbildīga par EKL 81. panta (tagad — LESD 101. pants) un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu, vienojoties noteikt cenas, sadalīt tirgus, izmantojot tirdzniecības kvotas un sadalīt klientus *ESBO*/esteru nozarē. Pakārtoti, prasītāja lūdz nozīmīgi samazināt tai noteikto naudas sodu.

Savu prasības pieteikumu pamatojot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi vispārējos tiesību principus, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ir pārkāpusi labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principus, ir rīkojusies bez pilnvarām vai ir pārkāpusi netraucētas konkurences principu, nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un nav pareizi piemērojusi 2006. gada pamatnostādnes par naudas sodu noteikšanu. Prasītāja izvirza piecus pamatus.

- Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, pārāk zemu novērtējot pierādījumus par laika periodu pirms prasītājas līdzdalības kartelī, un vienlaikus pārāk augstu novērtējot citus pierādījumus. Līdz ar to, novērtējot prasītājas izdarītā pārkāpuma smagumu, pienācīgi netika novērtēta nozīme apstāklim, ka vissmagāko pārkāpumu kartelis, kas pilnībā darbojās un ietvēra cenu noteikšanu, tirgu sadalīšanu, klientu sadali, kaitējošu cenu noteikšanu un pat kukuļošanu, par kuru noslēgta vienošanās, bija izbeigts pirms sākās prasītājas dalība.

- Komisija esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, attiecoties pret prasītāju tāpat kā pret pārējiem uzņēmumiem, kamēr tās pārkāpuma relatīvais smagums prasīja nozīmīgi atšķirīgu attieksmi. Komisija, nosakot naudas sodu, noteica atšķirību tikai 1 % apmērā no tirdzniecības vērtības konkrētajā tirgū, neraugoties uz apstākli, ka prasītāja bija izdarījusi mazāk pārkāpumu un neviens no tās izdarītajiem pārkāpumiem nebija kāds no vissmagākajiem pārkāpumiem, un neraugoties uz to, ka tā bija konstatējusi, ka prasītāja nebija vienošanos īstenojusi. Turklāt Komisija esot pārkāpusi diskriminācijas aizliegumu, prasītāju par to, ka attiecībā uz to tika veikta izmeklēšana, informējot daudz vēlāk nekā pārējos uzņēmumus, tādējādi nodarot tai kaitējumu.
- Komisija esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, ņemot vērā nesaprātīgi ilgo administratīvo procesu un procesa apturēšanu, lai atrisinātu pagaidu jautājumu. Esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo Komisijas rīcība bija netaisnīgi kaitējoša prasītājai, kurai tā rezultātā būtu bijis jāsaņem naudas soda samazinājums, kas būtu nozīmīgi lielāks par tās saņemto 1 %.
- Prasītāja apstrīd *Bärlocher*, kas ir prasītājas faktiskā vai iespējama konkurence, piešķirto naudas soda samazinājumu (vairāk nekā 95 %), pamatojoties uz kompetences neesamību, vienlīdzīgas attieksmes principa tā plašākajā nozīmē pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka naudas soda samazinājums ir pielīdzināms subsīdijai, kas var izraisīt konkurences traucējumu. Turklāt vai pakārtoti, Komisija nebija norādījusi samazinājuma pamatojumu lēmuma redakcijā, kas tika paziņota prasītājai, kas ir pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.
- Prasītājai noteiktas naudas sods pārkāpjot 2006. gada pamatnostādnes par naudas sodu noteikšanu un attiecīgos principus. Nosakot naudas sodu, Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā apstākli, ka prasītāja nebija iesaistīta vissmagākajos karteļa pārkāpumos, salīdzinājumā ar pārējiem uzņēmumiem, un ka tā bija parādījusi konkurējošu uzvedību visā konkrētajā tirgū. Prasītājas pārkāpuma smagums esot ticis kļūdaini novērtēts, tai piedēvējot pret konkurenci vērstu uzvedību. Turklāt Komisija neesot novērtējusi *Faci* faktisko lomu, neesot ņēmusi vērā prasītājas ierobežoto lielumu, ierobežoto tirgus varu un tās nespēju kaitēt konkurencei salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem un neesot to labojusi, izdarot atsauci uz 2006. gada pamatnostādņu par naudas sodu noteikšanu 37. punktu, tai tās piemērotu tiesiskā veidā.

Prasība, kas celta 2010. gada 27. janvārī — Akzo Nobel u.c./Komisija

(Lieta T-47/10)

(2010/C 100/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājsi: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nīderlande), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Vācija), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Nīderlande), Akros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — C. Swaak un Marc van der Woude, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. un 2. punktu, un/vai
- samazināt apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. un 2. punktā uzlikto naudas sodus, un/vai
- atzīt, ka Akzo Nobel Chemicals GmbH un Akzo Nobel Chemicals B.V. nevar uzskatīt par atbildīgām par pārkāpumiem līdz 1993. gadam, ka Akzo Nobel NV nevar uzskatīt par atbildīgu par pārkāpumiem laikā no 1987. gada līdz 1998. gadam nedz atsevišķi, nedz solidāri ar uzņēmumiem, kas pieder *Elementis* grupai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.589 — Siltuma stabilizatori) tiktāl, ciktāl Komisija ir atzinusi prasītāju atbildību par EKL 81. panta (tagad — LESD 101. panta) un EEZ līguma 53. panta pārkāpumiem saistībā ar cenu noteikšanu, tirgu sadali ar piegādes kvotām, klientu sadali un konfidencialas komercinformācijas apmaiņu it īpaši par klientiem, ražošanu un tirdzniecību alvas stabilizatoru nozarē. Pakārtoti, prasītājas lūdz būtiski samazināt tām uzlikto naudas sodu.

Prasītājas apgalvo, ka, atzīstot viņu atbildību, Komisija ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un faktos, un savu prasījumu pamatošanai tās izvirza trīs pamatus.

Pirmajā pamatā prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi administratīvās rūpības un samērīga termiņa principus, kā arī tiesības uz aizstāvību, veicot izmeklēšanu par iespējamajiem pārkāpumiem alvas stabilizatoru un ESBO/esteru nozarē. Kavēšanās Komisijas izmeklēšanā nav pārtraukums Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 25. panta 6. punkta nozīmē. Turklāt prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību, nesniedzot piekļuvi visiem lietas materiālos ietvertajiem attaisnojošiem un inkriminējošiem dokumentiem.

Otrajā pamatā prasītājas norāda, ka Komisija nav pierādījusi pārkāpumu esamību un prasītāju atbildību par visu apgalvoto periodu. Pakārtoti, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi pārkāpuma esamību attiecībā uz vienu no apgalvotā perioda daļu, kā rezultātā vajadzēja aprēķināt mazāku naudas sodu. Komisija ir pārkāpusi desmit gadu noilguma normu, kas ir noteikts Regulas Nr. 1/2003 25. pantā, un noilgums tai liedz uzlikt prasītājam jebkādu naudas sodu.

Prasītāju trešais pamats ir pakārtots un tam ir nozīme tikai tad, ja Vispārējā tiesa uzskatīs, ka Komisijai nav piemērojams noilgums, lai vērstos pret prasītājām, un/vai ja pirmajā pamatā izklāstītie pārkāpumi neizraisīs visa lēmuma atcelšanu. Pirmkārt, Komisija ir nepareizi atzinusi *Pure Chemicals Ltd* un *Akzo Nobel N.V.* atbildību par *Akcros J.V.* darbībām, jo tikai pēdējā ir pati atbildīga par konkurenci ierobežojošo darbību. Otrkārt, Komisija noilguma dēļ nevar vērsties pret *Akzo Nobel Chemicals GmbH* un *Akzo Nobel Chemicals B.V.* par periodu pirms kopuzņēmuma (*J.V.*). Prasītājas apgalvo, ka Komisijai atbildība bija jānosaka atsevišķi attiecībā uz prasītājām un *Elementis* grupu (grupas uzņēmumiem) par kopuzņēmuma periodu. Turklāt Komisija naudas soda aprēķinos ir nepamatoti divkārti ieskaitījusi kopuzņēmuma apgrozījumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra spriedumu lietā F-17/09 Meister/ITSB 2010. gada 2. februārī iesniedza Herbert Meister

(Lieta T-48/10 P)

(2010/C 100/81)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Herbert Meister (Muchamiel, Spānija) (pārstāvis — H.-J. Zimmermann, Rechtsanwalt)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra nolēmumu lietā F-17/09 Meister/ITSB;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2009. gada 30. novembra nolēmumu lietā F-17/09 Meister/ITSB, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība tika noraidīta kā acīmredzami nepieņemama.

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirmajā instancē celtā prasība esot bijusi nepieņemama, jo lietas apstākļiem esot tiešs lietisks sakars ar iepriekšējo saistīto lietu F-138/06 un F-37/08, kuras prasības celšanas brīdī vēl neesot bijušas izlemtas, strīda priekšmetiem. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka prasības lietā F-17/09 kā nepieņemamas noraidīšana *a limine*, nenoturot tiesas sēdi, esot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā paredzēto tiesību tikt uzklautam garantiju pārkāpums. Turklāt tiek iebilsts, ka Civildienesta tiesa neesot apmierinājusi apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu apturēt tiesvedību, ņemot vērā apelācijas sūdzības par nolēmumu lietā F-37/08 iesniegšanu. Visbeidzot, tiek iebilsts pret pirmās instances tiesā veiktu nepilnīgu un tiesiski kļūdainu lietas apstākļu analīzi.

Prasība, kas celta 2010. gada 5. februārī — Footwear/ITSB — Reno Schuhcentrum (“swiss cross FOOTWEAR”)

(Lieta T-49/10)

(2010/C 100/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Footwear Co. Ltd (Chai Wan, Honkonga, Ķīna) (pārstāvji — G. Griss un C. Loidl, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1705/2008-4;
- pilnībā noraidīt iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. un 28. klasē;
- uzdot ITSB reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā Anulēšanas nodaļā un Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “swiss cross FOOTWEAR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. un 28. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 686 549)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Reno Schuhcentrum GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme “criss cross” Nr. 30 229 875 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespējas

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 5. februārī — Reisensthal/ITSB — Dynamic Promotion (kastes un kārbas)

(Lieta T-53/10)

(2010/C 100/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Peter Reisensthal (Gilching, Vācija) (pārstāve — E. Alikli Busse, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Dynamic Promotion Co. Ltd (Bangkoka, Taizeme)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Apelāciju trešās padomes 2009. gada 6. novembra lēmumu lietā R 621/2009-3, kas labots 2009. gada 10. decembrī;
- pakārtoti — piespriest par labu prasītājam *restitutio in integrum*;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas dizainparaugs, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Kopienas dizainparaugs Nr. 217955-0001 "kastēm un kārbām"

Kopienas preču zīmes īpašniece: *Dynamic Promotion Co. Ltd*

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītājs

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzības noraidīt kā nepieņemamu

Izvirzītie pamati: tiesību tikt uzklausītam pārkāpums un rīcības brīvības nepareiza izmantošana no Apelāciju padomes puses

Prasība, kas celta 2010. gada 9. februārī — Geemarc Telecom/ITSB — Audioline ("AMPLIDECT")

(Lieta T-59/10)

(2010/C 100/84)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Geemarc Telecom International Ltd* (Wanchai, Honkonga) (pārstāvis — *G. Farrington, Solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: *Audioline GmbH* (Neuss, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 20. novembra lēmumu lietā R 913/2009-2 un

— piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecēi segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme "AMPLIDECT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 16. klasē

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniecē, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē

ITSB Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt

ITSB Apelāciju padomes lēmums: pieņemt apelācijas sūdzību un tā rezultātā atcelt reģistrēto Kopienas preču zīmi, par kuru iesniegts pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju i) padome neesot ņēmusi vērā to, ka otra procesa Apelāciju padomē dalībniecē neesot iesniegusi pierādījumus par reģistrētās Kopienas preču zīmes, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, atšķirtspējas neesamību, un ii) neesot ņēmusi vērā to, ka reģistrētā Kopienas preču zīme, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, esot ieguvusi paaugstinātu atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā; Apelāciju padome neesot aprobežojusies ar to pierādījumu un argumentu izvērtēšanu, kurus bija iesnieguši lietas dalībnieki Apelāciju padomes noteiktajā termiņā.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — Jackson International/ITSB — Royal Shakespeare ("ROYAL SHAKESPEARE")

(Lieta T-60/10)

(2010/C 100/85)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Jackson International Trading Company Kurt D. Brühl Gesellschaft m.b.H. & Co. KG* (Graz, Austrija) (pārstāvji — *S. Di Natale* un *H.G. Zeiner, lawyers*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Apvienotā Karaliste)

Prasība, kas celta 2010. gada 8. februārī — Victoria Sánchez/Parlaments un Komisija

(Lieta T-61/10)

(2010/C 100/86)

Tiesvedības valoda — spāņu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 19. novembra lēmumu lietā R 317/2009-1; un
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Seviļa, Spānija)
(pārstāvis — N. Domínguez Varela, advokāts)

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme "ROYAL SHAKESPEARE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 32., 33. un 42. klasē

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas atbildes uz 2009. gada 6. oktobrī rakstveidā formulēto pieprasījumu nesniegšana ir pretrunā Kopienas tiesībām, un uzlikt šīm iestādēm pienākumu šo situāciju labot.

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pamati un galvenie argumenti

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: Kopienas preču zīmes reģistrācija vārdiskai preču zīmei "RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē; Apvienotās Karalistes preču zīmes reģistrācija grafiskai preču zīmei "RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē; neregistrēta preču zīme "ROYAL SHAKESPEARE COMPANY", kas tiek izmantota komercdarbībā Apvienotajā Karalistē attiecībā uz dažādiem pakalpojumiem

Prasītājs 2008. gada 28. augustā vērsās Parlamenta Lūgumrakstu komitejā ar lūgumrakstu saistībā ar Spānijā it kā pastāvošo korupcijas tīklu sociālā nodrošinājuma un sabiedrības veselības jomā. 2009. gada 3. maijā minētās komitejas priekšsēdētājs prasītāju informēja, ka attiecībā uz viņa lūgumrakstu netiks veiktas tālākas darbības.

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt

2009. gada 6. decembrī prasītājs Eiropas Parlamentam un Eiropas Komisijai nosūtīja aicinājumu pieņemt lēmumu LESD 265. panta izpratnē. Šajā aicinājumā viņš lūdza:

Apelāciju padomes lēmums: Anulēšanas nodaļas lēmumu atcelt un līdz ar to reģistrēto Kopienas preču zīmi, par kuru iesniegts pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, atzīt par spēkā neesošu

- lai Eiropas Parlaments atceļ Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja 2009. gada 3. maija lēmumu un izmeklē apstākļus, kādos šis lēmums bija ticis pieņemts;

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome kļūdaini esot secinājusi, ka ir izpildīti nosacījumi, lai minētā tiesību norma būtu piemērojama

- lai Eiropas Komisija arī uzsāk izmeklēšanu par tiesu sistēmu Spānijā.

Tā kā prasītājs šim nolūkam paredzētajā termiņā nesaņēma atbildi, viņš cēla šo prasību sakarā ar bezdarbību.

Savu prasījumu pamatojumam prasītājs apgalvo, ka ir pārkāptas viņa pamattiesības iesniegt lūgumrakstu un uz vienlīdzību likuma priekšā un nediskrimināciju, kā arī, ka šajā lietā ir izpildīti nosacījumi, lai tiktu atzīts, ka attiecīgās iestādes ir pieļāvušas bezdarbību.

**Prasība, kas celta 2010. gada 11. februārī — Spānija/
Komisija**

(Lieta T-65/10)

(2010/C 100/87)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānija (pārstāvis — J. Rodríguez Cárcano)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 30. novembra Lēmumu Nr. C(2009) 9270, galīgā redakcija, ar kuru samazināts Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) saskaņā ar 1994. gada 9. decembra Lēmumu Nr. C(94) 3456, ERAF Nr. 94.11.09.001 piešķirtais atbalsts operatīvajai programmai Andalūzija Mērķis 1 (1994–1999) Spānijā, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā Spānijas Karaliste apstrīd iepriekš minēto lēmumu. Prasības pamatojumā prasītāja izvirza šādus pamatus:

— Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ 24. panta pārkāpums, apstrīdētajā lēmumā izmantojot ekstrapolācijas metodi, ņemot vērā, ka minētajā pantā nav paredzēta iespēja no konkrētu darbību nelikumības ekstrapolēt visu no ERAF līdzekļiem finansēto operatīvo programmu darbību nelikumību. Apstrīdētajā Komisijas lēmumā piemērotajai korekcijai nav juridiska pamata, jo Komisijas 1997. gada 15. oktobra norādījumi par neto finanšu korekcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta piemērošanai nevar radīt juridiskas sekas attiecībā uz dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas 2000. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-443/97 Spānija/Komisija ⁽²⁾ un tāpēc, ka Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. pants attiecas tikai uz tāda atbalsta

samazināšanu, kura pārbaudē ir konstatēta nelikumība, taču šis princips tiek pārkāpts, piemērojot korekcijas uz ekstrapolācijas pamata.

— pakārtoti — Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta kopā ar pašreizējo LES 4. panta trešo daļu (lojālas sadarbības princips) pārkāpums, piemērojot korekciju ar ekstrapolācijas palīdzību, kaut gan saistībā ar līgumiem, kuros izdarīti grozījumi, nebija konstatēti trūkumi pārvaldes, kontroles vai audita sistēmā, ņemot vērā, ka pārvaldes orgāni piemēroja Spānijas tiesību aktus, ko Eiropas Savienības Tiesa nav atzinusi par neatbilstošiem Eiropas Savienības tiesībām. Spānijas Karaliste uzskata, ka tas, ka pārvaldes iestādes ievēroja valsts tiesības, nevar būt pamatā ekstrapolācijai pārvaldes sistēmas neefektivitātes dēļ, kaut gan Komisija var konstatēt konkrētus Eiropas Savienības tiesību aizskārumus vai pārkāpumus, ja likums, ko šīs iestādes piemēro, Eiropas Savienības Tiesa nav atzinusi par neatbilstošiem Eiropas Savienības tiesībām vai Komisija nav vērsusies pret dalībvalsti saskaņā ar LESD 258. pantu.

— pakārtoti — Padomes 1988. gada 19. decembra Regulas (EEK) Nr. 4253/88 24. panta pārkāpums, jo finanšu korekcijas piemērošanai, izmantojot ekstrapolāciju, netika izmantots reprezentējošs paraugs. Komisija paraugā ekstrapolācijas piemērošanai ietvēra ļoti maz projektu (37 no 5319), neņemot vērā visas operatīvās programmas jomas un iekļaujot Spānijas iestāžu iepriekš atsauktās izmaksas, ņemot par pamatu deklarētās izmaksas, nevis piešķirto atbalstu, un piemērojot informātikas programmu, kuras uzticamības pakāpe bija mazāka par 85 %. Tāpēc Spānijas Karaliste uzskata, ka paraugs neatbilst reprezentativitātes nosacījumiem, kas ir vajadzīgi, lai to varētu izmantot par pamatu ekstrapolācijai.

— prasījumu noilgums saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾ 3. pantu. Spānijas Karaliste, visbeidzot, uzskata, ka pārkāpumu noilguma termiņu ir jāskaita no pārkāpumu fakta paziņošanas Spānijas iestādēm (kas notika 2004. gada oktobrī par lielāko daļu no 1997., 1998. un 1999. gadā izdarītajiem pārkāpumiem), piemērojot Regulas Nr. 2988/95 3. pantā paredzēto četru gadu termiņu.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar kuru apstiprināti Regulas (EEK) Nr. 2052/88 piemērošanas noteikumi attiecībā, pirmkārt, uz struktūrfondu un, otrkārt, uz Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu intervences koordināciju (OV L 74, 1. lpp.).

⁽²⁾ Recueil, I-2415. lpp.

⁽³⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 17. februārī — Spānija/Komisija**(Lieta T-67/10)**

(2010/C 100/88)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānija (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 10. decembra Lēmumu C(2009) 9827, galīgā redakcija, par finanšu korekciju piemērošanu ELVGF Virzības nodaļas atbalstam operatīvajai programmai CCI 2000.ES.16.1.PO.007 (Spānija — Kastīlija un Leona) saistībā ar pasākumu lauksaimniecības produktu apstrādes un pārdošanas uzlabošanai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spānijas Karaliste uzskata, ka lēmums ir atceļams divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, esot pieļauts pārkāpums nepareizas Regulas (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ 39. panta piemērošanas dēļ, jo nepastāvēja nelikumības, ar kurām pamatota Komisijas veiktā finanšu korekcija, tāpēc, ka Spānijas iestādes sistemātiski veica atbilstošas kontroles, lai izpildītu Regulas (EK) Nr. 1257/1999 ⁽²⁾ 26. un 28. pantā paredzētos atbalsta piešķiršanas noteikumus, pirms atbalsta piešķiršanas. Turklāt pretēji Komisijas apstrīdētajā lēmumā minētajam Spānijas iestāžu pēc pārbaudes apmeklējuma pieņemtā kontroles plāna mērķis nebija *a posteriori* labot kontroļu neveikšanu, bet gan pārbaudīt to efektivitāti.

Otrkārt, esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1260/1999 39. panta 3. punktā paredzētais samērīguma princips saistībā ar norādījumiem par Komisijas dienestu piemērojamajiem principiem, kritērijiem un indikatīviem procentiem, nosakot Regulas (EK) Nr. 1260/1999 ⁽³⁾ 39. panta 3. punktā paredzētās finanšu korekcijas, ņemot vērā, ka Komisijas novērtētie pārkāpumi, ja

tie būtu pastāvējuši, ko prasītāja noliedz, pamatotu tikai finanšu korekcijas piemērošanu tādā apmērā, kas būtu vienāds ar Savienības fondiem iespējami nodarītajiem zaudējumiem un tāpēc mazāks par noteiktajiem 5 %.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 26.06.1999., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 26.06.1999., 80. lpp.).

⁽³⁾ 2001. gada 2. marta dokuments C(2001) 476.

Prasība, kas celta 2010. gada 15. februārī — Sphere Time/ITSB — Punch (pulksteņi)**(Lieta T-68/10)**

(2010/C 100/89)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sphere Time société anonyme (Windhof, Luksemburga) (pārstāvis — C. Jäger, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: Punch, société par actions simplifiée (Nice, Francija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2009. gada 2. decembra lēmumu lietā R 1130/2008-3 un uzdot atbildētājam apstiprināt apstrīdētā Kopienas dizainparauga spēkā esamību; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un noteikt, ka otra procesa Apelāciju padomē dalībiece sedz prasītājas izdevumus saistībā ar spēkā neesamības un apelācijas procesiem.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas reģistrētais dizainparaugs, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: dizainparaugs, kas reģistrēts attiecībā uz "pulksteņiem"

Kopienas dizainparauga īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Anulēšanas nodaļas lēmums: apstrīdēto Kopienas dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 6/2002 4., 5. un 6. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuālas būtības un tas nav jauns; Padomes Regulas Nr. 6/2002 61. panta 2. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot pareizi novērtējusi prasītājas procesa laikā izvirzītos argumentus un iesniegtos pierādījumus, esot nepareizi interpretējusi dizainera brīvību un esot savu lēmumu balstījusi uz nepareizu novērtējumu, tādējādi pārkāpjot savas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — IRO/Komisija

(Lieta T-69/10)

(2010/C 100/90)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Itālija) (pārstāvji — A. Giardina, P. Tomassi, avvocatos)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— pakārtoti — atcelt vai samazināt apstrīdētajā lēmumā noteikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-55/10 SP/Komisija izvirzītajiem.

It īpaši prasītāja norāda uz:

— tiesību aktu pārkāpumu un pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo Komisija ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, kurā prasītājai ir piemērots sods par līdzdalību aizliegtas vienošanās īstenošanā attiecībā uz cenām, nepārbaudot visus attaisnojošos dokumentus, un lēmumam nav pievienoti pielikumi, kas ietver cenu tabulas;

— Regulā Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ paredzēto procesuālo tiesību normu pārkāpumu, jo pēc tam, kad Pirmās instances tiesa bija atcēlusi 2002. gada 17. decembra Lēmumu C(2002) 5087, galīgā redakcija, Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, neveicot nekādas procesuālās darbības, kā, piemēram, paziņojuma par iebildumiem nosūtīšana lietas dalībniekiem un/vai lietas dalībnieku uzklauššana vai valsts iestāžu iesaistīšana, kā rezultātā visa Komisijas īstenotā procedūra ir nepilnīga, nesaskaņota un nelikumīga un ir pārkāptas sodu saņemumu uzņēmumu tiesības uz aizstāvību;

— neatbilstoši pierādījumu savākšanas pasākumiem un pamatojumu, jo Komisija nav pareizi novērtējusi pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros iegūtos pierādījumus attiecībā uz attiecīgā tirgus apmēru un šķietamās aizliegtās vienošanās sekām.

Pakārtoti, prasītāja lūdz atcelt vai samazināt apstrīdētajā lēmumā noteikto naudas sodu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 19. februārī — Feralpi/Komisija

(Lieta T-70/10)

(2010/C 100/91)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Feralpi Holding SpA (Brescia, Itālija) (pārstāvji — G. Roberti un I. Perego, avvocatos)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini noteikusi naudas soda apmēru.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt vai samazināt apstrīdētajā lēmumā noteikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 04.01.2003, 1. lpp.).

Pamati un galvenie argumenti

Feralpi Holding ir izvirzījusi šādus prasības pamatus:

- koleģialitātes principa pārkāpums, jo Komisija nav iesniegusi komisāru kolēģijai apstrīdētā lēmuma tekstu, ietverot tajā visus nepieciešamos faktiskos un tiesību elementus;
- kļūdaina juridiskā pamata norādīšana; prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka Komisija nebija tiesīga atsaukties uz Regulu Nr. 1/2003 (¹), apstrīdētajā lēmumā konstatējot, ka ir ticis pārkāpts EOTKL 65. pants, jo attiecīgā līguma darbība jau bija beigusies;
- tiesību uz aizstāvību pārkāpums; prasītāja šajā sakarā norāda, ka Komisija nav tai nosūtījusi paziņojumu par iebildumiem un nav ļāvusi tai īstenot tās tiesības uz aizstāvību. Komisija turklāt ir noteikusi *Feralpi Holding* neatbilstošus termiņus un ierobežojusi tās piekļuves tiesības;
- atzīšanai par vainojamu noteikto kritēriju pārkāpums; prasītāja uzskata, ka Komisija ir kļūdaini atzinusi par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā *Feralpi Holding*, neņemot vērā šajā laikā notikušās šīs sabiedrības strukturālās izmaiņas;
- prasītāja arī apgalvo, ka, neņemot vērā starp betona stiegrām un citiem melnās metalurģijas rūpniecības izstrādājumiem, kā, piemēram, sijām un režģiem pastāvošās savstarpējas aizvietojamības attiecības, Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nosakot attiecīgo tirgu, un nepamatoti nav ņēmusi vērā attiecīgā ģeogrāfiskā tirga Kopienas mērogu;
- prasītāja arī norāda, ka Komisija šo lēmumā izvērtēto rīcību ir kvalificējusi par vienotu, kompleksu un turpinātu Kopienas konkurences noteikumu pārkāpumu, un ir inkriminējusi *Feralpi Holding* līdzdalību šajā pārkāpumā, tādējādi pārkāpjot EOTKL 65. pantu un veicot kļūdainu faktu novērtējumu.

Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — Xeda International un Pace International/Komisija

(Lieta T-71/10)

(2010/C 100/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Xeda International (Senadjola [Saint Andiol], Francija) un Pace International LLC (Sietla, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus šī procesa tiesāšanās izdevumus;
- īstenot citus pasākumus, kas ir nepieciešami taisnīguma nodrošināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/859/EK neiekļaut difenilamīnu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atsaukt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minēta viela (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 9262) (OV L 314, 79. lpp.).

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā pirmais prasītājs vairs nevarēs pārdot difenilamīnu un uz difenilamīna bāzētos produktus Eiropas Savienībā un no 2010. gada 30. maija zaudēs savas produktu reģistrācijas dalībvalstīs.

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo tas ir balstīts uz difenilamīna vērtējuma, kurš ir zinātniski un juridiski nepareizs. Prasītāji uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Līgumu par Eiropas Savienības darbību un ES sekundāro tiesību aktus.

Īsumā, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums aizliedz izmantot difenilamīnu augu aizsardzības produktos, pamatojoties uz trīs zinātniskiem apsvērumiem, kuri izklāstīti šī lēmuma preambulas 5. apsvērumā, katru no kuriem adekvāti atspēkoja prasītāji vai kuri nebija apsvērumi, kas pamatotu neieklešanu.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija pārkāpa prasītāju tiesības uz aizstāvību tiktāl, ciktāl tā tiem liedza iespēju atsaukt un iesniegt no jauna pieteikumu, lai gūtu labumu no ilgāka pārejas posma, kā tas bija gadījumā ar citām vielām, kas pieder pie tā paša regulatīvā procesa.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09 *Apostolov*/Komisija 2010. gada 17. februārī iesniedza *Apostolov*

(Lieta T-73/10 P)

(2010/C 100/93)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Svetoslav Apostolov (Saarwellingen, Vācija) (pārstāvis — D. Schneider-Addae-Mensah, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

— atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09;

— atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, kurš ir ietverts 2008. gada 23. oktobra vēstulē;

— izdot rīkojumu Eiropas Komisijai un tās specializētajiem dienestiem, it īpaši Eiropas Personāla atlases birojam (EPSO), uzskatīt apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegtās atbildes uz 9., 30. un 32. jautājumu 2007. gada 14. decembra kompetences pārbaudījumā par pareizām;

— pakārtoti, atļaut apelācijas sūdzības iesniedzējam atkārtoti kārtot kompetences pārbaudījumu;

— pakārtoti otrajam, trešajam un ceturtajam iepriekš minētajam prasījumam, nosūtīt lietu atpakaļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesai, un

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Eiropas Savienības Civildienesta tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tās iesniedzējs lūdz atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (ESCDT) 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09 *Apostolov*/Komisija, ar kuru ESCDT noraidīja kā nepieņemamu prasību, kurā apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 21. oktobra lēmumu, ar kuru Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO) noraidīja viņa sūdzību par 2008. gada 25. aprīļa lēmumu, paziņojot viņam, ka atlases pārbaudījumos piešķirtās atzīmes uzaicinājuma izteikti ieinteresētību EPSO/CAST27/4/07 ietvaros nebija pietiekamas, lai viņu iekļautu izvēlēto kandidātu datu bāzē.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs norāda, galvenokārt, ka tika sajaukts, kad ir iesniedzams viņa prasības pieteikums, un ka tā rezultātā parādījās piedodama kļūda, kura padarīja apelācijas sūdzības iesniedzēja 2009. gada 9. jūlijā nosūtīto prasības pieteikumu ESCDT par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda arī to, ka EPSO ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot konkrētas apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegtās atbildes atlases pārbaudījumu ietvaros, kuri norisinājās saistībā ar uzaicinājumu izteikti ieinteresētību EPSO/CAST27/4/07. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt norāda, ka EPSO izvēlējās pilnīgi nepareizu procedūru kandidātu pārbaudīšanai, lai nodrošinātu pareizu atlases procedūru.

Prasība, kas celta 2010. gada 16. februārī — Flaco Geräte/ITSB — Delgado Sánchez (“FLACO”)**(Lieta T-74/10)**

(2010/C 100/94)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Flaco Geräte GmbH (Gütersloh, Vācija) (pārstāvis — M. Wirtz, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Jesús Delgado Sánchez (Socuellamos, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 23. novembra lēmumu lietā R 86/2009-2 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “FLACO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 8., 9. un 11. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas reģistrācija vārdiskai preču zīmei “FLACO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot nepareizi ņēmusi vērā preču, uz kurām attiecas iebildumu procesā pretstatītā preču zīme, nepareizo tulkojumu; Padomes Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā prasītājas iesniegto neizmantošanas pamatu.

Prasība, kas celta 2010. gada 24. februārī — Tempus Vade/ITSB — Palacios Serrano (“AIR FORCE”)**(Lieta T-81/10)**

(2010/C 100/95)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tempus Vade, S.L. (Madride, Spānija) (pārstāvis — A. Gómez López, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Palacios Serrano (Alcobendas, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 7. janvāra lēmums lietā R 944/2006-1, ar kuru atcelts ITSB Iebildumu nodaļas 2008. gada 28. maija lēmums iebildumu procesā Nr. B 1009607 un attiecīgi reģistrēta Kopienas preču zīme Nr. 5 016 704 “AIRFORCE” 14. klasē, neatbilst Regulai (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi;

— atzīt, ka Kopienas preču zīmes Nr. 5 016 704 “AIR FORCE” reģistrācija 14. klasē ir jāatsaka atbilstoši aizliegumam, kas paredzēts Preču zīmes regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 8. panta 5. punktā;

— piespriest ITSB un, attiecīgā gadījumā, personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: *Juan Palacios Serrano*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "AIR FORCE" (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 016 704) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme "TIME FORCE" (reģistrācijas pieteikums Nr. 395 657) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē; un četras citas Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisko elementu "TIME FORCE": reģistrācijas pieteikums Nr. 398 776 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē; reģistrācijas pieteikums Nr. 3 112 133 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 8., 9., 14., 18., 25., 34., 35. un 37. klasē, un reģistrācijas pieteikumi Nr. 1 998 375 un Nr. 2 533 667 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta nepareiza piemērošana

Prasība, kas celta 2010. gada 19. februārī — Riva Fire/Komisija

(Lieta T-83/10)

(2010/C 100/96)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Riva Fire SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji — *M. Merola, M. Pappalardo* un *T. Ubaldi, avvocatos*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Galvenokārt:

— pilnībā atcelt lēmumu, ja no pierādījumu savākšanas pasākumiem izriet, ka, pieņemot šo lēmumu, visi minētā lēmuma pamatā esošie fakti un tiesību apstākļi nav iesniegti izskatīšanai komisāru kolēģijai;

— katrā ziņā atcelt lēmuma 1. pantu, jo tajā ir noteikts, ka prasītāja ir bijusi turpinātās vienošanās dalībniece un/vai ir piedalījies saskaņotās darbībās saistībā ar betona stiegrām stieņos vai ruļļos par cenu noteikšanu, kā arī par ražošanas vai pārdošanas kopējā tirgū apjomu ierobežošanu un/vai kontroli;

— līdz ar to atcelt Komisijas lēmuma 2. pantu daļā, kurā nolemts prasītājai piespriest naudas sodu EUR 26,9 miljonu apmērā;

pakārtoti:

— samazināt apstrīdētā lēmuma 2. pantā prasītājai piespriestā naudas soda EUR 26,9 miljonu apmērā apjomu, vēlreiz izvērtējot šī naudas soda apmēru;

katrā ziņā:

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2009. gada 30. septembra Lēmumu C(2009) 7492, galīgā redakcija, par EOTK līguma 65. panta piemērošanas procedūru (COMP/37.956 — betona stiegras, jauns lēmums), kurš papildināts un grozīts ar Eiropas Komisijas 2009. gada 8. decembra Lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija. Savas prasības atbalstam prasītāja norāda uz astoņiem atcelšanas pamatiem.

Izvirzot pirmo pamatu, prasītāja norāda, ka Komisijas kompetencē nav konstatēt EOTK līguma 65. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar faktiem, kuri ietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā, pat pēc EOTK līguma izbeigšanās, un noteikt sankcijas, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 7. panta 1. punktu un 23. panta 2. punktu, lai arī šajās tiesību normās runa ir vienīgi par EKL 81. un 82. panta (šobrīd LESD 101. un 102. pants) pārkāpumiem.

Ar otro pamatu prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Regulas (EEK) Nr. 17⁽²⁾ 10. panta 3. un 5. punktu, kā arī Regulas Nr. 1/2003 14. panta 1. un 3. punktu, jo no lēmuma neizriet, ka Komisija regulāri ir apspriedusies ar iepriekš minētajos pantos paredzēto konsultatīvo komiteju un ka šī komiteja ir saņēmusi visu informāciju, kas vajadzīga, lai pilnībā pēc būtības izvērtētu uzņēmumiem, kuri ir lēmuma adresāti, pārņemto pārņēmumu.

Izvirzot trešo pamatu, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi EOTK līguma 36. panta pirmo daļu, jo tā, atsakoties atklāt kritērijus, kurus tā izmantoja piespriežamā naudas soda apmēra noteikšanai, ir ierobežojusi iebildumu adresātu tiesības iesniegt apsvērumus.

Ceturtajā pamatā prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004⁽³⁾ — redakcijā, kuru Komisija pilnībā bija grozījusi, — 10. un 11. pants, kā arī ieinteresēto uzņēmumu tiesības uz aizstāvību, jo Komisija pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atcēlusi tās sākotnējo lēmumu, vēlreiz pieņēma apstrīdēto lēmumu, nenosūtot uzņēmumiem jaunu paziņojumu par iebildumiem.

Ar piekto pamatu prasītāja norāda, ka lēmumā nav sniegts pamatojums un tas ir pretrunīgs, jo, pirmkārt, Komisija atsaucis ģeogrāfisko tirgu attiecina vienīgi uz Itālijas Republikas teritoriju un, otrkārt, Komisija uzskata, ka iespējamā aizliegtā vienošanās var ietekmēt tirdzniecību Kopienā *lex mitior* principa piemērošanas nolūkā.

Sestajā pamatā prasītāja norāda, ka Komisijas vērtējumā, kā tas ir izklāstīts lēmumā, ir pieļautas tādas kļūdas faktu novērtējumā, kuru rezultātā kļūdaini ir piemērots EOTK līguma 65. pants attiecībā uz pārņemto pārņēmuma dažādiem aspektiem un it īpaši tajās aizliegtās vienošanās daļās, kas attiecas uz betona stiegru bāzes cenas noteikšanu, papildu cenas saistībā ar diametru noteikšanu, kā arī ražošanas un/vai pārdošanas apjomu ierobežošanu vai kontroli.

Izvirzot septīto pamatu, prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdainis un tajā nav sniegts pietiekams pamatojums (arī saistībā ar neapmierinošu pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu) tiktāl, ciktāl prasītāja tiek vainota visā pārņēmumā.

Ar astoto pamatu prasītāja norāda, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts, Komisijas 1996. gada paziņo-

jums par iecietību un Komisijas 1998. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai.

- (1) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.).
- (2) EEK Padome: Regula Nr. 17: Pirmā regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV L 13, 21.02.1962., 204. lpp.).
- (3) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — Alfa Acciai/ Komisija

(Lieta T-85/10)

(2010/C 100/97)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alfa Acciai SpA (Brescia, Itālija) (pārstāvji — D. Fosselard, S. Amoruso un L. Vitolo, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra Lēmuma C(2009) 7492, galīgā redakcija, COMP/37.956 Betona stiegras, jauns lēmums (turpmāk tekstā — “Lēmums”), kā tas tika grozīts un papildināts ar Komisijas 2009. gada 8. decembra Lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, (turpmāk tekstā — “Papildinošais lēmums”) tajā daļā, kurā ir noteikts, ka Alfa Acciai S.p.A. ir pārkāpusi EOTK līguma 65. pantu un piespriests prasītājai samaksāt EUR 7,175 miljoni lielu naudas sodu;

vai:

- atcelt Lēmuma 2. pantu, ar kuru prasītājai ir piespriests naudas sods;

pakārtoti:

- samazināt piespriesto naudas sodu;

- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-70/10 *Feralpi Holding Spa*/Komisija un lietā T-83/10 *Riva Fire Spa*/Komisija.

It īpaši prasītāja apgalvo:

Komisijas kompetencē nebija konstatēt, ka ir ticis pārkāpts EOTKL 65. pants, jo attiecīgā līguma darbība jau bija beigusies, un katrā ziņā tā ir norādījusi kļūdainu juridisko pamatu — Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 7. panta 1. punktu un 23. panta 2. punktu.

Pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību administratīvā procesa laikā, jo Komisija nav tai nosūtījusi jaunu paziņojumu par iebildumiem, bet tikai paziņojumu par tās nodomu pieņemt jaunu Lēmumu. Netika uzdoti jautājumi dalībvalstīm, kā arī tās nepiedalījās galīgā tiesvedībā, un prasītāja tika nostādīta tādā neiespējamā situācijā, kurā tā faktiski nevarēja izteikt savu nostāju attiecībā uz jauna Lēmuma pieņemšanu.

Ticis pārkāpts EOTKL 65. panta 1. punkts, jo Lēmumā norādītā rīcība nebija vienīgā un turpinošā aizliegtā vienošanās.

Komisija ir pārkāpusi Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ka arī ir pārkāpusi vienlīdzības un samērīguma princips, izvērtējot prasītājas rīcību un nosakot naudas soda apmēru.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 23. februārī — *Chestnut Medical Technologies/ITSB* (“PIPELINE”)

(Lieta T-87/10)

(2010/C 100/98)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chestnut Medical Technologies, Inc.* (Menlo Park, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — R. Kunz-Hallstein, H. Kunz-Hallstein, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 10. decembra lēmumu lietā R 968/2009-2 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PIPELINE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10. klasē

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot nepamatoti nolēmusi, ka attiecīgajai Kopienas preču zīmei ir aprakstošs raksturs; Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome, neņemot vērā prasītājas iesniegtos argumentus, neesot ievērojusi pienākumu norādīt lēmuma pamatojumu

Prasība, kas celta 2010. gada 24. februārī — Ungārija/Komisija

(Lieta T-89/10)

(2010/C 100/99)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārijas Republika (pārstāvji — J. Fazekas, M. Z. Fehér un K. Szíjjártó)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 14. decembra Lēmuma [C(2009) 10151] par Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda atbilstoši konverģences mērķim līdzfinansētajam Savienības strukturālajam atbalstam paredzētajā rīcības programmā “Satiksme” ietilpstošo lielprojektu ar nosaukumu “Autostrādes M43 posms starp Segedu [Szeged] un Mako [Makó]” 1. panta 3. un 4. punktu un I pielikuma 3. punkta 3. apakšpunktu, un II pielikumu, ciktāl šajos noteikumos no atbilstīgajiem izdevumiem tiek izslēgti PVN maksājumi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja daļēji apstrīd Komisijas 2009. gada 14. decembra Lēmuma [C(2009)10151] par Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda atbilstoši konverģences mērķim līdzfinansētajam Savienības strukturālajam atbalstam paredzētajā rīcības programmā “Satiksme” ietilpstošo lielprojektu ar nosaukumu “Autostrādes M43 posms starp Segedu un Mako”. Minētajā lēmumā Komisija atļāva minētajam lielprojektam piešķirt finansējumu no Kohēzijas fonda līdzekļiem. Turklāt apstrīdētā lēmuma I pielikuma sadaļā “Neatbilstīgie izdevumi” Komisija noraidīja Ungārijas iestāžu lūgumu minētajā projektā ietvert PVN maksājumus.

Prasības pamatojumā prasītāja norāda, ka Komisija pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, pārkāpjot Savienības tiesību normas, konkrēti, Regulas (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ 56. panta 4. punktu un Regulas (EK) Nr. 1084/2006 ⁽²⁾ 3. pantu.

Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 1084/2006 3. panta e) punktā esot skaidri noteikts, ka atbalstam no Kohēzijas fonda līdzekļiem nav atbilstīgs atgūstamais pievienotās vērtības nodoklis. Pēc prasītājas domām, no šīs tiesību normas nešaūbīgi izriet, ka neatgūstamais pievienotās vērtības nodoklis turpretim ir atbilstīgs. Tādējādi, ņemot vērā, ka apstrīdētajā lēmumā paredzētā lielprojekta atbalsta saņēmējs saskaņā ar Savienības [un] valsts tiesību normām par PVN nav nodokļa maksātājs un tādēļ nevar pretendēt uz samaksātā priekšnodokļa, kas no tā iekasēts,

atmaksu, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisijai neesot vajadzējis izslēgt atbalstu izdevumiem minētā nodokļa formā.

Turklāt prasītāja sūdzas, ka, ņemot vērā, ka Komisija arīdzan neuzskatīja par atbilstīgiem izdevumus, kuri Regulā Nr. 1084/2006 nav tikuši ietverti atbilstīgo izdevumu starpā, lai arī attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā tie ir īpaši noteikti par atbilstīgajiem izdevumiem, Komisija apstrīdētajā lēmumā esot atņēmusi dalībvalstīm saskaņā ar Regulas Nr. 1083/2006 56. panta 4. punktu piekritošo kompetenci.

Prasītāja turklāt norāda, ka Komisijas uzskats, ka no atbalsta saņēmēja iekasētais PVN esot “atgūstams” līdz ar PVN, ko iekasē kopā ar atbalsta saņēmēja uzceltās infrastruktūras apsaimniekotāja saņemto ceļa nodevu, ir Regulas Nr. 1084/2006 3. panta e) punktā esošā jēdziena “atgūstams pievienotās vērtības nodoklis” pārlieku plaša izpratne, kurai ne vien nav rodams pamatojums minētās tiesību normas redakcijā, bet kura ir arī pretrunā Savienības tiesību normām par PVN.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka ne Regulā Nr. 1083/2006, ne Regulā Nr. 1084/2006 neesot pieļauta tāda izpratne, atbilstoši kurai Komisija, nosakot atbilstīgos izdevumus, tostarp atbilstīgo PVN, varētu savu lēmumu pamatot ar to, ka saistībā ar projekta īstenošanu un infrastruktūras apsaimniekošanu dalībvalsts būtu varējusi izvēlēties citu juridisku risinājumu. Pēc prasītājas domām, organizēt valsts infrastruktūru pārvaldību un ar tām saistītos sabiedriskos pakalpojumus pamatā ietilpst dalībvalstu kompetencē. Tādējādi prasītāja turklāt norāda, ka, ja vien tiek izpildīti Savienības tiesību normās paredzētie nosacījumi, Komisijai jāpieņem dalībvalsts izdarītā izvēle, lai arī atkarībā no tā, vai atbalsta saņēmējam vai nu ir PVN nodokļa maksātāja statuss, vai tā nav, tās rezultātā tiek ietekmēta atbilstīgo izdevumu noteikšana.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 25. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1084/2006 par Kohēzijas fonda izveidi un Regulas (EK) Nr. 1164/94 atcelšanu (OV L 210, 79. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2010. gada 15. janvārī — AB/Eiropas Komisija

(Lieta F-3/10)

(2010/C 100/100)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AB (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — S. Pappas)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

EK delegācijas Laosā 2009. gada 4. februāra lēmuma, ar kuru prasītājs tika informēts, ka viņa kā līgumdarbinieka darba līgums netiks pagarināts, un iestādes, kura ir atbildīga par darba līgumu noslēgšanu, atbildes uz sūdzību lēmuma atcelšana

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

ITSB vadītāja lēmuma izbeigt nodarbināt prasītājus kā pagaidu darbiniekus tādēļ, ka viņi nav vispārējo konkursu izturējušie kandidāti, atcelšana

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB vadītāja 2009. gada 12. marta lēmumu izbeigt nodarbināt prasītājus kā pagaidu darbiniekus;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus, pieņemot prasītāju atpakaļ darbā ģenerāldirekcijā RELEX vai ES ārlietu dienestā, kurš tiks izveidots no 2010. gada 1. aprīļa;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Gheysens/Padome

(Lieta F-8/10)

(2010/C 100/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Johan Gheysens (Mechelen, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — Garcia Lledo u. c./ITSB

(Lieta F-7/10)

(2010/C 100/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inès Garcia Lledo (Alikante, Spānija) un citi (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Strīda priekšmets un apraksts

Padomes lēmuma nepagarināt prasītāja līgumu, tādējādi izbeidzot darba tiesiskās attiecības ar Padomi, atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu pēc 2009. gada 30. septembra nepagarināt prasītāja līgumu un atteikties veikt jebkākus pasākumus, lai atrisinātu prasītāja administratīvo stāvokli, kurš jau 16 gadus veic iestādes pastāvīgos pienākumus;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Hecq/Komisija

(Lieta F-10/10)

(2010/C 100/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Beļģija) (pārstāvis — L. Vogel, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Komisijas lēmuma, ar kuru ir noraidīts lūgums 100 % apmērā atlīdzināt dažādus medicīniskus izdevumus.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt netiešo lēmumu, ko, kā tiek prezumēts, iecelēj institūcija ir pieņēmusi 2009. gada 7. aprīlī, ar kuru ir noraidīts prasītāja 2008. gada 7. decembra lūgums, kurā viņš lūdz, piemērojot Civildienesta noteikumu 73. punktu, pilnībā atlīdzināt izdevumus par trim medicīniskiem pakalpojumiem, proti, par psihiatra konsultāciju 2008. gada 6. oktobrī, šī paša psihiatra izrakstītām un prasītājam 2008. gada 21. oktobrī izsniegtām zāles, kā arī par ārsta konsultāciju 2008. gada 1. decembrī;
- atcelt, ciktāl nepieciešams, iecelēj institūcijas 2009. gada 20. oktobrī pieņemto lēmumu, ar kuru ir noraidīta sūdzība, ko prasītājs iesniedza 2009. gada 25. oktobrī, par minēto 2009. gada 7. aprīļa netiešo lēmumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 100/91	Lieta T-70/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. februārī — <i>Feralpi/Komisija</i>	61
2010/C 100/92	Lieta T-71/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — <i>Xeda International un Pace International/Komisija</i>	62
2010/C 100/93	Lieta T-73/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09 <i>Apostolov/Komisija</i> 2010. gada 17. februārī iesniedza <i>Apostolov</i>	63
2010/C 100/94	Lieta T-74/10: Prasība, kas celta 2010. gada 16. februārī — <i>Flaco Geräte/ITSB — Delgado Sánchez ("FLACO")</i>	64
2010/C 100/95	Lieta T-81/10: Prasība, kas celta 2010. gada 24. februārī — <i>Tempus Vade/ITSB — Palacios Serrano ("AIR FORCE")</i>	64
2010/C 100/96	Lieta T-83/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. februārī — <i>Riva Fire/Komisija</i>	65
2010/C 100/97	Lieta T-85/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — <i>Alfa Acciai/Komisija</i>	66
2010/C 100/98	Lieta T-87/10: Prasība, kas celta 2010. gada 23. februārī — <i>Chestnut Medical Technologies/ITSB ("PIPELINE")</i>	67
2010/C 100/99	Lieta T-89/10: Prasība, kas celta 2010. gada 24. februārī — <i>Ungārija/Komisija</i>	67

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2010/C 100/100	Lieta F-3/10: Prasība, kas celta 2010. gada 15. janvārī — <i>AB/Eiropas Komisija</i>	69
2010/C 100/101	Lieta F-7/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — <i>Garcia Lledo u. c./ITSB</i>	69
2010/C 100/102	Lieta F-8/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — <i>Gheysens/Padome</i>	69
2010/C 100/103	Lieta F-10/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — <i>Hecq/Komisija</i>	70

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV